Έτος ΙΓ'

Τεῦχος 280ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΑ - ΜΗΝΥΜΑΤΑ - ΔΙΑΤΑΓΑΙ

Διάγγελμα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1965..... 49
Μήνυμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1965 50
Ἡμερησία Διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Π. Πολυχρονίδη ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1965 54

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

Παναγιώτης Γ. Γεωργόπουλος, ὁ νέος Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 55

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ ἐν τῇ Ποινικῇ Δικονομίᾳ πρὸς μαρτυρίαν ὑποχρέωσις τῶν κοινωνῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀστυνομικῶν.— Περιπτώσεις ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ταύτης.—Ἄποψις πρὸς σύγκρουσιν καθηκόντων.— Παράνομος δεσμευτικὴ προσταγή.—Ἔννομοι συνέπειαι καὶ ἀξία τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Β. Κορφιάτη (συνέχεια καὶ τέλος)..... 56

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ δολοφονία τοῦ Γιάννη Τσουκλίδη, ὑπὸ τοῦ δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου (συνέχεια καὶ τέλος) 59

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 63

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Προδόται καὶ κατάσκοποι, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα..... 66

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ἡ δρᾶσις τῆς ἑλληνικῆς ἀντικατασκοπείας κατὰ τὴν περίοδο 1940—1945, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη (συνέχεια) 69

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Λάϊ ντετέκτορ (ἀνιχνευτὴς τοῦ ψεύδους), ὑπὸ τοῦ κ. Οὐῶλτερ Ἄρμ, κατὰ διασκευὴν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 72

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 75

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς.—Ἡμερησία διαταγὴ τοῦ ἀποχωρήσαντος Διοικητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν κ. Α. Μουρούσια.— Τὸ κόψιμο τῆς βασιλόπιττας καὶ ἡ διανομὴ τῶν δώρων στὴν Ὑποδιεύθυνσι Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου..... 78

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 83

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

Προϋπολογισμὸς Ε.Τ.Υ.Α.Π. οἰκονομικοῦ ἔτους 1965..... 84
» **Κλάδου Ὑγείας** » » » 86

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Δεκεμβρίου 1964..... 88

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 89

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια)..... 91

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 93

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 280ον

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΠΙ ΤΩι ΝΕΩι ΕΤΕΙ 1965

«Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸ Νέον Ἔτος ἡ σκέψις μου στρέφεται πρὸς τὸν Λαόν μου, πλήρης εὐγνωμοσύνης καὶ ἐμπιστοσύνης.

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπαράστασιν, δι' ὧν περιεβάλατε τὸν Πατέρα μου καὶ τὸ ἔργον Αὐτοῦ.

Χάρις εἰς σᾶς ὁ Πατήρ μου ἔζησεν εὐτυχὴς κατὰ τὰ ἔτη τῆς Βασιλείας Του. Ἦτο ὑπερήφανος νὰ βλέπῃ τὸν Λαόν του ἐπιτελοῦντα συνεχῶς διὰ τοῦ μόχθου μεγάλα βήματα εἰρηνικῆς προόδου.

Ἡ τόσον θερμὴ συμμετοχή σας εἰς τὴν βαθεῖαν λύπην τῆς οἰκογενείας μου, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατρός μου, ὑπῆρξε μεγίστη ἀνακούφισις διὰ ὅλους ἡμᾶς.

Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν μοὶ παρέσχετε κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Βασιλείας μου.

Αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν θερμῶν αἰσθημάτων σας πρὸς τὴν Βασίλισσαν κατέκτησαν τὴν καρδίαν Της. Τὰ αἰσθήματά σας μᾶς συγκινοῦν πάντοτε καὶ μᾶς ἐνισχύουν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας.

Συνεμερίσθητε τὴν λύπην καὶ τὴν χαρὰν ἡμῶν.

Καθ' ὅλον μας τὸν βίον, θὰ εὑρισκόμεθα πάντοτε πλησίον σας καὶ θὰ μετέχωμεν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης σας.

Οὕτω, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ βαδίσωμεν ὁμοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς προόδου καὶ θὰ συμμεριζόμεθα τὸν καθημερινὸν μόχθον.

Μᾶς ἀναμένει ἡ ἐκπλήρωσις ἔργου μεγάλου, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποδυθῶμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις.

Ὁ Λαὸς ἡμῶν δικαιοῦται νὰ ἀπολαύῃ ὅρων ζωῆς, ἐρειδομένων ἐπὶ τοῦ συναισθήματος τῆς ἀσφαλείας διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Ἀποβλέποντες εἰς τὴν διαφύλαξιν τοῦ δημοκρατικοῦ ἡμῶν βίου, ὀφείλομεν νὰ θέσωμεν ὡς κύριον σκοπὸν τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ὁμονοίας μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλλήνων.

Σταθμὸς εἰς τὴν πρόοδόν μας θὰ εἶναι ἡ γόνιμος κριτική, δεκτὴ καὶ σεβαστὴ ἀπὸ ὅλους κατὰ τὸ ἰδεῶδες τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ἂς οἰκοδομήσωμεν μέλλον καλύτερον τοῦ παρόντος καὶ τὰ λάθη τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἂς γίνουν διὰ ἡμᾶς διδάγματα.

Ἐπιθυμῶ νὰ ζῇ ὁ Λαὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ τόσον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπιθυμῶ ἑκάστη οἰκογένεια νὰ διαθέτῃ ἰδίαν στέγην, ἕκαστος δὲ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Ἐπιθυμῶ νὰ ἔχουν ὅλοι οἱ νέοι ἐργασίαν ἀποδοτικήν, ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται νὰ ἀναζητοῦν ἐκτὸς τῆς Πατρίδος τὸν βιοπορισμόν των.

Ἐπιθυμῶ τὴν παροχὴν τῆς καλυτέρας δυνατῆς μορφώσεως εἰς πάντας, ὡς καὶ τὴν διασφάλισιν πλήρους ἀξιοποιήσεως τῶν νέων ἐπιστημόνων μας.

Πιστεύω ὅτι πρέπει νὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς νέους τὰς προϋποθέσεις, ὥστε ἡ ἐργασία αὐτῶν νὰ ἀποδώσῃ τὸ μέγιστον διὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τοὺς ἰδίους.

Ὀφείλομεν νὰ παράσχωμεν πᾶσαν δυνατότητα πρὸς τοὺς προικισμένους, διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀκμῆς, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Συμμετέχω δι' ὅλης καρδίας τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν τῆς γενεᾶς μου.

Καλῶ ἅπαντας εἰς συνεργασίαν πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν πεπρωμένων.

Εὔχομαι εἰς τοὺς Κυπρίους ἀδελφοὺς ἡμῶν ταχεῖαν καὶ εἰρηνικὴν τὴν Ἕνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Πατρίδος.

Εἴθε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὰ βήματά μας.

Ἡ Βασίλισσα καὶ ἐγὼ σᾶς εὐχόμεθα, ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκεσθε, ὑγείαν, πᾶσαν προσωπικὴν εὐτυχίαν καὶ πρόοδον διὰ σᾶς καὶ τὴν οἰκογένειάν σας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΠΙ ΤΩι ΝΕΩι ΕΤΕΙ 1965

«Μάχεται ἡ Κύπρος. Καὶ εἶναι ἀμέριστος ἡ συμπαράστασις τῆς Μητρὸς Πατρίδος. Πρὸς τὸν ἡρωικὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Κύπρου. Πρὸς τοὺς ἐξαιρέτους Ἡγέτας του, πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικούς, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον, ὁ ὁποῖος μὲ τοὺς ἀγῶνας του ἔχει καταστῆ διεθνὴς προσωπικότης, καὶ τὸν στρατηγὸν Γρίβαν, τὸν μυθικὸν Διγενῆ. Καὶ πρὸς τοὺς Γενναίους, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ἀνδρείαν των κατοχυρώνουν τὴν Ἄμυναν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν τῆς Μεγαλονήσου, ἀπευθύνω, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καθὼς καὶ ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐθνικὸν χαιρετισμόν.

Τίμιον εἶναι τὸ ἑλληνικὸν αἴτημα διὰ τὴν Κύπρον: Δημοκρατία καὶ Εἰρήνη. Εἶναι τὰ ἴδια, μεγάλα συνθήματα τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου. Ἐν ὀνόματι αὐτῶν μάχεται καὶ ἡ Κύπρος καὶ ἡ Ἑλλάς. Καὶ διότι εὑρισκόμεθα εἰς πλήρη ἁρμονίαν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ μεταπολεμικοῦ κόσμου, πρὸς τὸν καταστατικὸν χάρτην τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, αἰσιοδοξοῦμεν διὰ τὸ μέλλον.

Θὰ ἔλθῃ ἡ Ἕνωσις!

Πέραν ὅμως τῶν ἐξωτερικῶν ἐμποδίων, προϋπόθεσις τῆς Ἑνώσεως εἶναι ἡ ἑνότης τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἑλλάδος: Ἡνωμένοι διὰ τὴν Ἕνωσιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ τῆς Ἱστορίας. Καὶ εἶμαι εὐτυχὴς διαπιστώνων ὅτι τηρεῖται ἡ ἐντολή.

ΣΤΡΑΤΟΣ - ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἀπευθύνω ἐπίσης ἐθνικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας. Φρουροὺς τοῦ Ἔθνους, καὶ μόνον, φιλοδοξεῖ νὰ καταστήσῃ

τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας. Καὶ κριτήριον τῆς ἀξίας των δὲν πρόκειται νὰ εἶναι ἡ κομματικὴ εὐνοια. Κριτήριον τῆς ἀξίας καὶ τῆς σταδιοδρομίας των θὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὸ ἀνδρικὸν ἦθος καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης. Καὶ ἀπονέμω εὐχαρίστως τὸν δίκαιον ἔπαινον. Αἱ Ἔνοπλοι Δυνάμεις τῆς χώρας κατέχονται πράγματι ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς των ἀποστολῆς, ἐπιτελοῦν εἰς ἀκέραιον τὸ καθῆκον των καὶ εἶναι ἄξιαι τῆς Πατρίδος.

Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας θὰ εἶναι ὄργανα τοῦ Κράτους καὶ ὄχι τοῦ κόμματος. Εἰς τὴν ἀληθῆ Δημοκρατίαν τὸ φρόνημα εἶναι ἐλεύθερον. Διώκεται μόνον ἡ παράνομος πρᾶξις. Καὶ πρέπει νὰ διώκεται αὐστηρότερον, διότι ἀκριβῶς τὸ φρόνημα εἶναι ἐλεύθερον. Ἐλευθερία καὶ Νόμος εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας. Τὰ ὄργανα τῆς τάξεως ὀφείλουν νὰ σέβωνται τὸν πολίτην. Καὶ ὁ πολίτης ἀντιστοίχως ὀφείλει νὰ σέβεται τὸ ὄργανον τοῦ νόμου. Ἀμοιβαῖος σεβασμός. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἐπεδίωξε τὴν ἀνανέωσιν τῆς Διοικήσεως. Εἰς τὴν ἀνανέωσιν ἀπέβλεψεν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς 35ετίας, καθὼς καὶ ἡ δημιουργία τοῦ θεσμοῦ τῆς θητείας τῶν γενικῶν διευθυντῶν. Εἰς μίαν ἀληθῆ Δημοκρατίαν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀνήκουν εἰς τὰ κόμματα τῆς ἀρεσκείας των, τηροῦντες τὸ Σύνταγμα. Καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τὸ φρόνημα εἶναι ἐλεύθερον. Ἀλλὰ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ἐγκάθετοι κόμματος. Τότε δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν Διοίκησιν. Καὶ αὐτοὺς ἀφεώρων τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν.

Ἐντὸς τοῦ νέου ἔτους θὰ λειτουργήσῃ Ἀνωτάτη Σχολὴ Δημοσίων Ὑπαλλήλων. Μόνον οἱ πτυχιοῦχοι αὐτῆς τῆς Σχολῆς, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των, θὰ διορίζωνται ὡς ὑπάλληλοι εἰς τὸ Κράτος καὶ τοὺς Ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου. Οἱ χαριστικοί, οἱ κομματικοὶ διορισμοί, μὲ τοὺς εἰκονικοὺς διαγωνισμούς, καταργοῦνται ὁριστικῶς διὰ τὸ μέλλον, ὅπως ἀκριβῶς ἔχει συμβῆ μὲ τοὺς πίνακας τῶν διδασκάλων, τοὺς ὁποίους εἶχον καθιερώσει παλαιότερον, ὡς ὑπουργὸς Παιδείας.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ

Ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποσχεθῆ βελτίωσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Εἶχεν ὑποσχεθῆ, ὅτι, πέραν τῆς φυσιολογικῆς κατ' ἔτος αὐξήσεως, θὰ διαθέτη ὑπὲρ αὐτῶν, κατ' ἔτος, καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν, τὸ ἓν τρίτον τῆς αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Καὶ τηρεῖ τὴν ὑπόσχεσίν της. Διὰ νὰ καταστῇ σαφὲς πόση εἶναι ἡ στοργή, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας περιβάλλει τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀρκεῖ ἡ ἀντιπαράθεσις δύο ἀριθμῶν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε., κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη, 1960—1963, διέθεσε πρὸς βελτίωσιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν συνταξιούχων 1.700 ἑκατομμύρια. Ἡ ἰδική μας Κυβέρνησις διαθέτει, ἐντὸς τῶν δύο ἐτῶν, 1963—1964, 2.100 ἑκατομμύρια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ 160 ἑκατομμύρια διὰ τὴν βελτίωσιν παροχῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως. Δικαία κρίσις εἶναι ἡ σύγκρισις.

Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ἀποβλέπει εἰς δύο σκοπούς: Καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ εἰς τὴν δικαίαν κατανομήν του. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας μας θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικοῦ προγράμματος. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, προχειρότης, ἀσυναρτησία, σπατάλη. Θὰ ὑπάρξουν μελέται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν θὰ ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα. Ὑφίσταται σήμερον μεγάλη διαφορὰ εἰσοδήματος μεταξὺ πρωτευούσης, ἐπαρχιῶν καὶ ὀρεινῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικῶς πένονται. Διὰ τοῦτο ἀπεφασίσαμεν νὰ δώσωμεν προτεραιότητα εἰς τὰ ἔργα τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐξηλεκτρισμὸν τῆς ὑπαίθρου. Τρία εἶναι τὰ κύρια αἰτήματα τῶν χωριῶν μας: Δρόμοι, ἠλεκ-

τρισμὸς καὶ ὕδρευσις. Καὶ περιμένομεν νὰ τὰ ἱκανοποιήσωμεν. Χαρακτηριστικὴ καὶ πάλιν εἶναι ἡ ἀντιπαράθεσις δύο ἀριθμῶν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ε.Ρ.Ε. εἶχε διαθέσει διὰ τὴν ἐπαρχιακὴν ὁδοποιίαν 150 ἑκατομμύρια. Ἡμεῖς διαθέτομεν, διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, 758 ἑκατομμύρια.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ

Ἀμέριστος ὑπῆρξεν ἡ στοργή μας πρὸς ὅλους τοὺς ἐργαζομένους. Ἐτάξαμεν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτῶν μας. Διότι εἶναι περισσότεροι. Καὶ διότι πάσχουν περισσότερον. Ἔπειτα ἀπὸ τὴν παροχὴν τῶν συντάξεων, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τοὺς ἰδικούς μας ἀγῶνας, κατηργήσαμεν τὴν ἄμεσον εἰσφορὰν τῶν ἀγροτῶν. Ἐρρυθμίσαμεν τὰ παλαιὰ ἀγροτικὰ χρέη. Ἐμειώσαμεν τὸ ἐπιτόκιον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης. Καὶ ἐδώσαμεν εἰς ὅλα τὰ ἀγροτικὰ προϊόντα τιμὰς ἀσφαλείας, αἱ ὁποῖαι ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας τῶν ἀγροτῶν μας—καὶ μάλιστα ὑπὸ δυσχερεστάτας συνθήκας ὑπερπαραγωγῆς. Ἀπεδείξαμεν τοιουτοτρόπως ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου εἶναι πράγματι, τὸ μέγα Ἀγροτικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ μὲ τὴν αὔξησιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν ἀγροτῶν ἐξησφαλίσαμεν καὶ γενικώτερον τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, καθὼς ἀποδεικνύει ἡ ἀντίστοιχος αὔξησις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

ΕΡΓΑΤΑΙ-ΒΙΟΤΕΧΝΑΙ

Στοργικὴ ἐπίσης ὑπῆρξεν ἡ μέριμνα καὶ διὰ τοὺς ἐργάτας τῶν πόλεων. Ηὐξήθη κατὰ 12 ο/ο τὸ κατώτατον ὅριον τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων. Ἐδόθη τὸ 15θήμερον τῆς ἀδείας. Ἐμειώθη τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν ἐργαζομένων εἰς βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα. Καὶ ἐδικαιώσαμεν τὸ μέγα αἴτημα των: Θέτομεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸν Δημοκρατικὸν Συνδικαλισμόν. Φιλοδοξία τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐξασφαλισθῇ ἀπασχόλησις δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὥστε νὰ λήξῃ ἡ αἰμορραγία τῆς μεταναστεύσεως.

Εἰς ἀπόγνωσιν εὑρίσκετο ἡ μεγάλη κοινωνικὴ τάξις τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν. Εἰς μάτην ὠδύροντο! Ἦσαν φωνὴ βῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ εὗρον εἰς ἡμᾶς πλήρη δικαίωσιν. Τοὺς προσεφέραμεν, χωρὶς νὰ τὰ ἀναμένουν, 200 ἑκατομμύρια, μὲ τὰ ὁποῖα ἐδιπλασίασαν τὰς πενιχρὰς των συντάξεις. Καὶ συντελεῖται νομοθεσία καὶ ὀργάνωσις εἰς τόσην ἔκτασιν, ὥστε τὸ ἐρχόμενον ἔτος νὰ ὀνομασθῇ ἔτος Βιοτεχνίας.

Καὶ θὰ πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ, ὅτι κατέστη δυνατὴ ἡ προσφορὰ αὐτῶν τῶν παροχῶν, ἐνῶ εὑρισκόμεθα εἰς ἔτος ηὐξημένων ἐθνικῶν δαπανῶν.

Εἰς τὸν σημερινὸν σύντομον ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῶν δέκα μηνῶν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κέντρου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναλυθῇ ὁλόκληρον τὸ δημιουργικὸν ἔργον μας, καθὼς καὶ τὸ πρόγραμμα διὰ τὸ μέλλον.

ΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟΝ

Τρίπτυχον εἶναι τὸ σύνθημα τῆς οἰκονομικῆς μας πολιτικῆς: Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις. Κοινωνικὴ δικαιοσύνη. Νομισματικὴ σταθερότης. Ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐλάβομεν, ὅλαι αἱ παροχαί μας, κινοῦνται ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Κατεχόμεθα πλήρως ἀπὸ αἴσθημα εὐθύνης. Δὲν δημαγωγοῦμεν, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ἀντίπαλοι, δὲν προσφέρομεν παροχάς. Ἱκανοποιοῦμεν δίκαια αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων τοῦ Λαοῦ μας. Καὶ τὰ ἱκανοποιοῦμεν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς αὐξανομένης παραγωγῆς, τῆς αὐξανομένης παραγωγικότητος, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐντὸς τῆς νομισματικῆς σταθερότητος. Ὑπεσχέθημεν καὶ πραγματοποιοῦμεν καὶ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν Δημοκρατίαν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ὑλικὰ ἀγαθά, ὅσα προσφέρει εἰς τὸν Λαόν μας ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι ἐπίσης καὶ ἠθικά, πνευματικὰ ἀγαθά. Ηὐξήσαμεν σημαντικῶς τὰς δαπάνας διὰ τὴν Πρόνοιαν

καὶ τὴν Ὑγείαν. Καὶ ηὐξήσαμεν τὰς δαπάνας τῆς Παιδείας, κατὰ ἓν καὶ ἥμισυ δισεκατομμύριον δραχμῶν, ἤτοι κατὰ 62 ο/ο.

Αἰσθανόμεθα εὐτυχεῖς, διότι ἠδυνήθημεν νὰ προσφέρωμεν αὐτὴν τὴν μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Λαὸν καὶ τὸ Ἔθνος. Ἐπειδὴ ἡ Παιδεία εἶναι ἡ ὑποδομὴ καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἔθνους.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Προσεφέραμεν τὴν δωρεὰν Παιδείαν, ἡ ὁποία ἐθεωρεῖτο ἀνέφικτος καὶ ἡ ὁποία δὲν ἰσχύει ἀκόμη οὔτε εἰς τὰς μεγάλας Δημοκρατίας τῆς Δύσεως. Ἐγενικεύσαμεν τὰς κρατικὰς ὑποτροφίας διὰ τὰ ἀριστεύοντα τέκνα τοῦ Λαοῦ μας. Ὠργανώσαμεν τὰ συσσίτια τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ὕπαιθρον, τὰ ὁποῖα ἔχουν συναγείρει τοὺς χωρικούς μας καὶ ἔχουν ἀποτελέσει ἀληθῆ μυσταγωγίαν. Ἔχουν γίνει ὄχι μόνον ἡ τροφή, ἀλλὰ καὶ ἡ πανήγυρις τῶν μαθητῶν. Καὶ προσέρχονται διὰ νὰ βοηθήσουν αἱ μητέρες τῶν παιδιῶν μὲ τὴν ἰδίαν κατάνυξιν, ὅπως πηγαίνουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Κατεστήσαμεν ἐννεαετῆ τὴν ὑποχρεωτικὴν Παιδείαν. Καὶ ἐκσυγχρονίζομεν καὶ τὰ προγράμματα καὶ τὰ βιβλία. Ἄνεμοι ἀναγεννήσεως θὰ πνεύσουν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν τεχνικὴν καὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Παιδείαν. Θεμελιώνομεν τὸ μέλλον, τὴν νέαν ἐξόρμησιν τῆς αἰωνίας Φυλῆς. Καὶ μεριμνῶμεν παραλλήλως διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σύντομος ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου μας τῶν δέκα μηνῶν. Αἰσθανόμεθα ὅτι ἔχομεν δικαιώσει τὰς ἐπαγγελίας μας. Καὶ θέλω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν καθημερινὴν ἀνανέωσιν καὶ αὔξησιν τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Λαοῦ μας.

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ἀλλὰ ἐπιθυμῶ, μὲ τὴν σημερινὴν εὐκαιρίαν, νὰ ἀπευθυνθῶ, ὄχι ὡς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ὡς ἡγέτης τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, πρὸς τὸν δημοκρατικὸν κόσμον τῆς χώρας καὶ ἰδίως πρὸς τοὺς νέους. Θέλω νὰ τοὺς καλέσω εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας. Διεκήρυξα ἤδη, ὅτι δὲν πρόκειται ἡ ὀργάνωσις νὰ εἶναι οὔτε κρατική, οὔτε παρακρατική, οὔτε κυβερνητική. Θὰ εἶναι ὀργάνωσις γνησίως Δημοκρατική. Θὰ εἶναι ἰδεολογικὴ ὀργάνωσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ὅπως ὅλα τὰ κόμματα, καὶ ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ ἔχη, βεβαίως, τὴν κομματικήν της ὀργάνωσιν. Παραλλήλως πρὸς αὐτήν, θὰ ὑπάρχη καὶ ἡ ἰδεολογικὴ ὀργάνωσις τῶν δημοκρατικῶν νέων, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔχη στενὸν κομματικὸν σκοπόν. Θὰ ἔχη σκοπὸν εὐρύτερον. Θὰ εἶναι, πρῶτον, σκοπὸς διαφωτίσεως. Θὰ καταστήση κοινὴν συνείδησιν τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, ἔναντι τῆς Δεξιᾶς, ἡ ὁποία παραβιάζει, καὶ τῆς Ἀριστερᾶς, ἡ ὁποία καπηλεύεται τὴν Δημοκρατίαν. Καὶ θὰ ἀναλαμβάνη πρωτοβουλίας πνευματικῆς, κοινωνικῆς, ἀθλητικῆς, ψυχαγωγικῆς δράσεως εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον.

Συνιστοῦν οἱ ἀντίπαλοι νὰ διαλύσωμεν τὰς ὑφισταμένας ὀργανώσεις τῆς Ἀριστερᾶς, διὰ νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα τῆς νεολαίας. Ἀπαντῶ: Ἀλλὰ αἱ ὀργανώσεις αὐταὶ ὑπῆρχον καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἐρωτῶ: Διατί τότε δὲν τὰς διέλυσαν;

Καὶ δεύτερον: Ἐὰν παραβοῦν τὸν νόμον αἱ ὀργανώσεις, εἴτε τῆς Δεξιᾶς, εἴτε τῆς Ἀριστερᾶς, βεβαίως θὰ διαλυθοῦν. Ἐλευθερία καὶ Νόμος εἶναι τὸ ἔμβλημα τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλὰ ἡ ἀληθὴς ἀντιμετώπισις δὲν εἶναι ἡ ἀρνητική, ὅπως πρεσβεύει ἡ Δεξιά. Δὲν εἶναι ἡ ἀστυνομική. Μόνον ἡ μωρία τῆς Δεξιᾶς φρονεῖ ὅτι ἀρκεῖ μία ἀστυνομικὴ ἀπαγόρευσις διὰ νὰ ἐξαφανίση πραγματικὰς καταστάσεις. Ἡ ἀληθὴς ἀντιμετώπισις εἶναι ἡ δημοκρατική. Εἶναι ἡ Ὀργάνωσις τῆς Δημοκρατικῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία ὄχι μόνον μὲ τὴν Ἀστυνομίαν, ὄχι μὲ τὴν κρατικὴ ἐξουσίαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἰδεολογικήν της ἔμπνευσιν, μὲ τὴν ἠθικήν της δύναμιν, μὲ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἰδεώδους τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία συνθέτει τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν

κοινωνικὴν δικαιοσύνην, θὰ ὑπερφαλαγγίση τὰς ἄλλας ὀργανώσεις εἰς τὸν ἐλεύθερον στίβον, θὰ κατακτήση ψυχικῶς τὴν Νεότητα καὶ θὰ κυριαρχήση.

Εἰς αὐτὸν τὸν εὐγενῆ ἀγῶνα καλῶ τοὺς δημοκρατικοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος. Καὶ εἶμαι βέβαιος. Ὅπως ὑπῆρξαν οἱ δημοκρατικοὶ νέοι τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ ἀκαδημαϊκοὶ καὶ οἱ ἐργαζόμενοι, οἱ πρωτοπόροι τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος, καὶ συνετέλεσαν, αὐτοὶ κυρίως, εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸ προσκλητήριον. Θὰ δονηθοῦν καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν παλμὸν τῆς Δημοκρατίας καὶ θὰ δώσουν ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ζωῆς των, ζωὴν καὶ νίκην εἰς τὴν Ἰδέαν.

Μὲ αὐτὸ τὸ χαρμόσυνον συναίσθημα σᾶς ἀπευθύνω, νέοι τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν μου. Χαιρετίζω ἐπίσης μὲ ἀγάπην τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λαοῦ μας καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ πιστεύσουν ὅτι δι' αὐτοὺς ἀγωνίζομαι: Διὰ νὰ βελτιωθῆ ζωή των, διὰ νὰ δοκιμάσουν ὀλίγην χαρὰν καὶ νὰ αἰσιοδοξήσουν διὰ τὸ μέλλον, καὶ τὸ ἰδικόν των καὶ τῶν τέκνων των.

Εὔχομαι εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας εὐτυχισμένον τὸ νέον ἔτος».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ κ. Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΕΠΙ ΤΩι ΝΕΩι ΕΤΕΙ 1965

«Ἀξιωματικοί, Ὁπλῖται καὶ Πολιτικοὶ Ὑπάλληλοι.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ Νέον ἔτος 1965, ἐνῶ ἡ Χώρα μας μὲ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται εἰς μίαν ἱστορικὴν καμπὴν ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως καὶ καθολικῆς ἀναδημιουργίας.

Ἀναδημιουργίας, ἡ ὁποία ἐμπράκτως θέλει ἐκδηλωθῆ καὶ εἰς τὸν τομέα σας.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, ὅπως καὶ πάντοτε, ἐπετελέσατε εὐόρκως καὶ ἀκεραίως τὸ καθῆκον σας, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός σας καὶ ἐδικαιώσατε, ἅπαξ ἔτι, τὰς προσδοκίας τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐκτίμησιν, ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ὡπλισμένοι μὲ βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὴν ἀποστολήν σας καὶ πλήρη ἀφοσίωσιν εἰς τὸ καθῆκον σας, μὲ μοναδικὸν γνώμονα τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν σας τὴν ἀπροσωπόληπτον καὶ λελογισμένην ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων, τὴν ἀκριβῆ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν συνεχῆ ἐκδήλωσιν στοργῆς καὶ προθύμου συμπαραστάσεως πρὸς τὸν πολίτην, εἶμαι βέβαιος ὅτι, καὶ κατὰ τὸ ἀνατέλλον ἔτος 1965, θὰ ἀντιμετωπίσητε τὰς συνεχῶς αὐξανομένας ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπιμόχθου ἔργου σας μὲ ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν καὶ θὰ προσθέσητε νέους τίτλους τιμῆς εἰς τὴν ἱστορίαν σας.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν σᾶς ἀπευθύνω τὰς πλέον ἐγκαρδίους εὐχάς μου διὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ οἰκογενειακήν σας εὐτυχίαν».

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

— Ο ΝΕΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ Δ. ΤΑΞΕΩΣ —

Τὴν 2αν τρέχοντος μηνὸς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, ὡς Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ὁ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ Δικηγόρος κ. Παναγιώτης Γ. Γεωργόπουλος. Ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει του ἐκάλεσεν εἰς τὸ γραφεῖον του ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Γενικῶν Διευθύνσεων Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ἀπηύθυνεν ἐγκάρδιον χαιρετισμόν.

Εὑρεθέντες συμπτωματικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, παρηκολουθήσαμεν τὴν στιγμὴν τῆς ὡς ἄνω ἐπικοινωνίας τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως μετὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι ἠσθάνθημεν ἰδιαιτέραν χαράν, ἀκούσαντες τὰ τόσον ὑπὲρ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας κολακευτικά του λόγια, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ὑπεσχέθη νὰ ἐπιδείξῃ πρὸς ταῦτα, ἔχων πρὸς τοῦτο τὴν ὁμόθυμον συμπαράστασιν τόσον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὅσον καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, οἵτινες μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον περιβάλλουν τοὺς ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Δημήτριος Γιαννόπουλος, ὁμιλῶν ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν κ. Γενικὸν διὰ τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας αἰσθήματά του καὶ ηὐχήθη αὐτῷ ἐπιτυχίαν εἰς τὰ νέα του καθήκοντα, ὑπεσχέθη ὅτι πάντες θὰ καταβάλλουν προσπαθείας νὰ ἀνταποκριθοῦν πλήρως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των.

Ὁ νέος Γενικὸς Γραμματεύς, καταγόμενος ἐκ Λακωνίας, περαίνων τὰς ἐγκυκλίους σπουδὰς εἰς τὸ Α' Γυμνάσιον Πειραιῶς, ἐνεγράφη τῷ 1924 εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Δευτεροετὴς ὤν, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐξετάσεων, διωρίσθη ταμιακὸς καὶ συντόμως κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ταμιακοῦ Διευθυντοῦ Β'. Τῷ 1929 ἀριστεύσας ἔλαβε τὸ πτυχίον Νομικῆς. Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940 ὑπηρέτησεν, ὡς ἀνθυπολοχαγός, εἰς τὴν στρατιὰν τῆς Ἠπείρου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν τοποθέτησίν του ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Μυτιλήνης, ἤρχισε δικηγορῶν ἐπιτυχῶς μέχρι καὶ σήμερον, διακριθεὶς ἰδιαιτέρως εἰς τὸ φορολογικὸν Δίκαιον.

Ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικήν, ἠκολούθησε τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως εὐθὺς ὡς οὗτος ἐπανῆλθεν ὡς Πρωθυπουργὸς τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ Καΐρου, πολιτευθεὶς πάντοτε παρὰ τὸ πλευρόν του καὶ γενόμενος ἓν ἐκ τῶν πλέον ἀφωσιωμένων καὶ ἀγωνιστικῶν στελεχῶν καὶ συνεργατῶν του.

Ἐπὶ Δημαρχίας τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλου Κολοκούρη, Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, διετέλεσε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Δήμου Πειραιῶς, ἀναπτύξας μίαν ἀναμφισβήτητον διοικητικὴν δραστηριότητα. Ἀπὸ τοῦ 1957 ἐξέδωκε καὶ διηύθυνε μέχρι σήμερον τὴν ἀνεξάρτητον προοδευτικὴν ἐφημερίδα «Ἡ Λακωνική».

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά» ὑποβάλλουν τῷ κ. Γενικῷ τὰ θερμά των συγχαρητήρια καὶ εὔχονται αὐτῷ εὐόδωσιν εἰς τὰ νέα του καθήκοντα.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Η ΕΝ ΤΗ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΩΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ - ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΑΠΟ ΤΑΥΤΗΣ - ΑΠΟΨΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ - ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΓΗ - ΕΝΝΟΜΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΚΑΙ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Β. ΚΟΡΦΙΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

2. Ἀληθῶς κατὰ τὴν καθ' ἡμᾶς ὀρθοτέραν δόξαν «σύγκρουσις καθηκόντων» ὑπάρχει: ἢ α' Ὅταν δύο καθήκοντα τοῦ αὐτοῦ προσώπου δὲν εἶναι δυνατὸν συγχρόνως νὰ συνεκπληρωθῶσιν ἢ β' Ὅταν καθῆκόν τι εὑρίσκηται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς ἔννομόν τι ἀγαθόν, οὗσης ἀνεφίκτου ἐντὸς πράγμασι τῆς ταυτοχρόνου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς προστασίας τοῦ ἐννόμου ἀγαθοῦ. (Βλ. καὶ Καρανίκαν, αὐτ. σ. 92, Μπουρόπουλον αὐτ. σ. 81, Χωραφᾶν, ἔνθ' ἀνωτ. 1958 σ. 174, 1962 σ. 198, Ζησιάδην, αὐτ. σ. 146 ἑπ., Μαγκάκην, αὐτ. σ. 9 ἑπ., 18 ἑπ., Παπαδᾶτον, αὐτ. σ. 59 ἑπ.).

3. Ἐν ἀμφοῖν δὲ ταῖς περιπτώσεσι ταύτας κρατεῖ, ὡς εἰκός, ὁ κανὼν τῆς διαφυλάξεως τοῦ «σπουδαιοτέρου» καθήκοντος εἰς βάρος τοῦ «εὐτελεστέρου» ἐννόμου ἀγαθοῦ ἢ καθήκοντος (βλ. προπαρατεθέντας Συγγραφεῖς). Δι' ὃ καὶ ἂν ὁ βεβαρημένος διὰ τῶν δύο καθηκόντων ἢ δι' ἑνὸς καθήκοντος καὶ ὑπόχρεως εἰς διαφύλαξιν ἑνὸς ἀγαθοῦ, ἐκπληρώσῃ τὸ κατ' ἀντικειμενικὴν κρίσιν σπουδαιότερον καθῆκον ἢ διαφυλάξῃ τὸ κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν σπουδαιότερον ἔννομον ἀγαθόν, τότε, αἱρεται ὁ ἄδικος χαρακτὴρ τῆς πράξεώς του. Ἐν ᾧ, ἂν τὰ δύο ἐν συγκρούσει καθήκοντα ἢ τὸ καθῆκον καὶ τὸ ἔννομον ἀγαθὸν εἶναι ἴσης ἀξίας καὶ σπουδαιότητος, τότε, ὁ ὑπόχρεως ἐκλέγει εὐσυνειδήτως τὸ κατὰ τὴν κρίσιν του ἐκπληρωτέον, ὁπότε, αὖθις, αἱρεται ὁ ἄδικος τῆς πράξεώς του χαρακτὴρ, τῆς τοιαύτης κρίσεώς του ὑποκειμένης εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Δικαστοῦ, λαμβάνοντος ὑπ' ὄψει τὰς in concreto περιστάσεις καὶ σταθμίζοντος τὰ συγκρουόμενα καθήκοντα ἀναλόγως πρὸς τὴν διὰ τὴν Ἔννομον Τάξιν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα αὐτῶν (βλ. τοὺς ἐν ἀριθμῷ 1 τῆς παρούσης § μνημονευομένους Συγγραφεῖς, ἐν οἰκείοις τόποις, εἰδικώτερον δὲ Μπουρόπουλον, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 81, Χωραφᾶν, αὐτόθι 1958 σ. 174, 1962 σ. 198, ἔτι δὲ Μαγκάκην, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 79/80, Ζησιάδην, αὐτόθι σ. 150 καὶ Παπαδᾶτον, αὐτόθι σ. 72 ἑπ.).

4. Τὸ θέμα, βεβαίως, ὡς ἐρρέθη, ἐξετάζεται εἰδικώτερον ἐνταῦθα ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους: Πολιτικοὺς ἢ Στρατιωτικούς, ὡς καὶ τοὺς Ἀστυνομικούς, δι' οὓς ὑπάρχει Νομοθετικὴ Διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ προσώπου τοῦ πληροφοριοδότου — ἐφ' ὅσον δὲν πρόκηται, ἐπαναληπτέον, περὶ «μυστικοῦ» κατ' ἄρθρ. 212 § 1 δ' Κ.Π.Δ., διότι, τότε ἡ «σύγκρουσις» λύεται, ὡς ἐρρέθη, παρὰ τῆς διατάξεως ταύτης — ὡς λ.χ. ἡ τοῦ ἄρθρ. 279 τοῦ Κανονισμοῦ προκειμένου περὶ τῶν Ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, δημιουργοῦσα τὸ ἓν τῶν «ἐν συγκρούσει» εὑρισκομένων «δύο» καθηκόντων, τοῦ ἑτέρου ὄντος τοῦ ἐκ τοῦ ἄρθρου 224 § 1 Κ.Π.Δ. ἀναβλύζοντος.

5. Καὶ ὅτι τὸ σπουδαιότερον καθῆκον, κατ' ἀντικειμενικὴν κρίσιν, ἐστί, κατ' ἀρχήν, τὸ δεύτερον — οὐχὶ βεβαίως διότι ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ εἶναι ἐξωπλισμένη διὰ τῆς «ποινικῆς ἀπειλῆς» τοῦ ἄρθρου 224 § 2 Πν. Κ., ἀλλὰ διότι ἡ ἐκπλήρωσις αὐτοῦ σχετίζεται ἀμέσως πρὸς

τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης, ἥτις θεωρεῖται ὡς ὑπάτη λειτουργία ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ κοινωνίᾳ, καθ' ὃ ἀποτελοῦσα τὸν κυριώτερον μηχανισμὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τηρήσεως τῶν κανόνων τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς Ἐνδίκου Τάξεως, ἔστι δὲ γνωστόν, ὡς ἔχον καθολικὴν ἰσχύν, τὸ ἐξ ἑτέρας ἀπόψεως ἀναπτυχθὲν ἀξίωμα τῶν Ῥωμαίων «fiat Justizia et perreat Mundo» — εἶναι ἐκτὸς σοβαρᾶς ἀμφισβητήσεως, δι' ὅνπερ δ' ἀκριβῶς λόγον καὶ ἡ πραγμάτωσις αὐτοῦ ἐξωπλίσθη διὰ τῆς τοιάσδε «ποινικῆς ἀπειλῆς» τοῦ ἄρθρου 224 § 2 Πν. Κ., ὥστε, ὡς ἄνω ἔφημεν (§§ IV, V), ἡ ὑποχρέωσις αὕτη νὰ προβαδίζῃ πάσης ἄλλης. Λίαν δὲ δυσχερῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις συγκεκριμένην ὑπόθεσιν, καθ' ἣν ἡ μὴ σημαντικότης αὐτῆς διὰ τὴν Κοινωνίαν καὶ τοὺς ἰδιώτας Διαδίκους νὰ δίδωσι τὴν «συμπολιτείαν» πρὸς τὴν ἀπόκρυψιν τοῦ προσώπου τοῦ πληροφοριοδότου παρὰ τοῦ βεβαρημένου νόμῳ διὰ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἀποκαλύψεως αὐτοῦ ὡς ἐκ τοῦ «ὁμοιοβάθμου» τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐν συγκρούσει εὑρισκομένων καθηκόντων κλπ.

6.—Διὰ τὴν τοιάνδε δέ, πάντως σπανίαν, περίπτωσιν, καθ' ἣν, ὑφισταμένης, ὡς ἄνω, διὰ τὸν βεβαρημένον τῇ τοιαύτῃ ἐκ τοῦ ἄρθρου 224 § 1 Κ. Π.Δ., ὑποχρεώσει, συγκρούσεως καθηκόντων, ὡς ἐκ τῆς ὑπάρξεως, ὡς πρὸς τοῦτον, ἑτέρας, ἀντιθέτου περιεχομένου πρὸς ἐκείνην (224 § 1 Κ. Π.Δ.), Νομοθετικῆς Διατάξεως, ὡς λ.χ. τῆς τοῦ ἄρθρου 279 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς — ἐφ' ὅσον δὲν πρόκηται ἐπαναληπτέον, περὶ «μυστικοῦ» κατὰ τὸ ἄρθρον 212 § 1δ Κ.Π.Δ., διότι τότε, ἡ σύγκρουσις λύεται ὑπὸ τῆς διατάξεως ταύτης — Δημόσιον Ὑπάλληλον: Πολιτικὸν ἢ Στρατιωτικὸν ἢ Ἀστυνομικὸν Ὄργανον, ἤθελε γίνει δεκτόν, ὅτι, ἐν τῇ in concreto ταύτῃ ὑποθέσει, ὑφίσταται πράγματι ὁ «ἰσοζυγισμὸς» τῶν «τοιῶνδε» καθηκόντων κλπ. καί, συνεπῶς, ὁ ὑπόχρεως ἐκέκτητο τὸ «δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς» (jus eligendi), ὁπότερον τούτων ἔδει νὰ ἐκπληρώσῃ, κρίνων δ' εὐσυνειδήτως ἔκλινεν ὑπὲρ τῆς μὴ ἀποκαλύψεως τοῦ προσώπου τοῦ «πληροφοριοδότου», τότε, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταλήξῃ ὁ ἐλέγχων τὰς συγκεκριμένας ταύτας περιστάσεις, αἵτινες ὑπηγόρευσαν εἰς τὸν δράστην τὴν ἣν προέκρινε συμπεριφοράν, Εἰσαγελεὺς ἢ Δικαστὴς εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τοῦ ἀδίκου χαρακτῆρος τῆς πράξεως τοῦ ὑπαλλήλου κλπ. τούτου (Σχετικῶς ἴδε καὶ Μπουρόπουλον, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 81, Χωραφᾶν, αὐτόθι, 1958 σ. 175, 1962 σ. 199, Μαγκάκην, αὐτόθι σ. 78 ἑπ., Παπαδᾶτον, ἔνθ' ἀνωτ. σ. 72).

7. Ἡ αὐτὴ τῆς ἄρσεως τοῦ «ἀδίκου τῆς πράξεως χαρακτῆρος» διὰ τὸν μὴ ἀποκαλύπτοντα τὸν «πληροφοριοδότην» Δημόσιον Ὑπάλληλον: Πολιτικὸν ἢ Στρατιωτικὸν ἢ Ἀστυνομικὸν οἱουδήποτε Σώματος, προφανῶς, προσήκει λύσις, ἀναβλύζουσα ἐκ ρητῶν διατάξεων τοῦ τεθειμένου Δικαίου (Πν. Κ. ἄρθρα 20, 21), ἐν τῇ ὑποθέσει τῆς ὑπάρξεως «παρανόμου (ἀδίκου) δεσμευτικῆς προσταγῆς», τῆς ἀπαγορευούσης τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ «πληροφοριοδότου», συντρεχουσῶν, ὡς εἰκός, τῶν νομίμων, προϋποθέσεων διὰ τὴν «in concreto» περίπτωσιν (Πν. Κ. 21) (Σχετικῶς ἴδε Μπουρόπουλον, ἔνθ' ἀνωτ. ὑπ' ἄρθρ. 21 σ. 58 ἑπ., Καρανίκαν, Ἐγχειρίδιον Α/1960 § 11 ΙΙ 2 σ. 90 ἑπ., Χωραφᾶν, ἔνθ' ἀνωτ., 1958 § 43 σ. 164 ἑπ., 1962 § 56 σ. 187 ἑπ., Μαγκάκην, αὐτόθι § 10 σ. 93 ἑπ., Παπαδᾶτον, αὐτόθι, σελ. 97 ἑπ.).

8. Ἐάν, ὅμως, ἀντὶ Νομοθετικῆς Διατάξεως ἢ παρανόμου δεσμευτικῆς προσταγῆς, ἀπαγορευούσης τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ «πληροφοριοδότου» τούτου, ὑπάρχῃ τυχὸν — ὑπὸ τύπον «ὁδηγίας» — Γενικὴ Ὑπηρεσιακὴ (ἐγκύκλιος) Διαταγή, ἐπιβάλλουσα «in abstracto τὴν τοιάνδε ὑποχρέωσιν εἰς τὸν Δημόσιον Ὑπάλληλον: Πολιτικὸν, Στρατιωτικὸν ἢ Ἀστυνομικὸν κλπ., αἱ δὲ in concreto περιστάσεις καὶ τὰ ἴσης ἀξίας καὶ σπουδαιότητος ἐν συγκρούσει εὑρισκόμενα καθήκοντα, συνηγορῶσιν ὑπὲρ τῆς ἣν ὁ δρά-

στης προέκρινε λύσεως τῆς μὴ ἀποκαλύψεως τοῦ «πληροφοριοδότου», τότε, ὁ ἐλέγχων τὴν συνδρομὴν τῶν τοιῶνδε περιστάσεων Δικαστὴς ἢ Εἰσαγγελεὺς θὰ ἠδύνατο νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ὑπαιτίου λόγῳ «ἀποκλεισμοῦ τοῦ καταλογισμοῦ» αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς «ψυχικῆς πιέσεως», ὑφ' ἣν εὑρέθη ἕνεκεν τῆς, ὡς πρόσθεν, μὴ δευσμευτικῆς, ὅμως, Διαταγῆς (λίαν δυσχερῶς εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιληφθῇ τις «de lege lata» παρ' ἡμῖν τὴν τοιαύτην «γενικὴν» ὑπὸ τύπον (γενικῶν) Ὁδηγιῶν, Ἐγκυκλίων, Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν κλπ. «ἄδικον δεσμευτικὴν διαταγὴν» ἰδίᾳ ἐν τῇ ἀπασχολούσῃ ἡμᾶς ὑποθέσει, τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον ἡ «παράνομος δεσμευτικὴ διαταγή», οὖσα ἀπὸ ἀπόψεως «κατασκευῆς» (structure) καθ' ἑαυτὴν «μία ἀντίφασις» (ein Widerspruch) ἐν τῇ Ἐνδίκῳ Τάξει, δὲν γίνεται καθολικῶς δεκτὴ ἐν τῇ Διεθνεῖ Ἐπιστήμῃ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ὡς λόγος ἄρσεως τοῦ — ἀντικειμενικῶς «de lege ferenda», κατὰ τὴν ἄρχουσαν ὁδξαν, ἄλλωστε, ὑφισταμένου — ἀδίκου, ἀλλ' ἁπλῶς τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ ἐνόχου τῆς πράξεως τοῦ δράστου χαρακτῆρος (Schuldausschliessungsgrund): Οὕτω Mezger, Studienbuch 1/1962 cit § 45 σ. 109 ἑπ., Schänke-Schräder, Strafgesetzbuch, cit § 51 Vorb III 4 ν. 293 ἑπ., Maurach, Strafrecht A/1954 cit § 31 12 σ. 305 ἑπ., Nagler, ἐν Leipziger Kommentar II 1951 σ. 376/7, Liszt-Schmidt, Lehrbuch des Deutshen Strafrechts 1932 σ. 210, Bouzat, Traité de Droit Penal 1951/54 ἀρ. 256, 257 σ. 209 ἑπ., Γεωργάκην, Ποιν. Δίκαιον, Γεν. Μέρος, τεῦχος Ι 1958 σ. 240 ἑπ., Παπαδᾶτον, Τὸ Πρόβλημα τῆς Ἱεραρχικῆς Προσταγῆς cit ἔνθ' ἀνωτ. Βλέπε, ὅπως, καὶ Κωστῆν-Μπουρόπουλον, Ἑρμ. Ποινικοῦ Νόμου Α/1926 § 209 σ. 366 σημ. 3 διὰ τὸ πρὸ τοῦ Ποιν. Κώδικος ἡμέτερον Δίκαιον καὶ Στάϊκον, Ἑρμ. Ἑλλ. Ποιν. Κώδ. Α/1953 ὑπ' ἄρθρ. 21 σ. 226 καὶ Τούσην-Γεωργίου, Ποιν. Κῶδιξ Α/1958 cit ὑπ' ἄρθρ. 21 σ. 52, δεχομένους ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ Νέου Ποινικοῦ Δικαίου ἡμῶν τὴν «εὐρεῖαν ἔννοιαν» τῆς «δεσμευτικῆς διαταγῆς», περιλαμβάνοντας ἐν αὐτῇ τὰς Ὁδηγίας, Ἐγκυκλίους κλπ. «προκειμένου περὶ πράξεων ἀναγομένων εἰς τὸν κύκλον τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ προστάξαντος καὶ εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ προστασσομένου») περὶ τοῦ πρακτέου (Ἀναλόγως βλ. Μπουρόπουλον, αὐτόθι σ. 81/2, Χωραφᾶν, op. cit 1958 §§ 44 ΙΙ Α σ. 199 καὶ 751 σ. 242, ἔτι, δὲ Μαγκάκην, ἔνθ' ἀνωτ. σελ. 147 ἑπ. καὶ 158 ἑπ.).

VIII.—1. Ἐὰν πάντα ταῦτα ἐξετέθησαν ἐπαρκῶς διεξοδικῶς διὰ τὴν ὕπαρξιν ἢ μὴ «ποινικῆς εὐθύνης» τῶν ὡς εἴρηται προσώπων ἐπὶ ψευδορκίᾳ κλπ., ἐν τῇ περὶ ἧς εἴρηται περιπτώσει τῆς ἀποκρύψεως τοῦ «πληροφοριοδότου», δὲν θὰ πρέπει νὰ μὴ ἐξετάσῃ τις διὰ βραχυτάτων, ἔστω, καὶ τὸ θέμα «τῶν ἐννόμων συνεπειῶν» καὶ τῆς «ἀποδεικτικῆς ἀξίας» τῆς τοιᾶσδε μαρτυρίας αὐτῶν διὰ τὴν δικαζομένην ὑπόθεσιν κλπ.

2. Βεβαίως, ἐὰν ὁ μάρτυς οὗτος Δημόσιος Ὑπάλληλος κλπ. ἀποκαλύψῃ ἐπὶ Δικαστηρίῳ ἢ κατὰ τὴν Προδικασίαν, ἐν τῇ καταθέσει του, τὸν πληροφοριοδότην, παρὰ τὴν ὕπαρξιν Διατάξεως ἢ οἱασδήποτε φύσεως Διαταγῆς ἀπαγορευούσης τοῦτο — ἐφ' ὅσον, ὡς ἐν τοῖς ἄνω πλέον ἢ ἅπαξ ἐρρέθη δὲν ἀποτελῇ ἐν τῇ in concreto ὑποθέσει τὸ «πρόσωπον» τοῦ πληροφοριοδότου διπλωματικὸν ἢ στρατιωτικὸν μυστικὸν ἢ τοιοῦτον ἀφορῶν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἄρθρον 212 § 1δ Κ.Π.Δ. — δὲν ὑφίστανται ἀκυρότης τις καὶ δὴ ἀπόλυτος τῆς Προδικασίας ἢ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ Διαδικασίας.

3. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν λάβῃ χώραν ὑπὸ τοῦ μάρτυρος τούτου ἡ ἐν τῇ Προδικασίᾳ ἢ τῇ Ἀκροαματικῇ Διαδικασίᾳ ἀποκάλυψις τοῦ «πληροφοριοδότου» — ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, αὖθις ἐν τῇ in concreyo ὑποθέσει, τοῦτο δὲν ἀποτελῇ «μυστικὸν» τοῦ ἄρθρου 212 § 1δ Κ.Π.Δ. — παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας πρὸς τοῦτο ἐρωτήσεις καὶ ὑπομνήσεις περὶ τῆς τοιᾶσδε ὑποχρεώσεώς του ὑπὸ τοῦ ἀνακρίνοντος

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΤΣΟΥΚΛΙΔΗ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἐκεῖνο πού καταντοῦσε αὐτόχρημα μυστηριώδη γιὰ τὴν ἀνάκρισι στὴ δολοφονία τοῦ μικροκτηματίου Γιάννη Τσουκλίδη, ἦταν ἡ ἔλλειψις δικαιολογητικοῦ λόγου, μιᾶς ἀφορμῆς, ἔστω καὶ μὴ σημαντικῆς. Ληστεία δὲν ἦταν. Ἐχθρούς ὁ Τσουκλίδης δὲν ἔβγαινε νὰ εἶχε τέτοιους, ὥστε νὰ τοῦ στήσουν καρτέρι γιὰ νὰ τὸν καθαρίσουν καθὼς πήγαινε ἢ καθὼς ἐρχόταν ἀπὸ τὸ ἀμπέλι ὅπου ἐπρόκειτο νὰ φυλάξη καραούλι ὅλη τὴ νύκτα γιὰ νὰ μὴ τοῦ τὸ τρυγίσουν παράνομα καὶ κρυφά. Μικροδιαφορὲς βέβαια εἶχε μὲ διαφόρους, καθὼς καὶ μικροπαρεξηγήσεις, ἀλλὰ ἦταν ἀστεῖο πρᾶγμα, καὶ νὰ ὑποθέση κανείς, ὅτι γιὰ τέτοια μικροπράγματα μποροῦσε νὰ γίνη φονικό. Ἐρωτικοὶ λόγοι, οὔτε γιὰ ἀστεῖο. Περιουσιακοὶ ἢ κτηματικοί ; Ἴσως, μὰ ὄχι σοβαροί.

Ἀλλὰ σ' ἐμένα, στὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο, εἶχε κάνει κάτι ἄλλο μεγάλη ἐντύπωση. Θυμᾶμαι ὅτι μόλις ἔμαθα τὴ δολοφονία, ἀπὸ τὸ νεκροτομεῖο ἔτρεξα ἀμέσως στὸ σπίτι τοῦ σκοτωμένου, μέσα στὸ κτῆμα του, γιὰ νὰ πάρω φωτογραφία. Καὶ ἐκεῖ εἶχα δεῖ τὴ χήρα τοῦ θύματος, μιὰ Μανιάτισσα ψηλή, λιγνή, σαραντάρα, ξερακιανή, μὲ καθόλου θηλυκότητα καὶ ἐνδιαφέρον σὰν γυναίκα. Καθόταν ἀνάμεσα στὶς ἄλλες γυναῖκες πού ἔκλαιγαν καὶ ἔσκουζαν περιμένοντας νὰ φέρουν τὸ σκοτωμένο ἀπὸ τὸ νεκροτομεῖο γιὰ τὴν κηδεία. Ἔκλαιγαν οἱ ἄλλες γυναῖκες, ἀλλὰ οὔτε ἔκλαιγε, οὔτε ἔσκουζε, οὔτε μοιρολογοῦσε ἡ Μανιάτισσα ἐκείνη χήρα, ἡ Σταματίνα Τσουκλίδου, τὸ γένος Καλφακάκου. Πρὶν πῶ καλὰ-καλὰ τί γύρευα, ἔφεραν ἐκείνη τὴ στιγμὴ καὶ τὸ φέρετρο μὲ τὸ σκοτωμένο κτηματία. Ξανάσκουζαν καὶ ξανάκλαψαν καὶ σπαράχτηκαν καὶ οὐρλιασαν καὶ μοιρολόγησαν ὅλες οἱ ἄλλες γυναῖκες πού εἶχαν μαζευτῆ, συγγενεῖς καὶ γυναῖκες ἀπὸ τὴν ἀραιοκατωκημένη περιφέρεια, ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἔδειξε καμμιὰ ἀπολύτως συγκίνησι. Οὔτε ἕνα δάκρυ δὲν αὐλάκωσε τὰ λιπόσαρκα μελαχρινὰ μάγουλά της, ἀλλὰ ὅταν ἄκουσε ὅτι ὁ «κύριος πού ἦλθε ἦταν ἕνας δημοσιογράφος καὶ ζητοῦσε φωτογραφία τοῦ σκοτωμένου», ση-

---

ἢ τοῦ διευθύνοντος τὴν Διαδικασίαν, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν Διαδίκων, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς ποινικῆς αὐτοῦ εὐθύνης ἐπὶ ψευδορκίᾳ κλπ. κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄνω (παραγρ. I - VII) ἐκτεθέντα, πάλιν οὐδεμία ἀκυρότης γεννᾶται διὰ τὴν Προδικασίαν ἢ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ Διαδικασίαν.

4. Ἀπομένει δ' οὕτω, πλέον, τέλος, μόνον πρὸς ἔρευναν τίς ἡ ἀξία τῆς τοιᾶσδε ἐλλειποῦς κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ «πληροφοριοδότου» μαρτυρικῆς καταθέσεως : Κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 177 Κ.Π.Δ. διαγραφόμενον κανόνα τῆς «ἠθικῆς ἀποδείξεως» ἡ στάθμισις αὐτῆς ἀφίεται ἀπολύτως εἰς τὴν «διακριτικὴν ἐξουσίαν» τοῦ Δικαστοῦ, ὅστις θὰ ἐκτιμήσῃ ταύτην κατ' ἐλευθέραν συνείδησιν, ἀποδεχόμενος ἢ μὴ ταύτην ἀναλόγως : ἐὰν ἐπικουρῆται ἢ μή, κατὰ τὸ περιεχόμενόν της, ὑφ' ἑτέρων ἀποδεικτικῶν μέσων, τοῦ Δικαστοῦ ἀείποτε ἔχοντος πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι εἶναι δυνατόν, ὑπὸ τὴν κατάθεσιν ταύτην τοῦ μάρτυρος, τὴν μὴ πλήρη, κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ πληροφοριοδότου, νὰ ὑποκρύπτηται κακοβουλία καὶ ψευδολογία ἢ καὶ ἀσυνείδητος ἔτι ἀνακριβολογία (βλ. αὐθις, Alimena, op. loc. cit), δυναμένη νὰ ὁδηγήσῃ εἰς δικαστικὴν πλάνην, καθ' ὅσον ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ εἶναι σχεδὸν ἀείποτε ἀνεξιχνίαστος (περὶ ταύτης βλ. Ν. Κορφιάτην, Τὸ Κατ' Ἐξακολούθησιν Ἔγκλημα 1950/1951 σ. 147 σημ. 3).

Ν. ΚΟΡΦΙΑΤΗΣ

κώθηκε προβάλλοντας τὴ φουσκωμένη κοιλιά της, γιατὶ πρέπει νὰ ἦταν στὸν ἕβδομο ἢ στὸν ὄγδοο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της, καὶ ἦλθε νὰ μὲ ρωτήση τί ζητοῦσα.

—Ἄχ... Νὰ βρῶ... Νὰ σᾶς δώσω, εἶπε. Ἐλᾶτε μαζί μου.

Τὴν ἀκολούθησα καὶ πήγαμε στὴ διπλανὴ κάμαρα. Δίπλα της ἦλθε καὶ στάθηκε καὶ ἕνας νέος, ὡς 30 χρόνων, ψηλὸς καὶ ἀδύνατος καὶ ποὺ τὸν ἔλεγαν ἀνεψιὸ τοῦ μακαρίτου. Ἡ χήρα Τσουκλίδη ἔβγαλε ἀπὸ τὴ τσέπη τῆς δεμένης στὴ μέση της ποδιᾶς της τὰ κλειδιά, ἄνοιξε ἕνα παληὸ ξύλινο σεντούκι καὶ ψάχνοντας καὶ σκαλίζοντας μὲ τρόπο, γιὰ νὰ μὴ χαλάση τὸ σιγύρισμα, τὰ διάφορα ροῦχα, βρῆκε τὸ ἐκλογικὸ βιβλιάριο τοῦ σκοτωμένου ἀνδρός της καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε γιὰ νὰ ξεσηκώσω τὴ φωτογραφία. Ἀπὸ τὴ διπλανὴ σάλα ποὺ εἶχαν ἀποθέσει τὸ φέρετρο ἀκούγονταν πάντα οἱ φωνές, τὰ κλάματα καὶ τὰ μοιρολόγια, χωρὶς ἡ χήρα νὰ σπάση. Ἐγὼ εἶχα συγκινηθῆ πολὺ περισσότερο ἀπὸ αὐτὴ τὴ Μανιάτισσα, τὴ συμπατριώτισσά μου καὶ τονίζω ὅτι ἡ σκηνὴ αὐτὴ διατηρήθηκε καλὰ χρόνια καὶ χρόνια στὴ μνήμη μου, γιατὶ μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι πῶς μιὰ βέρα Μανιάτισσα δὲν ξεσχιζόταν καὶ δὲν θρηνοῦσε καὶ δὲν ἐχάλαγε τὸν κόσμο γιὰ τὸν χαμό, γιὰ τὸν ἄδικο σκοτωμὸ τοῦ νοικοκύρη της. Ἄφησα ὅμως σὲ μιὰ στιγμὴ τὶς ψυχολογικὲς ἐκεῖνες παρατηρήσεις μου καὶ θυμήθηκα ὅτι εἶμαι δημοσιογράφος καὶ τὴ ρώτησα :

—Ποιοὶ νομίζεις ὅτι ἔχουν κάνει τὸ φονικό ;

—Ξέρω κι' ἐγώ ; Ποῦ νὰ ξέρω ἡ δόλια ἀφέντη μου, εἶπε, προσφωνώντας μὲ τὸ «ἀφέντη», ὅπως συνηθίζουν νὰ προσφωνοῦν τοὺς ἄντρες οἱ Μανιάτισσες τῆς κάτω τάξεως.

—Γιατὶ δὲν τοῦ λὲς γιὰ τοὺς Ματρόζους ; εἶπεν ὁ ἀνεψιὸς ποὺ τὴν εἶχε συνοδεύσει στὴν κάμαρα καὶ ὁ ὁποῖος συνέχισε :

—Ξέρετε, ὁ θεῖος μου τὰ εἶχε... Ὄχι... Μὲ τὸ θεῖο μου τὰ εἶχαν οἱ Ματρόζηδες, εἶπε, καὶ αὐτὸ γιατὶ ὅταν εἶχε ἔλθει ἐδῶ ὁ θεῖος μου πρόσφυγας τὸ κράτος εἶχε ἀπαλλοτριώσει ἀναγκαστικὰ κομμάτια ἀπὸ τὰ κτήματά τους καὶ τὰ παρεχώρησε στοὺς πρόσφυγες, τοὺς πρώτους πρόσφυγες ποὺ ἦλθαν στὸν πόλεμο. Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα χωράφια τους δόθηκε στὸ θεῖο μου. Γι' αὐτὸ τὸν μισοῦσαν καὶ γι' αὐτὸ τὸν σκότωσαν.

Μοῦ ἔκανε κατάπληξι αὐτὴ ἡ ἀποκάλυψις, γιατὶ οἱ Ματρόζηδες ἦσαν γνωστοὶ ὄχι μόνο σὰν πάμπλουτοι κτηματίες, ἀλλὰ σάν, ὄνομα καὶ πρᾶγμα, ἄρχοντες, ἀφεντάδες. Ἀπόγονοι τοῦ πυρπολητοῦ Ματρόζου, τοῦ θρυλικοῦ ἥρωος τοῦ 1821, ἀποτελοῦσαν μιὰ πρώτης τάξεως οἰκογένεια καὶ ὅλοι τους φημίζονταν γιὰ τὰ χριστιανικὰ αἰσθήματά τους. Δὲν μπόρεσα νὰ κρατηθῶ καὶ ρώτησα :

—Καλά, ἂν δὲν ἔπαιρνε, ὁ Γιάννης Τσουκλίδης τὸ κτῆμα, δὲν θὰ τὸ ἔπαιρνε κανένας ἄλλος ;

—Θὰ τὸ ἔπαιρνε.

—Ἐπῆραν κι' ἄλλοι πρόσφυγες κτήματα τῶν Ματρόζηδων ;

—Ἐπῆραν κι' ἄλλοι πολλοί.

—Ἀκούστηκαν νὰ σκότωσαν κανέναν ἄλλο πρόσφυγα ;

—Ὄχι, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος. Πὲς καὶ σὺ Μαρία στὸν κύριο ποὺ εἶναι δημοσιογράφος. Δὲν νομίζεις κι' ἐσὺ ὅτι οἱ Ματρόζηδες ἔκαναν τὸ φονικό ;

—Ναί, ἴσως... Αὐτοὶ τὸ ἔκαναν.

—Μά, κάτι λένε γιὰ τοὺς τσοπάνηδες Γιαννούληδες καὶ γιὰ τὸν παραγυιό τους τὸν Καπόλη ; Τί ξέρετε ;

—Μπορεῖ κι' αὐτοί, εἶπαν θεία καὶ ἀνεψιός, μὰ ἐμεῖς νομίζουμε ὅτι τὸ ἔκαναν οἱ Ματρόζηδες.

Δὲν ἔγραψα λέξι ἀπὸ αὐτὲς τὶς πληροφορίες, ποὺ τὶς ἐθεώρησα ξεκάρφωτες, γιὰ νὰ μὴ πῶ ὕποπτες, μὴ θέλοντας νὰ συκοφαντήσω ἀνθρώπους τῆς ἀθηναϊκῆς

κοινωνίας, ποὺ δὲν μτοροῦσα ποτὲ νὰ πιστέψω στὴν ἐνοχή τους. Ἀπὸ καθῆκον ὅμως εἶπα στὸν ἀνακριτὴ Μπουρῖκο τὸν παραπάνω διάλογο καὶ ἐπειδὴ ἦταν κι' ἐκεῖνος Μανιάτης τοῦ εἶπα τὴν ἐντύπωσι ποὺ μοῦ ἔκανεν ἡ ἄκλαυτη χήρα...

* * *

Πέρασαν ἑπτὰ μῆνες ἀπὸ τὴ δολοφονία τοῦ Γιάννη Τσουκλίδη, χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῆ τὸ ποιὸς ἢ ποιοὶ τὸν εἶχαν σκοτώσει. Καὶ ξαφνικὰ τὸ ἀπογευματάκι μιᾶς Δευτέρας, στὶς 9 Ἰουνίου τοῦ 1928, ἐνῶ ἔκανα τὴ συνηθισμένη βόλτα μου ἀπὸ τὰ ἀνακριτικὰ γραφεῖα, ὁ μακαρίτης Μπουρῖκος μὲ κτύπησε χαϊδευτικὰ στὸν ὦμο καὶ μοῦ εἶπε :

—Ἔλα καὶ σοῦ ἔχω «λαυράκι» πρώτης. Εἴδησι ποὺ θὰ κάνη μπάμ.

—Τί ;

—Ἔχω μέσα τοὺς δολοφόνους τοῦ Τσουκλίδη.

—Μίλα καλά ; Καὶ ποιοὶ εἶναι ;

—Θυμᾶσαι ποὺ σοῦ ἔκανε ἐντύπωσι ἡ ἄκλαυτη χήρα ; Ἡ χήρα τοῦ Τσουκλίδη φίλε μου καὶ ὁ ἀγαπητικός της. Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ μακαρίτου. Ὁ Νῖκος Σμυρνιοτόπουλος, μοῦ εἶπε καὶ μοῦ ἔδωσε πλήρη στοιχεῖα γιὰ τὴ διαλεύκανσι τοῦ ἐγκλήματος.

Λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, πάντως ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Ἰουνίου, πῆγε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ ὁ Παναγιώτης Καλφακάκος, κτηματίας καὶ ἀδελφὸς τῆς χήρας Τσουκλίδη, καὶ μόλις μπῆκε μέσα εἶπε στὸν ἀνακριτὴ Παναγιώτη Μπουρῖκο :

—Κύριε δικαστή μου καὶ κύριε πατριώτη μου ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ στὰ χέρια σου. Ἦλθα νὰ σοῦ ὁμολογήσω, γιατὶ μὲ βαραίνει πιὰ τὸ μυστικό. Ξέρω τὸ ποιὸς σκότωσε τὸν γαμπρό μου καὶ ἦλθα νὰ τὸ πῶ καὶ νὰ τὸ καταθέσω μὲ ὅρκο.

—Ποιὸς εἶναι ; τὸν ρώτησε μὲ εὔλογη περιέργεια ὁ ἀνακριτής.

—Ὁ ἀνεψιός του, τῆς ἀδελφῆς του τὸ παιδί... Ὁ Νῖκος Σμυρνιοτόπουλος. Εἶχε κατορθώσει αὐτὸς ὁ ἀνύπαντρος τριαντάρης, σὰν νὰ εἶχαν χαθῆ ἀπὸ τὸν κόσμο οἱ ἄλλες νεώτερες γυναῖκες, νὰ τὰ μπλέξη μὲ τὴ θειά του, τὴν ἀδελφή μου καὶ νὰ τὴ μοιράζεται μὲ τὸν γέρο ἄντρα της. Ὅπως ὡμολόγησαν καὶ οἱ δύο, ὕστερα, τὰ δυὸ τελευταῖα παιδιά, δηλαδὴ τὸ προτελευταῖο καὶ τὸ «κοιλάρφανο», αὐτὸ ποὺ γεννήθηκε μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Τσουκλίδη, τοῦ γαμβροῦ μου, τὰ εἶχαν κάνει μαζί. Θεία καὶ ἀνεψιός. Τὸ φαντασθήκατε ποτέ ;

—Καὶ πῶς τὸ ἀνακαλύψατε ; Τί στοιχεῖα ἔχετε ; ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

—Τὶς σχέσεις τους τὶς εἴχαμε ὑποψιασθῆ ἐγὼ καὶ ἡ γυναίκα μου ἀπὸ πολὺ καιρό, ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε καὶ σὲ ποιὸν νὰ τὸ ποῦμε, πού, κατὰ τὴν παροιμία, ἂν φτύναμε ἐπάνω θὰ φτύναμε τὰ γένεια μας καὶ ἂν φτύναμε κάτω θὰ φτύναμε τὰ μοῦτρα μας ;... Τὰ εἶχαν, ποὺ λέτε, τρία καὶ πάνω χρόνια μαζὶ τὸ παράνομο αὐτὸ ζευγάρι καὶ οὔτε ὁ μακαρίτης ὁ γαμβρός μου, οὔτε ὁ ἀδελφός του εἶχαν ὑποψιασθῆ τίποτε. Ἐμεῖς πάλι, ἐγὼ καὶ ἡ γυναίκα μου, δὲν μπορούσαμε νὰ μιλήσουμε. Ὅταν ἔγινεν ὅμως τὸ φονικὸ ἡ γυναίκα μου, ἡ Μαριγὼ Καλφακάκου, εἶδε τὸν Σμυρνιοτόπουλο νὰ γυρίζη ἀπ' ἔξω στὸ σπίτι καὶ νὰ φέρνη ἕνα κομμάτι κρέας καὶ νὰ τὸ δίνη στὴ Σταματίνα, τὴν χήρα τοῦ σκοτωμένου, τὴ θεία του. Ἦταν γιὰ τὴν παρηγοριὰ καὶ ἡ Σταματίνα τοῦ ἔκανε τὴν παρατήρησι ὅτι στὶς παρηγοριὲς δὲν τρῶνε κρέας, ἀλλὰ ψάρια καὶ μακαρόνια καὶ τότε ὁ Σμυρνιοτόπουλος τῆς εἶπε :

—Καλὰ τώρα... παρηγοριές ... Πφ... Πφ... Πούφ...

—Καλὲ Νῖκο γιατὶ τὸ ἔκανες αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ; Δὲν σοῦ ἔφτανε ποὺ μὲ εἶχες δικιά σου τρία χρόνια ; Γιατὶ νὰ τὸ κάνης;

—Σῶπα καὶ δὲν εἶναι τώρα ὥρα γιὰ τέτοιες κουβέντες...

Μετὰ τὴν κηδεία τοῦ μακαρίτου Τσουκλίδου, ὁ Σμυρνιοτόπουλος ἀπέβαλε πιὰ κάθε χαλινάρι καὶ κοιμόταν στὸ ἴδιο κρεβάτι μὲ τὴ χήρα καὶ τὸν ἔβλεπαν καὶ τὰ ἀ-

νήλικα παιδιά της, ποὺ τὸ μεγαλύτερο ἦταν 9 χρόνων. Δὲν τηροῦσαν κανένα πρόσχημα καὶ τὸ «μυστικὸ» τὸ ἤξερε ὁλόκληρη ἡ οἰκογένεια. Ὁ Καλφακάκος καὶ ἡ γυναίκα του νόμισαν ὅτι ὁ Σμυρνιοτόπουλος θὰ ἔπαιρνε τὴ χήρα γυναίκα του καὶ ἔτσι θὰ ἔβγαινε ἡ ρετσινιὰ ἀπὸ τὴν οἰκογένεια καὶ θὰ σωζόταν ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις μὲ τὸ δεύτερο αἱμομικτικὸ γάμο ! Ὁ ἀδελφὸς τοῦ σκοτωμένου, ὁ Νῖκος Τσουκλίδης, τί νὰ κάνῃ ; Μπρὸς γρεμὸς καὶ πίσω ρέμα. Νὰ προδώσῃ τὸν φονιὰ τοῦ ἀδελφοῦ του ; Μὰ ἦταν σπλάχνο του κι' αὐτός. Παιδὶ τῆς ἀδελφῆς του. Ὁ μακαρίτης δὲν θὰ σηκωνόταν, βέβαια, ἀπὸ τὸν τάφο καὶ ἂν κατάγγελνε τὸν φονιά. Ἂν ὅμως ὁ φονιὰς παντρευόταν τὴ χήρα θὰ φρόντιζε μαζὶ μὲ τὰ δικά του τὰ παιδιά, τὰ δύο τελευταῖα, καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ θείου του, ποὺ αὐτὸς τὰ ὀρφάνεψε μὲ τὸ σκοτωμὸ τοῦ πατέρα τους. Αὐτὴ ἦταν ἡ νοοτροπία τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ σκοτωμένου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς χήρας του καὶ δὲν μιλοῦσαν περιμένοντας τὸ γάμο. Μὰ ὁ Σμυρνιοτόπουλος δὲν εἶχε καμμιὰ τέτοια διάθεσι, ὥσπου, μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες ἐκεῖνες μέρες, ἡ γυναίκα τοῦ Καλφακάκου, ἡ Μαριγώ, τοῦ ἔκανε σχετικὴ κουβέντα. Καὶ τότε ὁ δολοφόνος τοῦ θείου του τῆς εἶπε μὲ θυμό :

—Μὴ μοῦ κολλᾶς κυρὰ Μαριγώ, γιατὶ θὰ σὲ σκοτώσω σὰν τὸν Τσουκλίδη τὸ μπάρμπα μου.

Ὕστερα πιὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπειλή, ὁ Καλφακάκος ἀπεφάσισε νὰ καταγγείλῃ τὸ «μυστικὸ» τῆς παράξενης ἐκείνης οἰκογενείας καὶ πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὸ ἀνακριτικὸ γραφεῖο καὶ τὰ «ξέρασε» ὅλα στὸν ἀνακριτή. Μὰ καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Μπουρῖκος, γιὰ νὰ δέσῃ πιὰ καλὰ τὴν ὑπόθεσι, τὸν ἔβαλε καὶ ἔκανε μόνος μήνυσι καὶ κατήγγειλε γιὰ δολοφόνο τοῦ Γιάννη Τσουκλίδη τὸν ἀνεψιὸ τοῦ σκοτωμένου καὶ γιὰ συνεργὸ τὴν ἴδια τὴν ἀδελφὴ τοῦ μηνυτοῦ καὶ τοῦ ἀποκαλύψαντος τὸ ἔγκλημα. Φυσικὰ ὁ ἀνακριτὴς ἔβγαλε ἀμέσως ἐντάλματα συλλήψεως καὶ ἔπιασε καὶ τὸν Σμυρνιοτόπουλο καὶ τὴ χήρα Σταματίνα Τσουκλίδη. Ἡ ἄκλαυτη χήρα στὴν ἀπολογία της ὡμολόγησε τὶς σχέσεις μὲ τὸν ἀνεψιό, ἀλλὰ ἀρνήθηκε κάθε σχέσι μὲ τὸ ἔγκλημα. Δὲν παρεκίνησε αὐτὴ τὸν ἐρωμένο της, οὔτε τὸν ἔβαλε νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄντρα της. Δὲν τὸ ἀπέκλεισεν ὅμως καὶ μάλιστα εἶπεν ὅτι εἶχε βεβαιότητα ὅτι τὸ φονικὸ τὸ εἶχε κάνει ὁ ἀγαπητικός της. Γιὰ δικαιολογία, καὶ γιὰ τὶς πρὶν καὶ τὶς μετὰ ἀπὸ τὸ φόνο σχέσεις μὲ τὸ Σμυρνιοτόπουλο, εἶπε τὴ μεγάλη της ἀγάπη γι' αὐτὸν καὶ τὸ ὅτι ὁ ἄντρας της, γέρος πιά, τὴν παραμελοῦσε.

Ὁ Σμυρνιοτόπουλος δὲν ἀρνήθηκε κι' αὐτὸς τὴν ἐνοχή του καὶ γιὰ δικαιολογία βρῆκε, κι' αὐτός, τὴ μεγάλη του ἀγάπη. Καὶ ἀπεκάλυψε μάλιστα ὅτι τὸ φόνο τὸν ἔκανε ὄχι τὸ βράδυ, ὅπως εἶπαν ὁ Φιλίππου καὶ οἱ τσοπάνηδες, ἀλλὰ τὰ χαράματα, ὅπως εἶπεν ὁ 15χρονος Νίκος Κυριαζόπουλος. Τὸ περίστροφο τὸ εἶχε δανεισθῆ ἀπὸ ἕνα γνωστό του, τὸν φύλακα τοῦ πυριτιδοποιείου Ρεμπάκο καὶ μετὰ τὸ φονικὸ τοῦ τὸ ἔδωσε πίσω. Ἄρα καὶ ὁ Ρεμπάκος ἔπρεπε νὰ ἤξερε γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ὅλοι αὐτοὶ ὑπήρξαν μάρτυρες κατηγορίας ὕστερα. Οἱ πιστολιὲς ποὺ ἀκούσθηκαν τὸ σούρουπο, ἦσαν ἄλλες, συμπτωματικές.

Γιὰ νὰ μὴ μείνῃ ἀπορία πῶς ὁ μικρὸς Κυριαζόπουλος εἶχε ἐνοχοποιήσει τὸν τσοπάνο Νῖκο Καπόλη, πρέπει νὰ πῶ ὅτι καὶ οἱ δύο ἦσαν τὸ ἴδιο ψηλοὶ καὶ ξερακιανοὶ καὶ εἶχαν τὴν αὐτὴ κορμοστασιά.

Καὶ ἔτσι διαλευκάνθηκε ἡ δολοφονία τοῦ Γιάννη Τσουκλίδη ἀπὸ τὴν ἄκλαυτη χήρα καὶ τὸν ἐραστὴ ἀνεψιό της.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΓΩΝΙΑ ΛΗΨΕΩΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ἤδη ἔχομεν ἀναπτύξει ὅτι ἡ χρῆσις μικρᾶς ἢ μεγάλης ἑστίας φακοῦ μᾶς ἀναγκάζει νὰ τοποθετῶμεν τὴν μηχανὴν πολὺ πλησίον ἢ μακρὰν τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου, μὲ ἀποτέλεσμα αἱ μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀντικειμένων ἀποστάσεις νὰ ἐμφανίζωνται παρηλλαγμέναι.

Ὅθεν ἡ χρῆσις κανονικοῦ φακοῦ μᾶς βοηθεῖ νὰ ἀποφεύγωμεν τὰ ἀναφερθέντα μειονεκτήματα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόλυτον, διότι διαπράττονται καὶ ἕτερα σφάλματα ἀκουσίως ἢ ἐξ ἀγνοίας, ὡς εἶναι λ.χ. ἡ τοποθέτησις τῆς μηχανῆς εἰς ἀκατάλληλον γωνίαν—θέσιν—ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀντικείμενον.

Δι' ὃ ἔχει σημασίαν οὐ μόνον ἡ χρῆσις τοῦ καταλλήλου φακοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ τοποθετηθῇ ἡ μηχανὴ διὰ τὴν κανονικὴν καὶ κατάλληλον ἐμφάνισιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ γενικῶς τοῦ ὅλου χώρου τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος. Ὅπως εἷς μάρτυς δύναται νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν περὶ γεγονότος τινὸς καὶ ν' ἀποκρύψῃ ἢ ἀλλοιώσῃ ἕτερον, οὕτω καὶ μία φωτογραφία δύναται νὰ ἀπεικονίσῃ ἐπ' ἀκριβείᾳ τὴν ὅλην σκηνὴν τοῦ ἐγκλήματος, ἢ πλημμελῶς ἢ νὰ παραλείψῃ πλήρως τὴν ἀπεικόνισιν ἑνὸς οὐσιώδους ἀντικειμένου.

Εἰς περίπτωσιν τραυματισμοῦ δι' αὐτοκινήτου ἀτόμου τινὸς ἐπὶ διασταυρώσεως ὁδῶν, ἂν ἡ μηχανὴ δὲν τοποθετηθῇ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν, δηλονότι νὰ ἀπεικονίζεται ἡ ὅλη γύρωθεν ἔκτασις—θέα— δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ὁ τραυματισμὸς ἐγένετο συνεπείᾳ ἐλλείψεως θέας (στενὴ ὁδός). Αὕτη εἶναι κυρίως ἡ αἰτία περιπτώσεων εἰς ἃς ἐπὶ μιᾶς φωτογραφίας ἀπεικονίζεται ὅτι μέρος τῆς θέας τῶν διασταυρουμένων ὁδῶν παρεμποδίζεται ὑπὸ κτηρίου καὶ ἐπὶ ἄλλης ὅτι τὸ ἐν λόγω κτήριον δὲν παρεμποδίζει τὴν θέαν.

Διὰ μιᾶς φωτογραφίας δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἓν ἄτομον εὑρίσκετο ἐντὸς τῆς ζώνης διαβάσεως τῶν πεζῶν, οἱ δὲ ἥλοι-καρφιὰ-νὰ ἀπεικονίζωνται ὡς εὑρισκόμενοι δεξιὰ αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἄτομον δύναται νὰ ἵσταται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον εἰς ὃ ἐλήφθη καὶ ἡ πρώτη φωτογραφία, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ μηχανὴ δὲν εἶχε τοποθετηθῇ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν—γωνίαν—νὰ ἀπεικονίζεται ὅτι δὲν ἵστατο ἐντὸς τῆς ζώνης ἀσφαλείας, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῆς. Εἰς περίπτωσιν τραυματισμοῦ ἀτόμου τινὸς ὑπὸ τροχοφόρου, ἔχει σημασίαν ἂν καὶ τὸ ἄτομον ἠκολούθει κανονικὴν ἢ οὐ πορείαν, δηλαδὴ ἂν εὑρίσκετο κατὰ τὸν χρόνον τοῦ τραυματισμοῦ του ἐντὸς τῆς ζώνης ἀσφαλείας ἢ ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου.

Διὰ μιᾶς καλῆς φωτογραφίας δυνάμεθα νὰ παρουσιάσωμεν τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος, ἀπηλλαγμένα τῶν μειονεκτημάτων τῆς προκαταλήψεως ἢ στιγμιαίας ἐντυπώσεως κλπ. ἐλαττώματα τῶν περισσοτέρων μαρτύρων, νὰ ἀποδείξωμεν μὲ ἀκρίβειαν τὸ τί συνέβη καὶ νὰ πείσωμεν εὐκολώτερον καὶ τὸν πλέον δύσπιστον δικαστήν.

Τὴν ἰδίαν περίπτωσιν διὰ νὰ τὴν ἐκθέσωμεν πλήρως καὶ μετὰ λεπτομερειῶν θὰ χρειασθῶμεν πολλὰς λέξεις καὶ τέλος πιθανὸν νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι τὰ ὅσα ἰσχυριζόμεθα δὲν ἀποτελοῦν γεγονότα ἢ ἀφίστανται κατὰ πολὺ τῆς πραγματικότητος.

Ὁ πεπειραμένος καὶ εὐσυνείδητος φωτογράφος ἀποφεύγει τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ἅτινα δυνατὸν νὰ ἐμποδίζουν τὴν καλὴν καὶ πλήρη θέαν ἢ τὴν ὑπερβολικὴν μεγέθυνσιν ἢ σμίκρυνσιν τῶν ὁρατῶν σημείων, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχωμεν πα-

ρηλλαγμένην ἀπεικόνισιν. Ὅταν ἡ φωτογραφία λαμβάνεται ἐπὶ τῶ σκοπῶ νὰ παρουσιάσωμεν τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἀτυχήματος συνήντησε κατὰ τὴν πορείαν του, ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ πρέπει νὰ τοποθετῆται εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ δυνηθῶμεν ν' ἀπεικονίσωμεν καλύτερον ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ τὶ ἠδύνατο ὁ ὁδηγὸς νὰ ἴδῃ ὅταν ἐπλησίαζε, π.χ. πρὸς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν ἢ πρὸς μίαν ἀνωφέρειαν, ὄπισθεν μιᾶς γεφύρας ἢ μεγάλης καμπῆς.

Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν εἶναι δυνατόν, ἂν καὶ ἡ φωτογραφική μας μηχανὴ ἔχῃ τοποθετηθῆ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν ἢ χαμηλώτερον ἢ ὑψηλώτερον, νὰ λάβωμεν μίαν φωτογραφίαν μὲ παραμορφωμένα τὰ ἀντικείμενα, λόγω παρεμβολῆς τοῦ μεγάλου ἐμποδίου (γέφυρα), δηλαδὴ τὰ πλησιέστερα πρὸς τὴν μηχανὴν ἀντικείμενα θὰ ἐμφασιθοῦν ὑπερβολικῶς μεγάλα, τὰ δὲ εἰς τὸ βάθος τῆς εἰκόνος ὑπερβολικῶς μικρά.

Δέον νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ τοποθέτησις τῆς μηχανῆς 0,30 ἢ 0,60 πρὸ ἢ ὄπισθεν δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς διαφορετικὴν ἀπεικόνισιν.

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι δύο αὐτοκίνητα συνεκρούσθησαν εἰς καμπὴν ὁδοῦ καθ' ὃν χρόνον ὁ ὁδηγὸς τοῦ Α' αὐτοκινήτου προσεπάθησε νὰ ὑπερβῆ τὸ Β' αὐτοκίνητον ἀντικανονικῶς καὶ ἐκ τῆς συγκρούσεως ἐφονεύθη ὁ ὁδηγὸς τοῦ Β' αὐτοκινήτου. Ὅθεν ἡ ἀμέλεια τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ Α' αὐτοκινήτου συνίσταται εἰς τὸ ὅτι εἰς καμπὴν ὁδοῦ τρέχων μὲ μεγάλην ταχύτητα ἠθέλησε νὰ ὑπερβῆ τὸ Β' αὐτοκίνητον ἀντικανονικῶς. Ἀλλ' οὗτος διατείνεται ὅτι δὲν ἔτρεχε μὲ μεγάλην ταχύτητα, ἡ καμπὴ ἐστερεῖτο τελείως καλῆς θέας καὶ ὅτι ἀντελήφθη μὲν τὸ Β' αὐτοκίνητον νὰ πλησιάζῃ πρὸς τὸ ἰδικόν του, ἀλλ' ἡ σύγκρουσις ἐγένετο ἐξ ἀδεξίου χειρισμοῦ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ Β' αὐτοκινήτου ὅταν ἀντελήφθη τὸ ἰδικόν του (Α') αὐτοκίνητον. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἡ κατάλληλος φωτογραφία δύναται νὰ ἀντιστρέψῃ μίαν ἀναληθῆ καὶ ἄδικον κατάστασιν, εἴτε αὕτη στρέφεται κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, εἴτε κατὰ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς. Αἱ ἐπὶ τῶ σκοπῶ τούτω ἀπὸ διάφορα ὕψη λαμβανόμεναι φωτογραφίαι δύνανται νὰ ἀπεικονίσουν: 1) Πλημμελῶς τὴν ὅλην σκηνὴν τοῦ τόπου τῆς συγκρούσεως, 2) Καλῶς, 3) Τελείως παρηλλαγμένην, ἂν ἐλήφθησαν ὡς ἀκολούθως:

1) Ἂν ἡ μηχανὴ τοποθετηθῆ εἰς 0,75 ὕψος ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ σημείου ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο τὸ αὐτοκίνητον Α' καὶ δέκα μέτρα ἀπὸ τῆς καμπῆς τῆς ὁδοῦ, διότι ἡ φωτογραφία θὰ ἐμφανίζῃ ὅτι ἡ καμπὴ ἦτο πολὺ ἀπότομος καὶ ὅτι ὁ ὁδηγὸς τοῦ Α' αὐτοκινήτου δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῆ ἂν ἤρχετο ἐξ ἀντιθέτου πορείας ἕτερον αὐτοκίνητον, εἰ μὴ μόνον ὅταν τοῦτο θὰ ἦτο πολὺ πλησίον.

2) Ἂν ἡ μηχανὴ τοποθετηθῆ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἀλλ' εἰς ὕψος 1,40 ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς ὁδοῦ (ὅση ὑπολογίζεται ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μέχρι τοῦ ὕψους τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁδηγοῦ ἑνὸς κανονικοῦ αὐτοκινήτου), ἡ φωτογραφία θὰ ἐμφανίζῃ ὅτι ἡ καμπὴ δὲν ἦτο τόσον πολὺ ἀπότομος καὶ ἑπομένως δὲν παρημπόδιζε τελείως τὴν θέαν τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ Α' αὐτοκινήτου.

3) Ἂν ἡ μηχανὴ τοποθετηθῆ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἀλλ' εἰς 2,50 μέτρα ὕψος ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὁδοῦ, ἡ φωτογραφία θὰ ἀπεικονίζῃ τὸ ἔδαφος ὅτι οὐδεμίαν ἀνωμαλίαν εἶχεν, δηλαδὴ ὑπερβολικῶς παρηλλαγμένην τὴν μορφολογίαν τοῦ ἐδάφους.

Φωτογραφία δύναται ἐπίσης νὰ ληφθῆ καὶ ἀπὸ τὴν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ, ἂν δι' αὐτῆς σκοπεύωμεν νὰ παρουσιάσωμεν τὴν σχέσιν τῆς θέας τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς θέσεώς του. Εἰς ἃς περιπτώσεις ὑπάρχουν πεζοὶ μάρτυρες, ἡ φωτογραφικὴ μηχανὴ δέον νὰ τοποθετῆται εἰς ὃ σημεῖον ἰσχυρίζονται ὅτι ἵσταντο οἱ μάρτυρες καὶ εἰς τὸ ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, ἵνα διαπιστώσωμεν τὸ τί πράγματι οὗτοι ἠδύναντο νὰ ἴδουν. Αἱ διὰ δικαστικὴν χρῆσιν προοριζόμεναι φωτογραφίαι δὲν εἶ-

ναι πάντοτε ἀναγκαῖον νὰ ἀπεικονίζουν τὸν τόπον ὡς ὁ μάρτυς τὸν ἀντελήφθη, διότι ἐνίοτε ἡ φωτογραφία δύναται νὰ ἀπεικονίζῃ τὸν τόπον τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ὡς οὗτος ἀναπαριστᾶται, καὶ δι' ἁπλοῦ σχεδιαγράμματος.

Ἐπὶ παραδείγματι εἰς περίπτωσιν ἀνθρωποκτονίας, διὰ τῆς φωτογραφίας ἐπιθυμοῦμεν ν'ἀπεικονίσωμεν τὰ διάφορα ἔπιπλα καὶ λοιπὰ ἀντικείμενα, ἅτινα εὑρίσκοντο ἐντὸς τοῦ δωματίου. Εἰς τὴν ἐν λόγω περίπτωσιν ἡ μηχανὴ δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς ἀρκετὸν ὕψος ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ὀροφῆς, διὰ νὰ καταστῇ οὕτω δυνατὴ καὶ ἡ ἀπεικόνισις ὅλων τῶν ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἀντικειμένων. Τὴν ἰδίαν μέθοδον δυνάμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ εἰς περίπτωσιν συγκρούσεως αὐτοκινήτων καὶ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἐν λόγω φωτογραφίαν ὡς σχεδιάγραμμα, ἀπεικονίζον, κατὰ προσέγγισιν, τὴν πορείαν τῶν συγκρουσθέντων αὐτοκινήτων. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰλημμένη φωτογραφία εἶναι καταλληλοτέρα ἀπὸ τὴν φωτογραφίαν τὴν εἰλημμένην ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁδηγοῦ, διὰ τὴν συγκεκριμένην ὅμως περίπτωσιν.

Τὰ σημεῖα τῆς πρώτης συγκρούσεως ἐξεταζόμενα καὶ φωτογραφιζόμενα μετὰ μεγάλης προσοχῆς παρέχουν τὴν δυνατότητα τῆς διαπιστώσεως τοῦ τὶς εὐθύνεται διὰ τὸ ἀτύχημα.

Ἔστω ὡς παράδειγμα τὸ ἑξῆς τροχαῖον ἀτύχημα:

Εἷς διὰ τοῦ αὐτοκινήτου του ἔπληξε ἐκ τῶν ὄπισθεν ποδήλατον ἐφ' οὗ ἐπέβαινεν εἷς νέος, ὅστις μετὰ τοῦ ποδηλάτου του ἐξεσφενδονίσθησαν εἰς ἀπόστασιν 20 μέτρων πλαγίως τῆς ὁδοῦ. Ὁ ὑπαίτιος μετὰ τοῦ αὐτοκινήτου του ἐξηφανίσθη. Ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ ποδηλάτου τὰ ἴχνη τῆς πλήξεως ἦσαν καταφανῆ.

Τὸ καμπυλῶδες ὀπίσθιον τμῆμα τῆς περώνης τοῦ ποδηλάτου, ἐδείκνυεν ὅτι μέρος τι—τμῆμα—τοῦ αὐτοκινήτου—ἴσως ὁ προφυλακτὴρ ἢ ἄλλο χαμηλώτερον σημεῖον τοῦ ψυγείου αὐτοῦ, θὰ πρέπει νὰ εἶχε κτυπήσει εἰς τὰς ὀδοντώσεις τοῦ περιστρέφοντος τὴν ἄλυσον τοῦ ποδηλάτου ὀργάνου μὲ μεγάλην δύναμιν καὶ δυνατὸν νὰ εἶχον δημιουργηθῇ ἴχνη ἐκ τῆς συγκρούσεως αὐτῆς. Βραδύτερον εἷς ἀστυφύλαξ παρετήρησεν ἐφ' ἑνὸς αὐτοκινήτου ἴχνη συγκρούσεως καὶ ἐξήτασε περαιτέρω μὴ τυχὸν εἶναι τὸ ἀναζητούμενον. Τὴν προσοχήν του εἵλκυσεν ἡ πινακὶς τοῦ ἀριθμοῦ κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου, διότι αὕτη ἦτο διάτρυτος εἰς πολλὰ σημεῖα.

Ἡ ἐπισταμένη ἀντιπαραβολὴ κατέδειξεν ὅτι ὅλοι οἱ ὀδόντες τοῦ κύκλου δι' ὧν περιστρέφεται ἡ ἄλυσος τοῦ ποδηλάτου προσαρμοσθέντες ἀντεπεκρίνοντο ἐπ' ἀκριβῶς εἰς τὴν ἡμιδιάτρητον πινακίδα τῆς κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ διεπιστώθη καὶ ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἐν λόγω αὐτοκίνητον ἦτο πράγματι τὸ προκαλέσαν τὸ δυστύχημα. Τοιούτου εἴδους φωτογραφίαι πείθουν εὐχερέστερον ἀπ' ὅτι αἱ καταθέσεις πολλῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΠΡΟΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ**

α) Εἰσαγωγὴ

Ὁ βαθυστόχαστος ἑλληνικὸς λαὸς μὲ τὸν ἀριστοτεχνικόν του χρωστῆρα, μᾶς ἔχει δώσει πλῆθος σοφῶν ρήσεων καὶ παροιμιῶν. Μεταξὺ αὐτῶν ἀνευρίσκομεν τὴν ρῆσιν: «Κάστρο χωρὶς προδότη δὲν πατιέται». Τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ σημασία τῆς φράσεως ταύτης, ἥτις ἀφεώρα τὴν ἐκπόρθησιν τῶν ὀχυρῶν καὶ κάστρων τῆς παρωχημένης ἐποχῆς, πρὸ τῶν ὁποίων μάλιστα πολλάκις ἐθραύετο καὶ ὁ πλέον ἔνθεος ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ ἀκμαῖον πολεμικὸν μένος τῶν ἐπιτιθεμένων, προσέδιδε λύσιν εὔκολον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀπωτέρου σκοποῦ, ἤτοι τῆς ἁλώσεως τοῦ κάστρου (ὀχυροῦ), διὰ τῆς ἀνευρέσεως τοῦ καταλλήλου προδότου, τοῦ καταδότου, τοῦ χαμερποῦς αὐτοῦ ὀργάνου, ὅπερ θὰ ἔδιδε τὴν δέουσαν πληροφορίαν ἢ θὰ προέβαινεν εἰς ἐπωφελῆ διὰ τὸν ἐχθρὸν ἐνέργειαν, οἷαν ὁ Ἐφιάλτης [1] εἰς τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην κ.λ.π.

Ἐφ' ὅσον ἡ κατάλληλος πληροφορία ἦτο ἀναγκαία κατὰ τοὺς παρωχημένους πολέμους, ὅτε οἱ ἀντιμαχόμενοι ἐμάχοντο ἐκ τοῦ συστάδην, οἰκοθεν νοεῖται ὅτι σήμερον, ὅτε οἱ πόλεμοι διεξάγονται ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων καὶ ἀποτελοῦν πολυπλόκους ἐπιχειρήσεις καὶ εἶναι ἔργον τῶν ἐγκεφάλων, πᾶσα πληροφορία περὶ τοῦ ἐχθροῦ εἶναι πλέον ἀπολύτως ἀναγκαία, ὥστε ἡ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τῶν στρατευμάτων, ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ, νὰ ἀποτελῇ οὐσιώδη παράγοντα διὰ τὴν ἔκβασιν μιᾶς πολεμικῆς ἐπιχειρήσεως.

Σήμερον ὁ πόλεμος δὲν εἶναι φαντασία πτερόεσσα ἀνὰ τὸ ἀχανές, ἀλλ' εἶναι ὀργασμὸς συλλήψεως σχεδίων, ἀποφάσεων καὶ ἐπιχειρήσεων, αἵτινες θὰ ἀχθῶσιν εἰς αἴσιον πέρας, ἐάν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ αἱ πάσης φύσεως συλλεχθησόμεναι πληροφορίαι εἶναι ἀκριβεῖς καὶ ἔγκυροι τὸ μέν, καὶ τὸ δὲ ἐὰν τούτων γίνῃ ἡ κατάλληλος ἐκμετάλλευσις. Ὅθεν πολὺ δικαίως ὁ Λακὼ ἔλεγε: «Στρατὸς κακῶς πληροφορημένος ἔχει κατὰ τὸ ἥμισυ νικηθῆ».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει καὶ τὸν ἕτερον τρόπον τοῦ συγχρόνου πολέμου, ὅστις ἀπεκλήθη ψυχολογικὸς πόλεμος, πειρώμεθα τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀκροθιγῶς, ἵνα καταδείξωμεν καὶ σημειώσωμεν τὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν τοῦ ἔργου τῶν ἀστυνομικῶν, τῶν ἀφανῶν τούτων ἡρώων, οἵτινες εὑρίσκονται ἐν συνεχεῖ συναγερμῷ, ὡς καὶ τὸν βαθμὸν τῆς συμμετοχῆς των καὶ ἐν εἰρήνῃ καὶ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συγχρόνων πολέμων καὶ ἵνα μεταλαμπαδεύσωμεν, εἰς τοὺς νεωτέρους ἐξ αὐτῶν, τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παλαιοτέρων μετά τινων γνώσεων, ἀλλὰ ἰδίως καὶ κυρίως, ἵνα κεντρίσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον τούτων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος. Τέλος, αἰτούμεθα συγγνώμην ἐκ μέρους τῶν κ.κ. συναδέλφων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὰς ἀμπέλους τῶν ὁποίων πειρώμεθα εἴσοδον, πόρρω ἀπέχουσαν τῆς ἀνευλαβοῦς τοιαύτης.

---

1. Ὁ καθηγητὴς κ. Τζαίημσον τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πενσυλβανίας ὑποστηρίζει, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Ἡρόδοτον, ὅτι ὁ Ἐφιάλτης ναὶ μὲν ὡδήγησε τοὺς Πέρσας ἀπὸ μίαν ἀτραπὸν διὰ νὰ πλήξουν ἐκ τῶν νώτων τοὺς Σπαρτιάτας εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἀλλ' ἡ πρᾶξις του αὕτη ἀπετέλει μεγίστην αὐτοθυσίαν. Ὅθεν ὁ Ἐφιάλτης ἦτο διπλοῦς πράκτωρ, ὅστις εἶχε λάβει ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τὴν ἐντολὴν νὰ κάμῃ τοὺς Πέρσας νὰ τὸν πιστεύσουν ὡς ἰδικόν των. Πράγματι μετὰ τὴν προδοσίαν τῶν Θερμοπυλῶν, τὸν ἐπίστευσαν ὡς πραγματικὸν προδότην καὶ μὲ τὰς συμβουλάς του παρεσύρθησαν εἰς τὴν παγίδα τῆς Σαλαμῖνος, ἥτις εἶχεν πρὸ πολλοῦ στηθῆ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ἐπιτελεῖον. («Καθημερινὴ» 7) 6) 1961).

β) Ἡ ἔννοια τῆς προδοσίας καὶ κατασκοπείας.

Προδότης καλεῖται ὁ καταδίδων τινὰ ἢ τί, ὁ φανερώνων δολίως τί τὸ κρυπτόμενον, γενικῶς δὲ ὁ ἀθετῶν ἐπιτεταγμένας ἠθικὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἐνεργῶν ἀντιθέτως πρὸς τὰ διαπεπιστευμένα αὐτῷ, εἰδικώτερον ὁ ἀθετῶν τὰς πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος του ὑποχρεώσεις του. Ἡ πρᾶξις τῶν προδοτῶν καλεῖται προδοσία.

Κατάσκοπος καλεῖται ὁ κατὰ τρόπον συγκεκαλυμμένον καὶ ἀφανῆ συγκεντρώνων πληροφορίας περὶ τῶν κινήσεων, προθέσεων, τῆς ὀργανώσεως, τῶν πόρων κ.λ. ἑνὸς τρίτου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰς βάρος του ἐκμεταλλεύσεώς των. Ἡ πρᾶξις τῶν κατασκόπων καλεῖται κατασκοπεία. Κυρίως ὅμως ἡ λέξις κατασκοπεία χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς συγκεντρώσεως πληροφοριῶν ἐπὶ στρατιωτικῶν ἢ ἄλλης φύσεως ζητημάτων, τὰ ὁποῖα τὸ κατασκοπευόμενον Κράτος θεωρεῖ, λόγῳ τῆς φύσεώς των, ὡς ἀπόρρητα. Εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς κατασκοπείας περιλαμβάνονται καὶ ὅλαι ἐκεῖναι αἱ πράξεις ἢ ἐνέργειαι, εἰς τὰς ὁποίας προβαίνουν τὰ ὄργανα τῆς κατασκοπείας διὰ τὴν μυστικὴν καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀσφαλῆ μεταβίβασιν τῶν ἑκάστοτε συγκεντρωμένων στοιχείων εἰς ἐκείνους διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦν. Κατὰ ταῦτα δύναται νὰ ὁρισθῇ ἡ κατασκοπεία ὡς τὸ σύνολον τῶν ἐνεργειῶν ἐκείνων αἵτινες ἀποβλέπουν: α) εἰς τὴν συγκεκαλυμμένην καὶ μυστικὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν ἐπὶ ἀπορρήτων καὶ πάσης φάσεως μυστικῶν ἑνὸς τρίτου καὶ β) εἰς τὴν διαβίβασίν των πρὸς ἐκεῖνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται αὕτη. Ὅθεν ἡ κατασκοπεία ἀποβλέπει εἰς τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν φύσεως στρατιωτικῆς, διπλωματικῆς, τεχνικῆς, μυστικῆς συνεννοήσεως κ.λ.π. καὶ εἰς τὴν μεταβίβασίν τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν.

Τὰ ἐλατήρια ἅτινα δύνανται νὰ ὁδηγήσουν ἓν ἄτομον εἰς τὸ νὰ δράσῃ ὡς κατάσκοπος εἶναι: α) πατριωτικὰ καὶ β) ὑλιστικά. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἄτομον ὠθεῖται ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ὑποχρεώσεως, ὅπως προσφέρῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν Πατρίδα του καὶ μάλιστα εἰς περίπτωσιν πολέμου. Οἱ ἀσκοῦντες τοιαύτην κατασκοπείαν εἶναι τίμιοι στρατιῶται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος των καὶ ἀποκτοῦν, οὐχὶ σπανίως, τὴν αἴγλην τοῦ ἐθνικοῦ ἥρωος, ὅπως ἡ παρὰ τῶν Γερμανῶν τυφεκισθεῖσα Ἀγγλὶς νοσοκόμος μὶς Κάβελ, ἧς ἡ προτομὴ κοσμεῖ ἤδη μίαν τῶν κεντρικῶν πλατειῶν τῆς Ἀγγλίας. Ὅλως ἀντιθέτως, ἡ ἄσκησις τῆς κατασκοπείας εἰς βάρος τῆς τοῦ κατασκόπου πατρίδος εἶναι ἀπεχθὴς καὶ ἡ ἀτιμωτέρα δυνατὴ ἀνθρωπίνη πρᾶξις. Ἡ παλαιοτέρα καὶ ἡ νεωτέρα παγκόσμιος ἱστορία ἀναφέρει πολλὰ τοιαῦτα βδελυρὰ παραδείγματα κατασκοπείας καὶ προδοσίας.

γ) Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις προδοσίας καὶ κατασκοπείας.

Ἡ προδοσία καὶ ἡ κατασκοπεία δὲν εἶναι ἐπινοήσεις σύγχρονοι, ἀλλ' αὗται ἐγεννήθησαν ταὐτοχρόνως μὲ τὴν ἀνθρωπίνην κακίαν καὶ μὲ τὸν πόλεμον, δι' ὃ αἱ ρίζαι των ἐνυπάρχουν εἰς τὸ βάθος τῶν αἰώνων, καλυπτόμεναι παρ' ἐπιμόνων θρύλων καὶ τῆς ἀχλύος τῶν μύθων.

Ἡ πρώτη λεπτομερὴς ἱστορία κατασκόπων περιέχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφήν. Εἰς ταύτην ἀνευρίσκομεν ὅτι: α) ὁ Μωϋσῆς, ἀκολουθῶν τὴν συμβουλὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἰεχωβᾶ, ἀπέστειλεν ἐνίους ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ περιβάλλοντός του εἰς τὴν Χαναάν, ἵνα συλλέξωσι καὶ μεταδώσωσιν εἰς αὐτὸν σχετικὰς περὶ τῆς χώρας ταύτης πληροφορίας. Πράγματι οἱ ἀποσταλέντες ἐπιστρέψαντες ἐπληροφόρησαν τὸν Μωϋσῆ, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ χώρα ἦτο πλουσία καὶ εὔφορος, ὅτι εἰς αὐτὴν ἔρρεε τὸ γάλα καὶ τὸ μέλι, πλὴν ὅμως οἱ κάτοικοί της ἦσαν γιγαντόσωμοι, ἰσχυροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι, β) ὁ Ἰωσὴφ κατεκράτησε τοὺς ἀδελφούς του ἐν τῇ φυλακῇ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι οὗτοι ἦσαν κατάσκοποι καὶ γ) κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ἱερι-

χοῦς, πόλεως τῆς 'Ιουδαίας παρὰ τὸν 'Ιορδάνην ποταμόν, ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ τῶν 'Εβραίων 'Ιησοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυῆ, ἐγένετο χρῆσις δύο κατασκόπων, οἵτινες ἀπεκρύβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Ραάβ.

Εἰς τὴν 'Ιλιάδα, ὁ πρῶτος ἡμῖν ἱστορικὸς καὶ πατὴρ τῆς στρατηγικῆς "Ομηρος, ἀναφέρει ὅτι ὁ Νέστωρ ἐπρότεινεν εἰς τὴν βουλὴν τὴν κατασκόπευσιν τοῦ τρωικοῦ στρατοπέδου, δι' ἧν 'Οδυσσεὺς καὶ Διομήδης ἐξελέγησαν. ('Ιλ. Κ, 201 - 373). 'Ενῷ οὗτοι ἔνοπλοι ἔβαινον ἐπὶ τῷ ὡς ἄνω σκοπῷ, ὁ Δόλων ἤρχετο ἀπὸ τὸ τρωικὸν στρατόπεδον εἰς τὸ ἑλληνικὸν τοιοῦτον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Οὗτος συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω καὶ ὑπεβλήθη εἰς ἀνάκρισιν ἐν σχέσει μὲ τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ, μεθ' ὃ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Διομήδους. Κατόπιν τῶν συλλεγεισῶν πληροφοριῶν, ὁ 'Οδυσσεὺς καὶ ὁ Διομήδης εἰσέρχονται εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ εἶχον στρατοπεδεύσει οἱ Θρᾷκες, φονεύουσι τὸν Ρῆσον, λαμβάνουν τοὺς ἵππους αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ στρατόπεδόν των.

'Αναφέρεται ὅτι, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαρείου, ὁ τύραννος τῆς Μιλήτου 'Ιστιαῖος ἐκρατεῖτο εἰς τὴν αὐλὴν τούτου φαινομενικῶς ὡς φιλοξενούμενος αὐτοῦ, ἐνῷ πραγματικῶς ὡς ὕποπτος κατασκοπείας.

'Ο 'Ιστιαῖος θελήσας νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ἐν Μιλήτῳ ἀνεψιοῦ του 'Αρισταγόρου πρὸς ἐξέγερσιν τῶν κατοίκων, ἐξύρισεν τὴν κεφαλὴν ἑνὸς δούλου καὶ ἔστιξεν ἐπ' αὐτῆς τὸ πρὸς μετάδοσιν μήνυμα. Μετὰ ἐκράτησε πλησίον του τὸν δοῦλον, ἕως οὗ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἐμεγάλωσαν καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ἐξαπέστειλεν.

'Ως πρώτη περίπτωσις χρησιμοποιήσεως κατασκόπων ἐν ἐμπολέμῳ περιόδῳ φέρεται ἡ ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ χρησιμοποίησις τοιούτων κατὰ τὸν πόλεμον ὃν διεξήγαγε κατὰ τοῦ ἐπαναστατήσαντος υἱοῦ του 'Αβεσσαλώμ. 'Αναφέρεται ὅτι ὁ Δαυὶδ ἐχρησιμοποίησεν ὡς κατάσκοπον κάποιον ὀνόματι Χουσάϊ. 'Ωσαύτως καὶ ὁ 'Αβεσσαλὼμ ἐχρησιμοποίησεν εἰς τὸν κατὰ τοῦ πατρός του πόλεμον ὡς κατάσκοπον τὸν 'Αχιτοφέλ.

'Η Δαλιδά, ἥτις μὲ τὴν γοητείαν της ἠχμαλώτισε τὸν Σαμψών, οὗτινος ἀνεκάλυψε τὸ τρωτὸν σημεῖον τοῦ σώματός του καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸν παρέδωσεν εἰς τοὺς ἐχθρούς του Φιλισταίους, παρ' ὧν καὶ ἔλαβεν 1100 ἀργυρᾶ νομίσματα, διεκδικεῖ τὸν τίτλον τῆς πρώτης μοιραίας κατασκόπου.

Βραδύτερον ἡ κατασκοπεία ἀνεπτύχθη εἰς τὰς Μεσογειακὰς χώρας, εἰς τὴν 'Ελλάδα, Ρώμην καὶ Καρχηδόνα. 'Αναφέρεται ὅτι πρὶν ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Σκιπίων ὁ 'Αφρικανός, ἀντιμετωπίσῃ τοὺς ἐλέφαντας τοῦ 'Αννίβα, ἀπέστειλε κατάσκοπον εἰς τὸ στρατόπεδον τούτου μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ἀσθενοῦς σημείου τῶν παχυδέρμων. Πράγματι ὁ ἀποσταλεὶς κατάσκοπος ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ ἐλέφαντες οὐδὲν εὐπαθὲς σημεῖον παρουσίαζον, πλὴν τοῦ φόβου των πρὸ τῶν ἀπροόπτων θορύβων. Οὕτως ὅταν ἐπετέθη ὁ 'Αννίβας, ὁ Σκιπίων διέταξε νὰ ἠχήσουν οἱ σάλπιγγες τῆς στρατιᾶς του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφηνιάσουν καὶ νὰ διασκορπισθοῦν αἱ ἐλέφαντες καὶ ὁ 'Αννίβας νὰ ἡττηθῇ. *(Συνεχίζεται)*

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1940 - 1945

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ βρισκόμουνα μποροῦσα νὰ παρακολουθῶ θαυμάσια. Κατάλαβα, ὅπως ἦσαν ἀπορροφημένοι, πὼς ἡ συζήτησίς τους εἶχε μεγάλον ἐνδιαφέρον καὶ κράτησε ἀρκετὴ ὥρα. Ὅταν τελείωσαν καὶ βγῆκαν, προχώρησαν λίγο πεζῆ, χαιρετίσθηκαν, ὁ Ἀνιὰν γύρισε στὸ γραφεῖο του, ἡ δὲ κυρία μὲ τὸ συνοδό της μπῆκαν στὴν κούρσα τους κι' ἔφυγαν. Ποῦ πῆγαν δὲν ἔμαθα, γιατὶ δὲν μπόρεσα νὰ τοὺς παρακολουθήσω καὶ δὲν εἶχα τὴν τύχη νὰ περνᾶ ἐκείνη τὴν ὥρα κανένα ἐλεύθερο ταξί. Ἔτσι ἔγραψα στὸ «καρνέ» μου τὸν ἀριθμὸ τοῦ Ι.Χ. αὐτοκινήτου. Μέσα σὲ λίγη ὥρα ἔμαθα ἀπὸ τὴν Τροχαία Ἀθηνῶν ὅτι τὸ αὐτοκίνητο μ' αὐτὸν τὸν ἀριθμὸ ἦταν ἰδιοκτησία τοῦ ξένου ὑπηκόου Γεωργίου Χάρτς ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, παραγγελιοδόχου τὸ ἐπάγγελμα, κατοίκου Ψυχικοῦ, ὁδὸς Βύρωνος 159. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ μοῦ ἦσαν ἀρκετὰ νὰ ἐξακριβώσω πολλὰ γιὰ τὸν ξένο ἀριστοκράτη καὶ τὶς σχέσεις του μὲ τὸν Ἀνιάν.

Στὸ Τμῆμα μου μέρες τώρα μὲ εἶχαν χάσει. Ἀκόμη καὶ ὁ προϊστάμενος μου, μακαρίτης, ὑπαστυνόμος Καλιφίδας, ποὺ μὲ εἶδε πρωὶ-πρωὶ γιὰ ὑπογραφή, μ' ἠρώτησε :

—Πῶς ἔτσι ἐξαφανίσθηκες Δουκάκη ;

Τοῦ ἀνέφερα ὅλα τὰ νεώτερα γιὰ τὸν Ἀνιὰν καὶ μοῦ συνέστησε νὰ ὑποβάλω τὸ δελτίο μου καὶ νὰ ἐξακολουθήσω τὴν παρακολούθησι, γιὰ νὰ δοῦμε στὸ τέλος τί θὰ βγάζαμε ἀπὸ κεῖ μέσα.

Γιὰ τὴν κυρία μὲ τὰ μαῦρα, λὲς καὶ μὲ κατεδίωκε κακοτυχία, κάθε φορὰ ποὺ ἤθελα νὰ τὴν παρακολουθήσω, πάντα καὶ κάποιο ἐμπόδιο παρουσιαζόταν, μὰ δὲν ἀπογοητευόμουν. Τέλος μιὰ μέρα ἀπὸ τὶς πολλές, ὅπως περνοῦσα τὴν «Ὁμόνοια» ἄθελα τὸ βλέμμα μου ἔπεσε στοὺς ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου τῆς γραμμῆς Βείκου, ποὺ ἡ ἀφετηρία του ἦταν τότε μπροστὰ στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ὀλύμπια» καὶ εἶδα τὴν κυρία μὲ τὰ μαῦρα ἀνάμεσά τους. Χοροπήδησε ἡ καρδιά μου μόλις τὴν εἶδα, ἔτρεξα καὶ σκαρφάλωσα στὸ λεωφορεῖο ποὺ μόλις ξεκινοῦσε. Στάθηκα στὰ σκαλοπάτια, γιὰ νὰ ἔχω εὔκολο τὸ κατέβασμα, καὶ φθάσαμε στὴν ὁδὸν Βείκου, ὅπου καὶ κατέβηκε. Τὴν παρηκολούθησα ἀπὸ ἀπόστασι καὶ εἶδα νὰ μπαίνη στὸν ἀριθμ. 103, σ' ἕνα διώροφο σπίτι.

Περίμενα ἀρκετὴ ὥρα στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο, μὰ ἐκείνη δὲν ἔβγαινε. Ἀσφαλῶς θὰ εἶναι τὸ σπίτι της αὐτό, ἔλεγα. Κι' ἐκεῖ ποὺ σκεπτόμουνα μὲ ποιὸ τρόπο θὰ πληροφορηθῶ, σταμάτησε ξαφνικὰ ἕνα ταξὶ μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ κατέβηκε ἕνας πανύψηλος μεσόκοπος ἄνδρας, ἀδύνατος, μὲ μεγάλο ξανθὸ μουστάκι καὶ μὲ πρόσωπο ποὺ κοκκίνιζε ἀπὸ φακίδες. Κτύπησε τὸ κουδούνι, ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ ὁ πανύψηλος ἄνδρας μπῆκε μέσα. Ἔμεινε λίγα μόνον λεπτά, πῆρε μαζί του τὴν μαυροφορεμένη κυρία κι' ἔφυγαν μὲ τὸ ταξὶ ποὺ τοὺς περίμενε. Γιὰ παρακολούθησί τους δὲν ὑπῆρχε τρόπος. Ἔτσι παρέμεινα στὴ γειτονιὰ γιὰ πληροφορίες. Πρῶτα-πρῶτα στὸν μπακάλη τῆς συνοικίας.

—Παρακαλῶ στὸν ἀριθμ. 103 μένει ὁ κ. Δημητριάδης ;

—Ὄχι, δὲν ἔχουμε ἐδῶ γύρω κανέναν μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα. Στὸν ἀριθμ. 103 κάθεται ἡ κ. Ἀλίκη Ἠπιώτου.

Ἐπὶ τέλους. Ἔμαθα τὄνομά της, μὰ δὲν ἦταν ἀρκετό, ἔπρεπε νὰ ἔχω καὶ λεπτομέρειες. Φθάνοντας στὴν κυρὰ Λένα, τὴ παραδουλεύτρα τῆς γειτονιᾶς, ποὺ

ἐξέδιδε καὶ τὸ καθημερινὸ δελτίο κουτσομπολιοῦ, ἔμαθα πὼς ἦταν σύζυγος ἑνὸς ἐμπόρου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ὅτι τὴ χώρισε ὁ ἄνδρας της καὶ ζοῦσε τώρα πριγκηπικά.

—Λένε παιδάκι μου πὼς τὴν βοηθᾶνε οἱ δικοί της ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, μὰ ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω. Ἡ ὁμορφιά της τὴ βοηθάει, συμπλήρωσε ἡ κυρὰ Λένα.

Οἱ πληροφορίες τῆς παραδουλεύτρας δὲν ἦσαν ἀσήμαντες. Μὲ κατετόπισαν ἀκόμη ὅτι ἡ Ἠπιώτου ἔκανε τυχοδιωκτικὴ ζωή. Αὐτὸ φαινόταν κι' ἀπὸ τὸν σύνδεσμό της μὲ τὸν Ἀνιάν, ποὺ ποιὸς ξέρει ποιὰ μεγάλα κόλπα ἑτοίμαζε, ἔχοντας γιὰ δόλωμα τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴ φινέτσα της.

Καὶ τώρα ἡ σειρὰ τοῦ νεαροῦ, τοῦ τακτικοῦ ἐπισκέπτου τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ὁδοῦ Ἰωνὸς ἀριθμ. 1.

Ἡ παρακολούθησίς του ἔβγαλε ὅτι καθόταν στὸν ὁδὸν Ἱπποκράτους ἀριθμ. 328, ὅτι ἦταν φοιτητής, γυιὸς καλῆς οἰκογενείας καὶ λεγόταν Δανέτης. Οἱ σχέσεις του μὲ τὸν Ἀνιὰν ἦσαν πολὺ περίεργες, μὰ ἤλπιζα γρήγορα νὰ τὶς ξεκαθαρίσω, ἐξακολουθώντας ἀκούραστα τὴ παρακολούθησί του.

Ἕνα ἀπόγευμα, ποὺ παρηκολουθοῦσα ἀπὸ τὸ σπίτι της τὴν κυρία μὲ τὰ μαῦρα, κατέβηκε ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο στὴν «Ὁμόνοια» καὶ πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ἀστόρια». Κάθισε στὸ πατάρι σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ φαινόταν πὼς κάποιον περίμενε. Σὲ λίγο κατέφθασεν ὁ Δανέτης καὶ κάθησε κοντά της. Λίγο ἀργότερα ὁ Ἀνιὰν καὶ μετά, ἀνεβαίνοντας δυὸ-δυὸ τὰ σκαλοπάτια τῆς ξύλινης σκάλας τοῦ «Ἀστόρια», ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες.

Ἀπὸ τὴν παρακολούθησι τῆς Ἠπιώτου παρέμεινα στὴ σάλα τοῦ «Ἀστόρια», μὰ τώρα δὲν ἔπρεπε νὰ μὲ δῇ ὁ Ἀνιάν. Βγῆκα καὶ στάθηκα πλάϊ στὸ γωνιακὸ περίπτερο. Ἀπὸ ἐκεῖ μποροῦσα νὰ παρακολουθῶ κάθε κίνησί τους. Ὕστερα ἀπὸ μυστικὴ συζήτησι ἀρκετῆς ὥρας, κατέβηκαν καὶ τράβηξαν ὅλοι μαζὶ πρὸς τὴν «Ὁμόνοια». Στὸ μέσον τῆς πλατείας χωρίσθηκαν. Ἡ Ἠπιώτου, ὁ Δανέτης καὶ ὁ Ἀνιὰν τράβηξαν γιὰ τὸ γραφεῖο τοῦ τελευταίου, ὁ δὲ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες πῆγε πρὸς τὴν ἀντίθετη πλευρά. Τὸν παρηκολούθησα, μὰ καὶ πάλι μοῦ ξέφυγε. Μπῆκε στὰ γρήγορα σ' ἕνα ταξὶ κι' ἐξαφανίσθηκε.

Ὅταν εἶδα πὼς κάθε μέρα κι' ἕνα καινούργιο πρόσωπο ἔμπαινε στὴν ὑποπτη συντροφιὰ τοῦ Ἀνιὰν, ζήτησα ἀπὸ τὸν προϊστάμενό μου, ὑπαστυνόμο Καλιφίδα, νὰ διαθέσῃ ἕνα συνάδελφο γιὰ βοηθό μου, ὅπως καὶ ἔγινε. Ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἄλλο πρωὶ βρισκόμασταν, μὲ τὸν συνάδελφό μου Πάνου, καθισμένοι σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ «Καφὲ ντ' ἀρτίστ» καὶ παρακολουθούσαμε τὰ πρόσωπα ποὺ μπαινόβγαιναν στὸ ἐμπορικὸ γραφεῖο. Ὑπέδειξα στὸν συνεργάτη μου τὸν Ἀνιάν, τὴν Ἀλίκη Ἠπιώτου, τὸν Δανέτη, τὸν Γεώργιο Χάρτς καὶ ἔμενε μόνον ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες, γιατὶ τελευταῖα δὲν παρουσιαζόταν. Μὰ σὲ δυὸ μέρες, κατὰ τὸ ἀπόγευμα, φάνηκε καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες, καθὼς ἔμπαινε στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀνιάν.

—Νάμαστε ἕτοιμοι γιὰ τὴν παρακολούθησι, εἶπα στὸ συνεργάτη μου. Αὐτὴ τὴ φορὰ τὰ καταφέραμε.

Μόλις βγῆκε καὶ ἔφυγε μὲ τὸ ταξὶ ποὺ τὸν περίμενε, μπήκαμε κι' ἐμεῖς σ' ἕνα ἐλεύθερο διερχόμενο καὶ τὸν παρακολουθήσαμε. Φθάσαμε στὸ Σύνταγμα. Ἐκεῖ ἐγκατέλειψε τὸ ταξί, πῆγε στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ζαβορίτη», κάτι εἶπε σ' ἕνα γκαρσόνι καὶ ἔπειτα τράβηξε γιὰ τὴ στάσι τῶν αὐτοκινήτων Νέας Σμύρνης, καὶ πῆρε τὸ λεωφορεῖο, ὅπως κι' ἐμεῖς.

Στὴν πρὸ τῆς πλατείας Νέας Σμύρνης στάσι κατέβηκε καὶ μπῆκε σ' ἕνα διώροφο σπίτι τῆς λεωφόρου. Ὁλόκληρες ὧρες πότε στεκόμασταν στὴ γωνιὰ καὶ πότε βαδίζαμε πάνω-κάτω στὸ ἀντικρινὸ πεζοδρόμιο, μὰ αὐτὸς δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ φανῇ. Σκεφθήκαμε πὼς ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ σπίτι του. Ὅμως ἡ ὥρα ἦταν πιὰ πολὺ προχωρημένη καὶ ἀναγκασθήκαμε νὰ φύγουμε καὶ νὰ συνεχίσουμε τὴν ἄλλη μέρα.

Πρωὶ-πρωὶ τὴν ἄλλη μέρα βρεθήκαμε ξανὰ στὴ Νέα Σμύρνη καὶ «ψαρέψαμε»

ἀπὸ τὰ γύρω τὶς ἑξῆς πληροφορίες : Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες ποὺ μένει στὸ διώροφο σπίτι εἶναι παραγγελιοδόχος, ἦρθε τελευταία ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, τὸν λένε Ἀγγελῆ, δὲν ἔχει οἰκογένεια καὶ μένει μόνος του στὸ δεύτερο πάτωμα. Τὴν ἡμέρα δὲν μπαίνει ἄνθρωπος στὸ σπίτι του, μόνον ἀργὰ τὶς νύκτες ἔρχονται καὶ τὸν ἐπισκέπτονται δυὸ-τρεῖς ἄνδρες μὲ μιὰ γυναίκα...

Ὅλες αὐτὲς οἱ ξενικὲς καὶ ντόπιες φιγοῦρες ποὺ ἔρχονταν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἀνιάν, δὲν ἔδειχναν νὰ ἔχουν δοσοληψίες μὲ τὴν Ἀστυνομία, μὰ δὲν ἔπαυαν νὰ εἶναι καὶ ὕποπτοι, ὕστερα ἀπὸ τὶς ἐκμυστηρεύσεις τῆς κ. Γιώτας, κι' ἂς ἦταν ἀπὸ ἀγανάκτησι γιὰ τὶς ὑποτιθέμενες ἀπιστίες τοῦ φίλου της Ἀνιάν. Εἶχαν ὅμως σημαντικὸ περιεχόμενο, καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξιχνιασθοῦν πάσει θυσία.

Ὅσο προχωροῦσα στὴν παρακολούθησι, τόσο καὶ περισσότερο ὕποπτα ἔβλεπα, ποὺ μοῦ κινοῦσαν τὸ ἐνδιαφέρον, μαζὶ μὲ τὸ καθῆκον, ν' ἀνακαλύψω ὅ, τι γινόταν μέσα σὲ κείνη τὴ σφηκοφωλιά. Στὶς χρηματαγορὲς ἡσυχία, καμμιὰ καταγγελία γιὰ κυκλοφορία πλαστῶν τσέκς. Μὰ τότε πιὸ σκοπὸ εἶχαν αὐτὲς οἱ συνωμοτικὲς συναντήσεις τῆς συντροφιᾶς τοῦ Ἀνιάν ; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα μοῦ σκότιζε τὸ μυαλὸ καὶ δυνάμωσα τὴν παρακολούθησί τους. Σωστὸ ἀνθρωποκυνήγι τώρα, ποὺ εἶχα καὶ βοηθὸ ἕνα συνάδελφο.

Ὅπως συνήθως, ἕνα πρωινό, πήραμε ἀπὸ τὸ σπίτι της στὸ κατόπιν τὴν κυρία μὲ τὰ μαῦρα, ποὺ πῆγε πάλι στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ἀστόρια». Ἐκεῖ τὴν περίμεναν ὁ Ἀνιὰν μὲ τὸν Δανέτη καὶ σὲ λίγο κατέφθασε καὶ ὁ Ἀγγελῆς, μαζὶ μ' ἕνα νέο ποὺ τὸν ἔβλεπα γιὰ πρώτη φορά. Ἀνέβηκαν κατ' εὐθεῖαν στὸ πατάρι καὶ ἐπλησίασαν τὴ συντροφιά. Φάνηκε πὼς τοὺς ἦταν ἄγνωστος ὁ νέος, μὰ θὰ ἦταν κάποιος σημαίνων, γιατὶ μὲ μιᾶς ὅλοι σηκώθηκαν καὶ τὸν ὑποδέχθηκαν μὲ ὑποκλίσεις, ὁ δὲ Ἀγγελῆς, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες, ἔκανε τὶς ἀπαιτούμενες συστάσεις.

Ὁ νέος ἦταν μετρίου ἀναστήματος, μελαχροινός, μ' ἁρμονικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ξενικὴ ἀριστοκρατικὴ ἐμφάνισι. Μιλοῦσε μόνο στὸ συνοδό του, γιατὶ ἀσφαλῶς αὐτὸς θὰ γνώριζε τὴ γλῶσσα του κι' ἐκεῖνος ἐπεξηγοῦσε στοὺς ἄλλους. Ἀφοῦ συνωμίλησαν ἀρκετὰ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ὁ ἄγνωστος σηκώθηκε καὶ ὁ Ἀγγελῆς χαιρέτησε τὴ συντροφιὰ μὲ μειδιάματα, ἱκανοποιημένος ἴσως ἀπὸ τὴ συνομιλία τους, κι' ἔφυγαν.

Ἔξω ἀπὸ τὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ἀστόρια» στάθηκαν γιὰ λίγο καί, ἀφοῦ κοίταξαν πρῶτα γύρω τους, τράβηξαν γιὰ τὴ στάσι τοῦ τραμ τῆς γραμμῆς Ἀμπελοκήπων.

—Πολὺ ὕποπτες αὐτὲς οἱ προφυλάξεις, εἶπα στὸ συνάδελφό μου. Πᾶμε πίσω τους καὶ τὸ νοῦ μας μὴ τοὺς χάσουμε.

Ἐκεῖνοι μπῆκαν στὸ πρῶτο βαγόνι τοῦ τραμ κι' ἐμεῖς στὴ ρυμούλκα. Ἔτσι τοὺς βλέπαμε ἄνετα. Στὴ στάσι Ἀρσακείου ὁ ἄγνωστος κατέβηκε, μπῆκε στὰ γρήγορα σ' ἕνα ταξὶ τῆς πιάτσας καὶ ἔφυγε.

—Τρέξε, εἶπα στὸ συνάδελφό μου, τρέξε. Πάρε ταξὶ καὶ παρακολούθησέ τον.

Ἐμπόδισαν ὅμως τὴν κάθοδό του οἱ ἐπιβάτες ποὺ ἀνέβαιναν καὶ δὲν πρόλαβε, ὅπως μοῦ εἶπε ἀργότερα στὸ Τμῆμα. Ἐγὼ περίμενα μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸν Ἀγγελῆ. Ὅταν φθάσαμε στὴ λεωφόρο Βασιλίσσης Σοφίας, κατέβηκε στὴ στάσι Σέκερη, προχώρησε σιγὰ-σιγὰ στὸ δεξιὸ πεζοδρόμιο κοιτάζοντας διαρκῶς πίσω του, στάθηκε λίγο μπροστὰ στὴν εἴσοδο τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας καὶ ἀφοῦ κοίταξε ξανὰ πάνω-κάτω, μπῆκε στὸ μεγάλο κῆπο καὶ ἀνέβηκε γρήγορα τὰ μαρμάρινα σκαλοπάτια τοῦ μεγάρου.

Ὧρες ὁλόκληρες στὴ γωνιὰ τῆς λεωφόρου παρακολουθοῦσα τὶς πόρτες τῆς πρεσβείας μὴ μοῦ ξεφύγει ἀπὸ καμμιὰ κι' ἂς μὲ τσουρούφλιζε ὁ μεσημεριάτικος καυτερὸς ἥλιος. Περίμενα ἐκεῖ μέχρις ὅτου εἶδα ὅλο τὸ προσωπικὸ νὰ φεύγη καὶ τὸ θυρωρὸ νὰ κλείνη τὶς ἐξώπορτες.

(Συνεχίζεται)

ΛΑΪ ΝΤΕΤΕΚΤΟΡ

(ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΟΥΩΛΤΕΡ ΑΡΜ, κατὰ διασκευὴν «**ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ**»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Περίληψις

2. Ἡ βιομηχανία τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν.—Ψυχογράφοι, πνευμονογράφοι, ψυχογαλβανοσκόπια, ἀντιδρασεογράφοι, ψυχόμετρα.—Ὁ χειρισμὸς τῆς συσκευῆς καὶ οἱ χειρισταὶ στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἀστυνομίας.

2.—Ἡ βιομηχανία τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν, ἀκμάζει στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς. Σ' ὅλες τὶς Πολιτεῖες ἐμφανίζονται νέοι, εἰδικοὶ στὴ χρησιμοποίησι τῶν συσκευῶν λάϊ ντετέκτορ, οἱ ὁποῖοι προθυμοποιοῦνται νὰ βοηθήσουν τὶς διάφορες ὑπηρεσίες ποὺ ἀντιμετωπίζουν προβλήματα προσωπικοῦ, ἀκόμη καὶ τὴν Ἀστυνομία ποὺ ἔχει νὰ λύση αἰνίγματα.

Ὑπάρχουν περίπου 500 εἰδικοὶ ποὺ κάνουν τέτοιες δοκιμὲς στὶς Η.Π.Α. Μόνο στὴ Νέα Ὑόρκη λειτουργοῦν τουλάχιστον 6 γραφεῖα, ποὺ ἐργάζονται στὴν ἀνίχνευσι ψευδῶν γιὰ τὸ κοινὸ ἀντὶ 75 δολλαρίων καὶ ἄνω γιὰ κάθε συμβουλή. Νέες μηχανές, ἰδίως τοῦ τύπου τοῦ πολυγράφου, κυκλοφοροῦν διαρκῶς στὴν ἀγορά, πρὸ δεκαετίας δὲ ἕνας μικροσκοπικὸς ἀνιχνευτὴς ψεύδους, σὰν παιδικὸ παιγνίδι, μπῆκε στὴν ἀγορὰ ἀντὶ 25 δολλαρίων. Τὸ παιγνίδι αὐτὸ ἔχει ἕνα δείκτη ἐπάνω σὲ μιὰ ὡρολογιακὴ πλάκα, ὁ ὁποῖος δείχνει ἕνα ἄγγελο νὰ περιβάλλεται ἀπὸ φωτοστέφανο καὶ ἕνα τέλειο διάβολο μὲ τὸ δίκρανό του.

Οἱ συσκευὲς ποὺ κυκλοφοροῦσαν μέχρι πρὸ δεκαετίας, περιελάμβανον τὸν πολυγράφο «Κήλερ», τὸν πολυγράφο «Ράϊντ», τὸν ψυχογράφο «Λῆ», τὸν καρδιοπνευμονογράφο «Στάϊλτιγ, ποὺ εἶναι ἐπίσης γνωστὸς καὶ ὡς παθόμετρο, τὸν ψευδογράφο, τὸν ἀντιδρασεογράφο, τὸ ἠλεκτρικὸ ψυχόμετρο Β καὶ W καὶ τὸν φωτοπολυγράφο «Ντάρροου», γιὰ τὴν ἔρευνα τῆς συμπεριφορᾶς, ὁ ὁποῖος κινηματογραφεῖ ὁλόκληρη τὴν ἀνίχνευσι.

Οἱ χειρισταὶ τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψεύδους, παρακολουθοῦν τὴν ἄνθησι τῆς βιομηχανίας αὐτῆς μὲ ἀνησυχία. Ὄχι γιὰ τὸν κίνδυνο τοῦ συναγωνισμοῦ, ὅπως λένε, ἀλλὰ λόγω τῆς πιθανότητος καταχρήσεως καὶ κακῆς χρήσεως τῶν συσκευῶν, τὶς ὁποῖες θεωροῦν ὡς ἐξαιρετικὰ ὄργανα στὴν ὑπηρεσία τοῦ συνόλου.

Ὁ Δρ. Φάμπιαν Ρούκς, διευθυντὴς τοῦ ψυχολογικοῦ τμήματος τοῦ κολλεγίου Μανχάταν καὶ πρόεδρος τῆς ἑνώσεως τῶν χειριστῶν τῶν ἀνιχνευτῶν ψεύδους, λέγει ὅτι, κατὰ τὴν κρίσι του, μόνον τέσσερες ἄνθρωποι εἶναι εἰδικοὶ γιὰ τὸν χειρισμὸ τοῦ παθομέτρου, στοὺς ὁποίους συμπεριλαμβάνεται ὁ ἴδιος καὶ ὁ πατὴρ Γιόζεφ Κούμπες, μὲ τὸν ὁποῖον συνεργάζεται γιὰ τὴν ἀνίχνευσι τοῦ ψεύδους στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Φόρντχάμπ. Αὐτὸς προσθέτει ὅτι μόνο δύο ὡς τρεῖς δεκάδες ἄτομα εἶναι εἰδικευμένα στὸ χειρισμὸ τοῦ πολυγράφου. Συνεπῶς ἀπὸ τοὺς 500 χειριστὰς ἀνιχνευτῶν, μόνον τὸ 10% καὶ λιγώτεροι εἶναι πράγματι εἰδικευμένοι στὴν ἐργασία αὐτή. Ὅπως καὶ ἄλλοι περίφημοι χειρισταί, ὁ Δρ. Ρούκς ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἀνίχνευσις τοῦ ψεύδους εἶναι μόνον κατὰ 10% μηχανικὴ καὶ κατὰ 90% ψυχολογικὴ ὑπόθεσις. Ὁ κ. Ἔντγκαρ Χοῦβερ, διευθυντὴς τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν περιέγραψε τὸν ἀνιχνευτὴ ψεύδους μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια : «Τὸ ὄνομά του δὲν ἀποτελεῖ καθόλου κυριολεξία... Ἡ χρησιμοποιουμένη συσκευὴ δὲν εἶναι ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν... Τὸ ἄτομον ποὺ χειρίζεται τὴ μηχανὴ γίνεται ἀνιχνευτὴς ψευδῶν, διότι αὐτὸς εἶναι ποὺ δίδει τὴν ἑρμηνείαν εἰς τὰς ἐνδείξεις του...».

Ὁ Δρ. Ρούκς λέγει ἐπίσης ὅτι ἡ συσκευὴ ἔπρεπε νὰ ἀποκαλῆται «Ἀληθο-

σκόπος». Ὅμως ὁ Ρίτσαρντ Ἄρθουρ, διευθυντὴς τοῦ ἐν Ν. Ὑόρκη γραφείου «Ράϊντ & Σία» προτιμᾶ τὸ ὄνομα «Ἀληθοδείκτης».

Καὶ οἱ δύο βεβαιώνουν ὅτι στὰ χέρια ἑνὸς μορφωμένου χειριστοῦ, ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν εἶναι σχεδὸν ἀλάνθαστος. Ὁ κ. Ἄρθουρ λέγει, ὅτι τὸ γραφεῖο του, κατὰ τὰ εἴκοσι χρόνια, ἔκανε μόνον τέσσερα λάθη ἐπὶ 7.156 περιπτώσεων, στὶς ὁποῖες περιλαμβάνοντο ληστεῖες τραπεζῶν, κλοπὲς καταστημάτων καὶ ἐγκληματολογικὲς ἔρευνες. Καὶ στὰ τέσσερα ὅμως αὐτὰ λάθη, ἐσημειώθη ἕνας ἔνοχος ὡς ἀθῶος, «οὐδέποτε δὲ τὸ ἀντίθετο».

Ὁ Δρ. Ρούκς, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ μελετᾶ τὸ παθόμετρο τὸ 1935 ὑπὸ τὶς ὁδηγίες τοῦ εὐφευρέτου, ἀειμνήστου αἰδεσιμωτάτου Βάλτερ Σίμμερς, τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Φόρνταμ, εἶπε τὰ ἑξῆς : «Οὐδέποτε παρουσιάσθη περίπτωσις, στὴν ὁποία τὰ γεγονότα ποὺ ἐπηκολούθησαν νὰ μὴ μᾶς ἐδικαίωσαν... Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι πιστεύουμε, πὼς ἔχουμε 100% δίκαιον, ἀλλὰ μέχρι σήμερα, οὐδέποτε ἐκ τῶν ὑστέρων συσκευή μας ἀπεδείχθη ὅτι ἔσφαλεν. Ὑπολογίζουμε ὅτι τὸ σημερινό μας περιθώριο σὲ σφάλματα, φθάνει τὸ 1-2%, μολονότι δὲν κάναμε ἀκόμη κανένα λάθος».

Καὶ οἱ δύο εἰδικοὶ συμφωνοῦν ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ψεύδους στὰ χέρια ἑνὸς ἀνειδικεύτου ἀτόμου εἶναι ἐπικίνδυνος. Ὁ Δρ. Ρούκς κατακρίνει τὴ χρῆσι του σὰν ἕνα ψυχολογικὸ παιγνίδι καὶ λέγει ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται «μὲ ἐπιστημονικὴ προσοχή». Ὁ κ. Ἄρθουρ ἀφ' ἑτέρου, λέγει ὅτι ἡ μηχανὴ δὲν εἶναι αὐτόματη. Δὲν εἶναι τίποτε παραπάνω ἀπὸ μιὰ γραφομηχανή. Τὰ ἀποτελέσματα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ χειριστή.

Οἱ δύο ὅμως αὐτοὶ ἐπιστήμονες διαφωνοῦν ὡς πρὸς τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν συσκευῶν των. Ὁ κ. Ἄρθουρ, ὁ ὁποῖος μεταχειρίζεται τὸν πολυγράφο, μὲ τὸν ὁποῖο μετρᾶ τὴν πίεσι τοῦ αἵματος, τὸ σφυγμό, τὴν ἀναπνοή, τὴν μυϊκὴ δράσι τοῦ ποδιοῦ καὶ τὴν ψυχοηλεκτρικὴ ἀντανακλαστικὴ τοῦ δέρματος, λέγει : «Ἡ χρῆσις ἑνὸς παθομέτρου εἶναι σὰν νὰ στέλλη κανεὶς ἕνα ἀστυνομικὸ σ' ἕνα σπίτι γιὰ νὰ συλλάβη ἕνα δολοφόνο μὲ μόνο τὸ «κλόμπ» του καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ ἀφίση τὸ περίστροφο καὶ τὸν φακό του στὸ αὐτοκίνητο. Ἠμπορεῖ βέβαια νὰ συλλάβη καὶ ἔτσι τὸν ἐγκληματία, ἀλλὰ θὰ τὸν συνελάμβανε πολὺ θετικώτερα μὲ ὅλα τὰ σύνεργά του».

Ὁ Δρ. Ρούκς χειρίζεται τὸ παθόμετρο, τὸ ὁποῖο μετρᾶ τὴν ἀντίδρασι τοῦ ἀτόμου, μόνον διὰ μέσου τῶν πωλητῶν του. Ἐξηγεῖ ὅτι ἡ συσκευή του εἶναι πολὺ εὐαίσθητη καὶ γι' αὐτὸ τὴν προτιμᾶ. «Ἐὰν ἔχητε, λέγει, μπροστά σας τρεῖς ζυγοὺς καὶ ὁ ἕνας εἶναι ἀκριβείας, ἐνῶ οἱ ἄλλοι χάνουν λίγο, δὲν χρησιμοποιεῖτε καὶ τοὺς τρεῖς ζυγοὺς γιὰ νὰ βρῆτε ἕνα μέσο ὅρο. Χρησιμοποιεῖτε μόνον τὸν ἀκριβῆ ζυγό».

Πάντως ἀνεξάρτητα τῆς τελειότητος τῶν διαφόρων συσκευῶν, οἱ ἀνιχνευταὶ ψευδῶν χρησιμοποιοῦνται, σχεδόν, σὲ κάθε περίπτωσι, ὅπου ἀμφισβητεῖται ἡ εἰλικρίνεια ἑνὸς ἀτόμου.

Ὁ ἀνιχνευτὴς ψεύδους ἐχρησιμοποιήθη στὴν περίπτωσι τοῦ Ἀλφρέδο ντὲ Μαρίνο ποὺ ἐκατηγορεῖτο γιὰ δολοφονία τοῦ σὲρ Χάρρυ Ὤκς, καὶ ἐβοήθησε στὴν ἀπαλλαγή του. Ὑπεδείχθη ἐπίσης, ἀλλὰ δὲν ἐχρησιμοποιήθη στὴν ὑπόθεσι Ἄλγκερχις καὶ Οὐϊζτάκερ Τσάμπερτς. Ὁ Τσάμπερτς ζήτησε νὰ ὑποβληθῆ σὲ δοκιμὴ μὲ συσκευὴ ψευδῶν, ἀλλὰ ὁ Ἄλγκερχις ἀρνήθηκε τοῦτο.

Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐχρησιμοποίησε τὴ συσκευὴ μετὰ τὸν πόλεμο, γιὰ νὰ ἐξουδετερώση ὅλους ὅσους συμπαθοῦσαν τὸν ναζισμὸ καὶ ὑπηρετοῦσαν στὴ γερμανικὴ Ἀστυνομία. Τὴν χρησιμοποιεῖ δὲ καὶ σήμερα σὲ πολλὲς ὑπηρεσίες γιὰ νὰ ἐλέγχη τὴν εἰλικρίνεια τῶν ὑπαλλήλων της. Πάντως στὶς ἰδιωτικὲς καὶ στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, ἡ ὑποβολὴ ἑνὸς ἀτόμου σὲ δοκιμὴ μὲ τὴ συσκευὴ λάϊντετέκτορ εἶναι ἐθελοντική.

Ἀλλὰ καὶ οἱ τράπεζες τὶς χρησιμοποιοῦν στὴν ἀνακάλυψι ὑπόπτων καταχρήσεων κλπ. καὶ τὰ καταστήματα καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις στὶς περιπτώσεις κλοπῶν καὶ ληστειῶν. Τέλος πολλοὶ φιλύποπτοι σύζυγοι ὑποβάλλουν τὶς γυναῖκες τους στὴ δοκιμασία αὐτὴ γιὰ νὰ διαπιστώσουν ἂν τοὺς εἶναι πιστὲς ἢ ὄχι.

Ἕνας χειριστὴς ἀνιχνευτοῦ ψεύδους περιγράφει τὴν περίπτωσι ἑνὸς πρώην κομμουνιστοῦ ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε κάθε βιβλίο σχετικὸ μὲ τὸ θέμα αὐτὸ γιὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴ συσκευή. Αὐτὸς ὑπεβλήθη στὴ δοκιμασία καὶ ἐπροδόθη.

Βέβαια ἡ δουλειὰ αὐτὴ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σοβαρὸν ἔχει καὶ τὰ ἀστεῖα της. Κάποτε ὑπεβλήθη σὲ ἀνίχνευσι ἕνας τρελλὸς ποὺ πίστευε ὅτι ἦταν ὁ Ναπολέων. Ὅταν λοιπὸν κατὰ τὴ δοκιμασία τὸν ρώτησε ὁ χειριστὴς ἂν εἶναι ὁ Ναπολέων, θέλοντας νὰ ἐξαπατήσῃ τὴ συσκευὴ ἀπήντησε ὄχι. Ἀλλὰ ὁ ἀνιχνευτὴς ἔδειξεν ὅτι ἔλεγε ψέματα καὶ ὅτι στὴν πραγματικότητα πίστευε πὼς ἦταν ὁ κορσικανὸς αὐτοκράτωρ.

Ὁ κ. Ἄρθουρ εἶπεν ὅτι εἶχε μιὰ περίπτωσι στὸ Σικάγο κατὰ τὴν ὁποία ὅλες οἱ ἐνδείξεις ἐστρέφοντο ἐναντίον μιᾶς νέας γυναικός, ταμίου μιᾶς μεγάλης ἑταιρείας. Μιὰ Τετάρτη, ὁ σύζυγος τῆς νέας πλήρωσε 500 δολλάρια γιὰ ἕνα κουστούμι ροῦχα. Τὴν ἑπομένη Παρασκευή, ὅταν ἡ νέα ἔπρεπε νὰ κάνῃ εἰσπράξεις, καὶ πληρωμές, βρέθηκε ἔλλειμμα δύο μεγάλων ἐπιταγῶν συνολικοῦ ποσοῦ 550 δολλαρίων. Οἱ ἀνακριταὶ ἀνεκάλυψαν ὅτι οἱ δύο ἐπιταγὲς εἶχαν ἐξαργυρωθῆ τὸ ἴδιο ἀπόγευμα σὲ μιὰ τράπεζα γειτονικὴ πρὸς τὸ σπίτι τῆς νέας. Ἕνας εἰδικὸς γραφολόγος εἶπεν ὅτι οἱ ὑπισθογραφήσεις εἶχαν τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα τῆς νέας. Ὁ προϊστάμενός της, τέλος, ἀνέφερεν ὅτι ἡ νέα εἶχε πάρει τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο μιὰ ἄδεια μισῆς ὥρας.

Ἡ νέα ἐπληροφορήθη ὅτι ἂν ὁμολογοῦσε θὰ ἀπελύετο, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐδικάζετο. Αὐτὴ ἀρνήθηκε καὶ ὑπεστήριξε τὴν ἀθωότητά της. Ὁ κ. Ἄρθουρ τὴν ὑπέβαλε σὲ ἀρκετὲς ἀνιχνεύσεις καὶ ἀνέφερε στὸ δικηγόρο τῆς ἑταιρείας ὅτι ἡ νέα δὲν εἶχε κλέψει τὶς ἐπιταγές. Ἐὰν τὴν ἐδίκαζαν, θὰ διέπραττον σφάλμα. Ὁ δικηγόρος, εἶπεν ὁ κ. Ἄρθουρ, ἀπεκάλεσε τὴ συσκευὴ «ἀνοησία», ἀλλὰ ἠκολούθησε τὴ συμβουλή του. Ἡ νέα ἀπελύθη, ἀλλὰ δὲν κατηγορήθη γιὰ τὴν κλοπή. Τρεῖς ἑβδομάδες ἀργότερα, ὁ ταχυδρόμος ποὺ ἔφερνε τὶς ἐπιταγὲς στὸ ταμεῖο τῆς ἑταιρείας συνελήφθη, ὑπεξαιρώντας μιὰ ἐπιταγή, τὴν ὁποία εἶχε κρύψει στὸν ὑποκάμισό του. Ἀνεκρίθη καὶ ὡμολόγησε τὴν κλοπὴ καὶ τῶν δύο ἄλλων ἐπιταγῶν. Ἡ νέα προσελήφθη φυσικὰ καὶ πάλι.

Ὁ Δρ. Ρούκς, ὁ ὁποῖος ἔχει συνεργασθῆ μὲ πολλοὺς δημοσίους κατηγόρους σὲ ἐγκληματικὲς ὑποθέσεις, ἀνέφερε τὴ δολοφονία τοῦ Τζὼν Βάγκνερ, ράπτου, ἡλικίας 71 ἐτῶν τὸ 1945. Ὁ Βάγκνερ βρέθηκε νεκρὸς στὸ κατάστημά του καὶ οἱ ὑπόνοιες ἐστράφησαν σ' ἕνα φίλο του. Ἡ Ἀστυνομία τὸν ἐκράτησε, ἀλλὰ ζήτησε καὶ τὴ γνώμη τοῦ πατρὸς Σάμμερς. Ὁ εὐφευρέτης τοῦ παθομέτρου, ἀφοῦ ὑπέβαλε τὸν ὕποπτο στὴ δοκιμασία, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἦταν ἀθῶος καὶ ἡ Ἀστυνομία τὸν ἀπέλυσεν. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ προεκάλεσε σωρεία ἀπὸ ἐπικρίσεις ἐναντίον τῶν Ἀρχῶν. Λίγες βδομάδες ἀργότερα, ἡ Ἀστυνομία συνέλαβε τὴ Λένα Νάνστιντ, ἡλικίας 16 ἐτῶν γιὰ ἕνα μικρὸ παράπτωμα καὶ ἠρεύνησε τὸ δωμάτιό της. Ἐκεῖ βρῆκε ἕνα ματωμένο τσεκούρι. Ἡ νέα ὡμολόγησε ὅτι ἐκείνη δολοφόνησε τὸ ράπτη. Εἶχε σταλῆ στὸ κρατικὸ ψυχιατρεῖο τὸ εἰδικὸ γιὰ τοὺς παράφρονες ἐγκληματίες τῆς Νέας Ὑόρκης, ποὺ βρίσκεται στὸ Μανχάταν, ἀπ' ὅπου εἶχε τελευταῖα ἀπολυθῆ. Μετὰ τὸ νέο ἔγκλημά της κατεδικάσθη καὶ πάλι καὶ ἐκλείσθη στὸ ψυχιατρεῖο.

(Στὸ ἑπόμενο: Ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν ὡς ἀνακριτικὴ μέθοδος)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Κάποτε ἕνας ταχυδρόμος τῶν Ναζὶ ἐπιβιβάσθηκε ἑνὸς ἀτμοπλοίου ποὺ ἀναχωροῦσε γιὰ τὴν Ἱσπανία, ἔχοντας κρυμμένη μέσα στὶς ἀποσκευές του 750 γραμμάρια ἰνσουλίνης. Ἴσως καὶ σήμερα ἀκόμη, ἐὰν ζῇ, θὰ ἀπορῇ πῶς συνέβη ὥστε καθ' ὁδὸν πρὸς τὴν Εὐρώπη ἡ ἰνσουλίνη μετετράπη σὲ σκόνη τάλκ !...

Ἡ δρᾶσις τῆς S.I.S. ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνη. Πρὸς τούτοις, κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ἄρχισαν προστριβὲς μεταξὺ τοῦ F.B.I. καὶ τῆς στρατηγικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. Οἱ προστριβὲς αὐτὲς παρ' ὀλίγον νὰ ἀπαλλάξουν τὴν S.I.S. ἀπὸ τὴν δρᾶσι της στὴ Νότιο Ἀμερική, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ οἱ ὑπάλληλοί της περιέσφιγγαν τὰ κατασκοπευτικὰ δίκτυα τοῦ Ἄξονος.

Τὴ διαφορὰ αὐτὴ ἀνέλαβε νὰ διευθετήσῃ ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ, ὁ ὁποῖος ἔδωσεν ὁδηγίες ὅπως τὸ F.B.I. συνεχίσῃ τὴ δρᾶσι του στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο στὸν πολιτικὸ τομέα, ἐνῶ ὁ στρατὸς καὶ ἡ ἀεροπορία θὰ ἀνελάμβανον τὶς ὑποθέσεις στρατιωτικῆς φύσεως.

Νὰ μιὰ τέτοια περίπτωσις: Ἕνας πράκτορας τῆς S.I.S. ποὺ ὑπηρετοῦσε στὸ Μεξικό, πῆγε κάποτε σὲ ἕνα ὀρεινὸ θέρετρο γιὰ μιὰ κατασκοπευτικὴ ἔρευνα. Ἕνας μεθυσμένος γέρο-Ἀμερικανὸς ποὺ βρέθηκε ἐκεῖ, ἄρχισε νὰ τὸν ρωτᾶ ἐπανειλημμένα καὶ νὰ τοῦ ζητῇ ἐξηγήσεις γιατὶ δὲν εἶχε καταταγῇ στὸ στρατὸ σὰν νέος ποὺ ἦταν. Τελικὰ ὁ πράκτορας τῆς S.I.S. ἀναγκάσθηκε νὰ τραβήξῃ τὸν μεθυσμένο σὲ μιὰ ἄκρη καὶ νὰ τοῦ ψιθυρίσῃ: «Σοῦ λέγω ἐμπιστευτικά, καταζητοῦμαι γιὰ φόνο. Σκότωσα ἕνα ἄνθρωπο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Μὴ ζητεῖς περισσότερες ἐξηγήσεις». Ἔτσι δὲν ἐδέχθη ἄλλες ἐρωτήσεις.

Ἡ S.I.S. συνεργάσθηκε στενὰ μὲ τὴν Ἰντέλιτζενς Σέρβις τῆς Βρεταννίας. Ἡ συνεργασία τους ἦταν ἰδιαίτερα ἀποτελεσματικὴ στὸν ἔλεγχο τῶν ταχυδρόμων τῶν Ναζί. Οἱ ταχυδρόμοι αὐτοὶ ταξίδευαν μὲ ἱσπανικὰ πλοῖα, μεταφέροντες στὴν Εὐρώπη πληροφορίες παντὸς εἴδους καὶ τὸ πολύτιμο μέταλλο τῆς πλατίνης. Οἱ Βρεταννοὶ εἰδοποιοῦσαν τὴν S.I.S. γιὰ τὴν ἄφιξι τῶν ταχυδρόμων ἀπὸ τὴν Ἱσπανία καὶ μετὰ ἡ S.I.S. εἰδοποιοῦσε τοὺς Βρεταννοὺς γιὰ τὴν ἀναχώρησί τους γιὰ τὴν Εὐρώπη. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ταχυδρόμους συνελήφθησαν ἀπὸ τοὺς Βρεταννοὺς ὅταν τὰ πλοῖα τους προσήγγιζαν στὴν Τρινιδάδ.

Ἡ S.I.S. ἐπέτυχε νὰ ἐγκαταστήσῃ διπλοὺς πράκτορες μέσα στὸ ταχυδρομικὸ σύστημα τῶν Ναζί, οἱ ὁποῖοι ἐπέτρεψαν στοὺς ἄνδρες τῆς S.I.S. νὰ φωτογραφήσουν πάνω ἀπὸ 500 σελίδες κρυπτογραφημένων τηλεγραφημάτων καὶ νὰ ἐλέγξουν περὶ τὶς 4.000 ἀρνητικὰ φωτογραφικὰ φίλμς, ποὺ περιεῖχαν οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς πληροφορίες. Πολὺ συχνὰ τὰ πρωτότυπα τηλεγραφήματα ἐκλέπτοντο ἀπὸ τοὺς διπλοὺς πράκτορες, ποὺ τὰ ἀντικαθιστοῦσαν μὲ ἀντίγραφα.

Ὑπερφαλάγγισις τῆς ἐχθρικῆς κατασκοπείας

Κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1944, ὁ διευθυντὴς τοῦ F.B.I. Ἔντγκαρ Χοῦβερ ἔλαβε μιὰ ἀναφορὰ ἀπὸ τὴ Νότιο Ἀμερικὴ ποὺ τὸν ἀνησύχησε πολύ. Τοῦ ἔκαναν γνωστὸν ὅτι οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς S.I.S. πράκτορές του στὴν Ἀργεντινή, εὑρίσκοντο σὲ δύσκολη θέσι καὶ κινδύνευαν νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ ὑποστοῦν σκληρὰ βασανιστήρια ἀπὸ τὴν πολιτικὴ Ἀστυνομία τοῦ προέδρου Πέδρο Ραμιρέζ, τοῦ ὁποίου ἡ κυ-

βέρνησις ἂν ὄχι φιλοναζιστική, ἦταν φανατικὰ ἀντιαμερικανική. Πέντε ἀπὸ τοὺς πληροφοριοδότες τῆς S.I.S. ἐκρατοῦντο ἤδη μυστικὰ ἀπὸ τὴν ἀργεντινὴ 'Αστυνομία καὶ ὑπῆρχε πιθανότης νὰ ὑπέκυπτον στὰ μαρτύρια καὶ νὰ ἀπεκάλυπτον τὶς ταυτότητες τῶν πρακτόρων τῆς S.I.S.

Οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς 'Αργεντινῆς εἶχαν τελευταῖα χειροτερεύσει, μέχρι σημείου ποὺ ἐπέκειτο καὶ ἡ διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν σχέσεων ἀκόμη. 'Η 'Αργεντινὴ ἀρνήθηκε νὰ συμμετάσχη στὸν κοινὸν ἀγῶνα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κρατῶν τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς, τὰ ὁποῖα διέκειντο εὐμενῶς ὑπὲρ τῶν συμμάχων. Τὸ 'Υπουργεῖον 'Εξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α. εἰδοποίησε τὸ F.B.I. νὰ εἶναι ἕτοιμο νὰ ἀντιμετωπίση τὴν κατάστασι σὲ περίπτωσι διακοπῆς τῶν σχέσεων μὲ τὴν 'Αργεντινή.

Γιὰ τὸ F.B.I. ἦταν ζωτικὰ σπουδαῖο νὰ διατηρήση τοὺς πράκτορές του στὴν 'Αργεντινή, γιατὶ ἡ χώρα αὐτὴ εἶχε καταστῆ τὸ κέντρο τῆς κατασκοπείας τῶν Ναζί. 'Εὰν ἀφήνετο ἡ 'Αργεντινὴ ἀκάλυπτη, θὰ ἐδημιουργεῖτο ἕνα σοβαρὸ χάσμα στὸ σύστημα τῆς ἀμερικανικῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν ποὺ ἐκάλυπτε τὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο.

Μιὰ ἀναφορὰ ποὺ ἐστάλη στὸν Χοῦβερ ἀπὸ τὴ Νότιο 'Αμερική, ἔλεγε ἐν μέρει :

«... Μὲ ἀπασχολεῖ ὁ μεγάλος κίνδυνος ποὺ διατρέχουμε ἀπὸ ἕνα πράκτορά μας ποὺ συνελήφθηκε ἐδῶ στὴν 'Αργεντινή. Τὸν ὑπέβαλαν σὲ βασανιστήρια καὶ προέβη σὲ πλήρη ὁμολογία (πρᾶγμα ποὺ νομίζω ὅτι ἡ παροῦσα ἀργεντινὴ κυβέρνησις θὰ τὸ παρουσιάση ὡς λαμπρὰν ἐπιτυχίαν της), μὲ συνέπεια τὴν δημοσίευσί του σὲ ὅλον τὸν κόσμο. 'Ο ἀντίκτυπος ἑνὸς τέτοιου συμβάντος θὰ εἶναι τεράστιος σὲ ὅλη τὴν Λατινικὴ 'Αμερική. Αὐτὸ θὰ αὐξήση τεραστίως τὸ γόητρο καὶ τὴ δύναμι τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς 'Αργεντινῆς, ἐνῶ τὸ F.B.I. θὰ βρεθῆ στὴ μειονεκτικὴ θέσι τοῦ ἀποπομπαίου τράγου. Νομίζω ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἀγνοήσουμε τὸ ὅτι οἱ Γερμανοὶ κατάσκοποι συνεργάζονται στενὰ μὲ τὴν παροῦσα ἀργεντινὴ κυβέρνησι καὶ ἀναμφιβόλως θὰ τοὺς χαροποιήση, ὅλως ἰδιαιτέρως, φέρνοντας, μὲ αὐτὸ τὸ τρόπο, τὴν ἀμερικανικὴ κυβέρνησι σὲ τόσο δύσκολη θέσι. 'Εὰν πάλι διακοποῦν οἱ διπλωματικὲς σχέσεις νομίζω ὅτι ὅλοι οἱ 'Αμερικανοὶ ὑπήκοοι ποὺ βρίσκονται στὴν 'Αργεντινὴ χωρὶς τὴ διπλωματικὴ προστασία, θὰ βρεθοῦν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι...».

Οἱ ἴδιοι οἱ πράκτορες τοῦ F.B.I. ἦσαν ἕτοιμοι καὶ πρόθυμοι νὰ ὑποστοῦν ὅλους τοὺς κινδύνους. 'Ο Χοῦβερ ὅμως, σὰν διοικητὴς στὴ μάχη, ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ὑπολογίζη τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά, καὶ ἔδωσε τὴ διαταγὴ ὅπως οἱ πέντε πράκτορες ποὺ βρίσκονταν σὲ ἄμεσο κίνδυνο μετακινηθοῦν ἀμέσως σὲ ἄλλη χώρα. Τὸ Μπουένος Ἄϊρες ἔστειλε τὴν κρυπτογραφημένη τηλεγραφικὴ ἀπάντησι :

«'Εν σχέσει πρὸς ὑπ' ἀριθμ. 772 ραδιοτηλεγράφημά σας, γνωρίζομεν ὅτι προερχόμεθα εἰς τὰς δεούσας προετοιμασίας δι' ἄμεσον ἀναχώρησιν τῶν 241, 243, 582, 361 καὶ 363 διὰ Μοντεβίδεο».

Ἕνας-ἕνας οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. ἀνεχώρησαν κρυφὰ ἀπὸ τὸ Μπουένος Ἄϊρες μὲ τὴν βενζινάκατο, ποὺ, ὅπως ἀναφέραμε προηγουμένως, εἶχαν γιὰ τὴν περίπτωσι αὐτή. 'Η «Κράνταλλς Νέηβυ» τοὺς μετέφερε κατὰ μῆκος τοῦ Ρίο ντὲ λὰ Πλάτα μέχρι τὴ φιλικὴ Οὐρουγουάη. Ἔτσι τὴ γλύτωσαν φθηνὰ καὶ οἱ πέντε, ἀφοῦ διεδραμάτισαν σημαντικὸ ρόλο στὴν ἀντικατασκοπεία κατὰ τῶν Ναζὶ στὴν 'Αργεντινή. Οἱ θέσεις ὅμως κατελήφθησαν ἀπὸ ἄλλους καὶ τὸ ἐπικίνδυνο παιγνίδι συνεχίσθηκε.

Τὸ παιγνίδι συνεχιζόταν ἀτέλειωτο. Μερικὲς φορὲς μετεβάλλετο καὶ σὲ ἀναίμακτο οἰκονομικὸ πόλεμο. 'Εκεῖνοι ποὺ συνεργάζονταν μὲ τὸν ἐχθρὸ ἔπρεπε νὰ βληθοῦν, γιὰ νὰ παύσουν νὰ βάλλουν ἐναντίον μας. Ἔτσι, ἐπιχειρήσεις καὶ ἰδιῶτες, ποὺ ὑπεστήριζαν τὸν Ἄξονα, ἀντιμετώπιζαν τὸν οἰκονομικὸ ἀποκλεισμό. 'Ο ἀποκλεισμὸς αὐτὸς ἐπετυγχάνετο διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνή-

σεως τῶν Η.Π.Α. τῆς φοβερῆς «μπλὰκ λὶστ», ἡ ὁποία εἶχε τὸν ἐπίσημο καὶ ἀκίνδυνο, ἐκ πρώτης ὄψεως, τίτλο: «κατάστασις ἀποκλεισμοῦ ὡρισμένων ἐθνικοτήτων». Οἱ Βρεταννοὶ εἶχαν κι' αὐτοὶ τὴ δική τους «μπλὰκ λίστ», ὅπως καὶ οἱ Γάλλοι πρὸ τῆς καταρρεύσεως τῆς Γαλλίας.

Κάθε ἐπιχείρησις ἢ ἄτομο, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦταν γραμμένο στὴν «μπλὰκ λὶστ» τῶν Η.Π.Α. ὡς συνεργαζόμενο μετὰ τοῦ Ἄξονος, ὑφίστατο τὶς συνέπειες τοῦ ἀποκλεισμοῦ. Δηλαδὴ ἡ Κυβέρνησις τῶν Η.Π.Α. ἀπηγόρευε καὶ ἠμπόδιζε ὁποιονδήποτε νὰ συναλλαγῆ μαζί τους. Ἡ «μπλὰκ λὶστ» κατέστη ἕνα ἰσχυρότατο οἰκονομικὸ ὅπλο στὰ χέρια τῶν συμμάχων καὶ συνέβαλε στὴν ἀποθάρρυνσι ἰδιωτῶν καὶ ἐπιχειρήσεων νὰ συνάπτουν ἐμπορικὲς συναλλαγὲς μὲ τὶς ἐχθρικὲς χῶρες.

Ἀπὸ μερικοὺς ἐπιχειρηματίες κατεβλήθησαν προσπάθειες νὰ διασπασθῆ ὁ ἀποκλεισμός. Μιὰ ἐπιχείρησις στὴ Βενεζουέλα, ποὺ ἠλέγχετο ἀπὸ τὴν γερμανικὴ ἑταιρεία «I.G. Φάρμπενιντουστρί», εἶχε μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ ὡρισμένα χημικὰ προϊόντα. Χωρὶς αὐτά, οἱ ἀνταγωνιστὲς τῆς ἑταιρείας στὴν ἀγορὰ θὰ τὴν ἐξετόπιζαν. Ἔτσι ἡ ἑταιρεία ἀπεφάσισε νὰ προμηθευθῆ τὰ προϊόντα αὐτά, ποὺ ἐστοίχιζαν ἄνω τῶν 23.000 δολλαρίων, ἀτμοπλοϊκῶς ἀπὸ τὴν Ἀργεντινή.

Ὁ πράκτορας τῆς S.I.S. στὸ Καράκας, εἰδοποίησε ἀμέσως τὴν ἀμερικανικὴ πρεσβεία, ἡ ὁποία μὲ τὴ σειρά της εἰδοποίησε τὴν Ἀστυνομία τῆς Βενεζουέλας. Ὅταν τὸ φορτίο ἀφίχθη μὲ τὸ ἀτμόπλοιο «Ρίο Γκράντε», ἡ Ἀστυνομία ἀρνήθηκε νὰ χορηγήσῃ ἄδεια ἐκφορτώσεως. Τὸ πλοῖο ἀπέπλευσε τότε γιὰ τὸ Σὰν Ζουὰν τοῦ Πόρτο Ρίκο. Ἐκεῖ τὸ φορτίο κατεσχέθη ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς τελωνειακὲς ἀρχὲς γιὰ λογαριασμὸ τῶν συμμάχων.

Καθὼς ἡ μάχη κατὰ τῶν κατασκόπων μετετοπίζετο ἀπὸ τὴν Βραζιλία στὴ Χιλὴ κατὰ τὴν ἄνοιξι τοῦ 1942, ἡ S.I.S. εἶχε συλλέξει στοιχεῖα περὶ ἑνὸς κατασκοπευτικοῦ δικτύου ποὺ χρησιμοποιοῦσε ἕνα μυστικὸ ἀσύρματο μὲ τὸ διακριτικὸ σῆμα «PYL», ἑνὸς δικτύου ποὺ δροῦσε ὑπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ στρατηγοῦ Φρῆντριχ Βόλφ, Γερμανοῦ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου στὴ Χιλή. Ὅταν ὁ Βὸλφ μετετέθη ἀπὸ τὴ Χιλὴ στὴν Ἀργεντινή, τὸν διεδέχθη ὁ ταγματάρχης Λούντβιχ Φὸν Μπόολεν, ἕνας παλαίμαχος τοῦ Α΄ παγκοσμίου πολέμου. Ὁ Φὸν Μπόλεν εἶχε γεννηθῆ στὴ Χιλὴ καὶ εἶχε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐργασθῆ ὡς ὑπάλληλος σὲ μιὰ ὑψηλὴ κρατικὴ ὑπηρεσία, ὅπου τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ συνάψη πολλὲς καὶ σπουδαῖες γνωριμίες, πολὺ πρὶν τὸν ἐπιστρατεύσουν οἱ Ναζὶ γιὰ τὴν κατασκοπεία τους.

Ὁ πομπὸς «PYL» ἄρχισε νὰ μεταδίδῃ σήματα ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1941, διαβιβάζοντας στὴ Γερμανία πληροφορίες ποὺ συνεκέντρωναν οἱ Γερμανοὶ πράκτορες κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς τοῦ Εἰρηνικοῦ, ἀπὸ τὴ Χιλὴ μέχρι τὸ Μεξικό. Ὁ πομπὸς «PYL» βρισκόταν κρυμμένος σὲ μιὰ μικρὴ ἀγροκατοικία ἔξω ἀπὸ τὸ Κουηλπούε, κοντὰ στὸ Βαλπαραΐζο καὶ λειτουργοῦσε ἐπὶ μῆνες χωρὶς σοβαρὲς διακοπές. Ἡ S.I.S. ὅμως παρακολουθοῦσε ἄγρυπνα τὶς ἐκπομπὲς τοῦ «PYL».

Μετὰ τὴν ἐξάρθρωσι τῶν κατασκοπευτικῶν δικτύων τῆς Βραζιλίας, ἡ S.I.S. συνεκέντρωσε στοιχεῖα περὶ τῆς ὁμάδος «PYL», τὰ ὁποῖα ὑπέβαλε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, τὸ ὁποῖο μὲ τὴ σειρά του ἐνημέρωσε τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν τῆς Χιλῆς περὶ τῆς δράσεως τῶν Γερμανῶν κατασκόπων. Ὁ πομπὸς «PYL» ἐσίγησε τότε, ἀλλὰ ἡ κυβέρνησις τῆς Χιλῆς δὲν προέβη σὲ καμμιὰ ἄλλη ἐνέργεια κατὰ τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῶν Γερμανῶν, ὁπότε τὸ Στέητ Ντηπάρτμεντ διαμαρτυρήθηκε ζωηρὰ γιὰ τὴν ἀνεκτικότητα τῶν Ἀρχῶν τῆς Χιλῆς πρὸς τοὺς κατασκόπους τοῦ Ἄξονος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Σάμμερ Γουέλς, σὲ ἕνα λόγο του τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1942, εἶπε :

(Συνεχίζεται)

* ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

* ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ κ. Α. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ

* ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΙΩΑΝ. ΡΑΪΚΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΟ ΓΡΑΨΑΜΕ κι' ἄλλοτε ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ τονίζεται ξεχωριστὰ κάθε ἀστυνομικὴ ἐκδήλωσι ποὺ ὄχι μόνον σὲ μᾶς δημιουργεῖ εὐχάριστα συναισθήματα, ἀλλὰ καὶ στὸ κοινὸ δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ μιὰ ὡς τώρα ἄγνωστη πλευρὰ τῆς ζωῆς τῶν ἀστυνομικῶν. Τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνουμε κάθε φορὰ αὐτὲς μας τὶς σκέψεις, ἀποβλέπουμε σὲ δυὸ σκοπούς. Πρῶτον νὰ συγχαίρουμε δημοσίως ἐκείνους ποὺ ὀργανώνουν παρόμοιες ἐκδηλώσεις καὶ δεύτερον νὰ κεντρίζουμε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλων ἐκείνων ποὺ διαβάζουν αὐτὲς τὶς γραμμές, ἔτσι ὥστε κάποτε ἡ ὀργάνωσις μιᾶς κοινωνικῆς ἀστυνομικῆς ἐκδηλώσεως νὰ μὴ θεωρῆται πλέον σὰν κάτι τὸ σποραδικό, ἀλλὰ νὰ θεωρῆται σὰν μιὰ μόνιμη, ἐπίσημη, ζωντανὴ εἰκόνα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς.

Μὲ ἰδιαίτερη ἱκανοποίησι σημειώνουμε καὶ ἐφέτος τὴν χριστουγεννιάτικη γιορτὴ ποὺ διωργάνωσε ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς τὴν 26-12-1964 στὶς αἴθουσες τῆς ἀστυνομικῆς Λέσχης. Ἡ γιορτὴ αὐτὴ περιελάμβανε διανομὴ μικρῶν δώρων σὲ παιδιὰ ἀστυνομικῶν τῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς καὶ ἕνα μικρὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα. Ὅπως καὶ πέρυσι ἔτσι καὶ ἐφέτος ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Πειραιῶς βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ χαρίσῃ λίγη χαρὰ σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους, μὰ πιὸ πολὺ ἀπέδειξε περίτρανα τὸ πόσο φροντίζει καὶ ἐνδιαφέρεται γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους της. Δὲν κρίνουμε τὴν χειρονομία της ἀπὸ τὴν ἀξία τῶν προσφερθέντων δώρων, ὅσο λαμβάνουμε ὑπ' ὄψι μας τὸ ἠθικὸ μεγαλεῖο καὶ τὸν πλοῦτο τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων ποὺ δημιουργήθηκαν στὶς μικρὲς παιδικὲς ψυχές.

Στὴν κατάλληλα διακοσμημένη αἴθουσα τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου τῆς 26-12-64 συγκεντρώθηκαν 260 περίπου παιδάκια, ἡλικίας 4-6 ἐτῶν, ποὺ μέσα σ' ἕνα γιορταστικὸ περιβάλλον ἔζησαν ἕνα ἀξέχαστο 3ωρο, γιατί, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δῶρα ποὺ τοὺς πρόσφεραν ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πειραιῶς, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Δημήτριος Βασιλάκος καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, παρηκολούθησαν παράλληλα κι' ἕνα πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα, στὸ ὁποῖο πῆραν μέρος, εὐγενικὰ προσφερθέντες, οἱ καλλιτέχνες κ.κ. Μηλιάδης, Ἀρέτας κ.λ.π.

Πρὶν ἀπὸ τὴν διανομὴ τῶν δώρων, κατὰ τὰ εἰωθότα, ὁ κ. Βασιλάκος ὡμίλησε πρὸς τοὺς μικροὺς προσκεκλημένους του, εὐχηθεὶς σ' αὐτοὺς ὑγεία καὶ προκοπή. Κι' ὅταν ἀργότερα μοιράσθηκαν τὰ δῶρα κι' ἄρχισε τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα, τὰ πρόσωπα τῶν μικρῶν προσκεκλημένων ἔλαμπαν ἀπὸ χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι, γιατὶ διεπίστωναν τὸ πόσο οἱ προϊστάμενοι τῶν πατεράδων των τὰ ἀγαποῦσαν. Χαρούμενα καὶ εὐτυχισμένα γέλια δονοῦσαν ὁλόκληρο τὸ μέγαρο, ἐνῶ αἰσθήματα συγκινήσεως εἶχον πλημμυρίσει τὶς ψυχὲς τῶν μεγάλων.

Νά γιατὶ αὐτὴ ἡ ἐτησία «προσφορὰ χαρᾶς» τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ἔχει ἰδιαίτερη σημασία. Δημιουργεῖ δεσμοὺς εὐρυτέρου κοινωνικοῦ καὶ συναισθηματικοῦ χαρακτῆρος γιὰ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐργάζονται σ' αὐτήν, ἐνῶ παράλληλα προσφέρει μιὰ ἰδανικὴ καὶ δικαία ἀναγνώρισι τοῦ ἔργου ποὺ αὐτοὶ ἐπιτελοῦν. Εὐχόμαστε ὁλόψυχα ὅπως συνεχισθῇ

καὶ τὰ ἑπόμενα χρόνια ἡ γιορτὴ αὐτὴ καὶ παράλληλα ὅπως καὶ οἱ ἄλλες Διευθύνσεις καθιερώσουν παρόμοιες γιορτές.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΝΤΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ κ. Α. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ

Ο τ. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Ἀνδρέας Μουρουσίας, Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, ἀποχωρῶν ἀπ' αὐτές, λόγω καταλήψεώς του ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἐξέδωκε τὴν 31/12/1964 τὴν κατωτέρω ἡμερησία Διαταγή :

«Ἀπερχόμενος σήμερον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν νὰ ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν καὶ ἀπείρους εὐχαριστίας πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς Ἀστυνομικαῖς Σχολαῖς ὑπηρετοῦντας κ.κ. Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς Δοκίμους, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐπιδειχθεῖσαν ἐργατικότητα καὶ τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας ἃς κατέβαλον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μορφωτικοῦ ἰδανικοῦ τῶν Σχολῶν, τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ τῆς δημιουργίας συναισθήματος ἐμπιστοσύνης τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ὡς εἶναι ἑπόμενον τὴν στιγμὴν ταύτην αἰσθάνομαι ἐξαιρετικὴν συγκίνησιν, διότι, καταταγεὶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ ὑπηρετήσας ἐν αὐτῇ ἐπὶ τριάκοντα ἓξ ἔτη, ἀνελθὼν ἅπαντας τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας μέχρι καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως, ἐξέρχομαι ὁριστικῶς ταύτης ἱκανοποιημένος.

Τὰ καλύτερα καὶ ὡραιότερα ἔτη τῆς ζωῆς μου διῆλθον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐν μέσῳ προσπαθειῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ πάντοτε ἀρνούμενος τὸ δικαίωμα εἰς τὰ πολιτικὰ κόμματα νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς διοικήσεως τοῦ Σώματος, δι' ὅ, καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀστυνομίας, θὰ παρακολουθῶ καὶ θὰ αἰσθάνωμαι ἰδιαιτέραν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν ὅταν θὰ ἀτενίζω ταύτην προοδεύουσαν καὶ ἐξελισσομένην, ἀποκτοῦσαν ἔτι μεγαλυτέραν ἐκτίμησιν, ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ.

Συνιστῶ εἰς ὅλους σας νὰ συνεχίσητε μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας. Νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἔργου σας, εὐσυνείδητοι, εἰλικρινεῖς, τίμιοι, δίκαιοι, φιλαλήθεις, ὑψηλόφρονες, σταθεροὶ ἐν ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ἰδέαις καὶ ἐπιθετικοὶ εἰς πατριωτισμόν.

Θεμελιώδης ἀρχή σας δέον νὰ εἶναι ἡ ἀγάπη σας πρὸς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς. Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ φαινόμενον τῆς προχειρότητος εἶναι πάντοτε ἀπότοκον ἀτελοῦς ἐφοδιασμοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Σχολαὶ ἑνοποιοῦν, ὁλοκληρώνουν καὶ παρουσιάζουν μίαν ἐνιαίαν καὶ ἁρμονικὴν θεωρίαν τῆς Ἀστυνομίας, ἐπιζητοῦν δὲ καὶ καθιστοῦν δημιουργικὰ στελέχη, μὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ἀποστολήν των καὶ μὲ φιλοδοξίας, μὲ πνευματικὰς ἀνησυχίας, μὲ ἀληθῆ ἀνάτασιν ψυχῆς.

Βασική σας ἐπίσης φροντὶς δέον νὰ ἀποτελέσῃ ἡ ἐξύψωσις τοῦ κύρους τῶν κλάδων οἱ ὁποῖοι συνιστοῦν τὴν Ἀστυνομίαν καὶ ἡ ἀνωτέρα δυνατὴ ἀπόδοσις ἑκάστου διὰ τὸ γενικώτερον τῆς χώρας μας συμφέρον.

Νὰ καταστῇ συνείδησις ἡ ἀντίληψις ὅτι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται σύμπνοια καὶ συναδελφικὴ ἀγάπη, εὐγένεια καὶ προσήνεια εἰς τὰς μεταξύ σας σχέσεις, προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ὑπερκομματικὴ ἀντικειμενικότης, ἀγάπη διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, στοργὴ διὰ τοὺς πολίτας, ἐνθουσιασμὸς διὰ τὸ Ἔθνος καὶ πρὸ παντὸς ἐργασία ἔντιμος, ἔντονος καὶ συστηματική.

Εἰς τὰς καιρίας ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν εἰς ἃς ἐτέθην ἐπικεφαλῆς 1936-1952, εἰς Β΄ Ἀστυνομικὴν Ὑποδιεύθυνσιν Ἀθηνῶν ὡς Διευθυντὴς 1953-1957, εἰς Γενικὴν Ἐποπτείαν Ἀγορανομίας καὶ Ὑποδιεύθυνσιν Ἀγορανομίας Ἀθηνῶν, ὡς Γενικὸς Ἐπόπτης καὶ Διευθυντὴς 1958-1959, εἰς Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν ὡς Ὑποδιευθυντὴς 1959-1960, εἰς Διεύθυνσιν Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ὡς Διευθυντὴς 1961-1964 καὶ εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχο-

λὰς ὡς Διοικητὴς τὸν τελευταῖον χρόνον, πιστεύω ὅτι ἐπετελέσθη ἔργον δημιουργικόν, περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνεμένετο.

Εὔχομαι εἰλικρινῶς ὅπως οἱ διάδοχοί μου συνεχίσουν τὴν προσπάθειαν καὶ προωθήσουν ἔτι περαιτέρω τὰ ἀπασχολοῦντα τὴν Ἀστυνομίαν ζητήματα πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἀστυνομίας καὶ γενικώτερον τῆς Χώρας τὴν ὁποίαν ὅλοι ἀγαπῶμεν.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλετε συνεχίσει τὸ ἔργον σας μὲ τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι σήμερον προθυμίαν, Σᾶς ἀποχαιρετῶ καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι, καὶ ἀπὸ τὴν ἐκτὸς τῆς Ἀστυνομίας θέσιν μου, θὰ σᾶς παρακολουθῶ μὲ ἀγάπην καὶ στοργήν.

Τῆς παρούσης μου παρακαλῶ ὅπως λάβωσι γνῶσιν ἅπαντες οἱ κ.κ. Ἀξιωματικοὶ καὶ Δόκιμοι τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν».

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΧΡΟΝΙΑ τώρα ἡ Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, αὐτὲς τὶς μέρες, μὲ τὸ κόψιμο τῆς πίττας καὶ τὴν διανομὴ τῶν δώρων, ποὺ κάθε Πρωτοχρονιὰ προσφέρονται σ' αὐτὴν ἀπὸ ἰδιῶτες, ἑταιρεῖες καὶ ὀργανισμούς, μᾶς χαρίζει στιγμὲς συγκινήσεως, ἀλλὰ καὶ ὑπερηφανείας. Συγκινήσεως μὲν γιατὶ παριστάμεθα μάρτυρες μιᾶς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῶν προσπαθειῶν ποὺ νυχθημερόν, χειμώνα καὶ καλοκαίρι, προσφέρουν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας, ὑπερηφανείας δὲ γιατὶ διαπιστώνουμε ὅτι μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων ἡ Τροχαία Ἀθηνῶν ἐπιτελεῖ ἀξιοπρόσεκτα καὶ σημαντικὰ ἅλματα στὸν τομέα τῆς ἁρμοδιότητός της. Ἀποτέλεσμα τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν εἶναι ὅτι σήμερα τὸ κυκλοφοριακὸ πρόβλημα τῶν Ἀθηνῶν εὑρίσκεται σ' εὐχάριστο σημεῖο. Λίγο-πολὺ ὅλοι μας ζοῦμε τὴν πραγματικότητα τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος τῆς πρωτευούσης καὶ ἐνδομύχως, αὐθόρμητα, ἀπονέμουμεν ἐπαίνους στοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας, ποὺ ἔχουν ἀναλάβει τὸ τραχὺ καὶ δύσκολο αὐτὸ ἔργο.

Ἡ κοινωνία, ἀναγνωρίζοντας τὶς προσπάθειες τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας, χρόνια τώρα καθιέρωσε ἕνα ἔθιμο, ποὺ παρὰ τὶς ἀρχικὲς ἀντιδράσεις, ἐδραιώθηκε πλέον στὶς συνειδήσεις τῶν πολιτῶν. Ἔτσι κάθε χρόνο, τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, ἄνθρωποι κάθε τάξεως, πλούσιοι καὶ πτωχοί, Ὀργανισμοί, Σωματεῖα, Ἑταιρεῖες κλπ. προσφέρουν διάφορα δῶρα, σ' ἔνδειξι ἐλαχίστης εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς Τροχαίας. Γιὰ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς τὴν μεγαλύτερη σημασία στὸ ἔθιμο αὐτὸ ἔχει ἡ πρᾶξις, ἡ σκέψις τῶν δωρητῶν κι' ὄχι τὸ εἶδος ἢ ἡ ἀξία τῶν δώρων. Μᾶς ἀρκεῖ ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ὄχι λίγες φορὲς ἐμνήσθησαν γιὰ τροχαῖες παραβάσεις κι' ὅμως μᾶς ἀγαποῦν μὲ τὸν δικό τους τρόπο καὶ βρίσκουν τὴν εὐκαιρία κάθε Πρωτοχρονιὰ νὰ ἐκδηλώσουν τὰ εὐγενικά τους γιὰ τὴν Τροχαία αἰσθήματα.

Ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ ἐπισήμου τούτου ὑπηρεσιακοῦ περιοδικοῦ ἀπευθύνουμε σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς φίλους ἕνα μεγάλο εὐχαριστῶ καὶ τοὺς ὑποσχόμεθα ὅτι κάθε μέρα θὰ φροντίζουμε γιὰ τὴν πλέον ἄνετη κυκλοφορία τους στὸν κυκλοφοριακὸ κυκεώνα τῆς πρωτευούσης. Νοιώθουμε τὴν ἀνάγκη νὰ σημειώσουμε ἰδιαιτέρως τὴν προσφορὰ ὡρισμένων προσώπων καὶ ἑταιρειῶν καὶ τοῦτο γιατὶ χρόνια τώρα ἐκδηλώνουν τὴν ἀγάπη τους, χωρὶς μ' αὐτὸ νὰ θέλουμε νὰ λογαριάσουμε λιγώτερο τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμησι τῶν ἄλλων. Ἔτσι ἀναφέρουμε τοὺς κ.κ. Κ. Τσαλδάρην, Σ. Μαρκεζίνην, Κ. Τσάτσον, Σ. Ἀνέστην, Γ. Πλυτᾶν—Δήμαρχον Ἀθηναίων—καὶ τὴν κυρίαν Βενιζέλου, χήραν τοῦ ἀειμνήστου Σοφοκλῆ Βενιζέλου, τὶς ἑταιρεῖες «Σούλη» (1 θερμοσίφωνα), «Β.Ρ.» (4 πετρογκάζ), «Σίγγερ» (1 ραπτομηχανή), «Ἰζόλα» (4 θερμάστρες), «Φίλιπς» (3 ἠλεκτρικὲς ξυριστικὲς μηχανὲς) καὶ «Κομνηνὸς-Κοντούζογλου-Ἀχαρνῶν 74» (1 ἠλ. ψυγεῖον Κελβινέϊτορ), καὶ τέλος τὶς πρεσβεῖες: Πολωνική, Γιουγκοσλαβική, Ἀμερικανική, Ἀγγλική καὶ Γερμανική.

Τὰ ἐφετινὰ δῶρα ὑπῆρξαν, ὅπως πάντοτε, καὶ πολλὰ καὶ πλούσια. Ἀπὸ αὐτὰ μερικά, λόγω τῆς ἀξίας των (500—7000 δρχ.) μπῆκαν στοὺς διακεκριμμένους λα-

χνούς, πού τελικά μπῆκαν κι' αὐτοί στὴν ἴδια κληρωτίδα μὲ τοὺς λαχνοὺς τῶν ἄλλων δώρων, πού ἡ ἀξία τους κυμαινόταν στὶς 120—270 δραχμές. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ λαχνοῦ του, κάθε ὑπάλληλος πῆρε, σὲ μετρητά, 120 δραχμές. Στὴν κλήρωσι πῆραν μέρος 469 ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας καὶ 195 τῆς Ὑποδιευθύνσεως Μηχανοκινήτου. Ἡ ἐπιτροπὴ πού φρόντισε γιὰ τὴν ἀρτία ἀπὸ κάθε πλευρὰ ταξινόμησι καὶ κλήρωσι τῶν δώρων, ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τὸν Ἀστυνόμο Β' κ. Θ. Γιαννοῦτσον καὶ τοὺς Ὑπαστυνόμους Α' κ.κ. Δ. Ξενάκη καὶ Δ. Παπαμιχαήλ, καὶ εἶχε σὰν βοηθοὺς 2 Ἀρχιφύλακες καὶ 8 Ἀστυφύλακες.

Μὲ τὴν προσωπικὴ ἐπίβλεψι καὶ καθοδήγησι τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τροχαίας Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Γ. Χατζηελευθερίου, ὅλα, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ἀφίξεως τῶν ἐπισήμων, ἦσαν τακτοποιημένα μὲ τάξι καὶ ἀκρίβεια. Ἀπὸ τοὺς προσκληθέντας προσῆλθον, ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας τάξεως κ. Π. Πολυ-

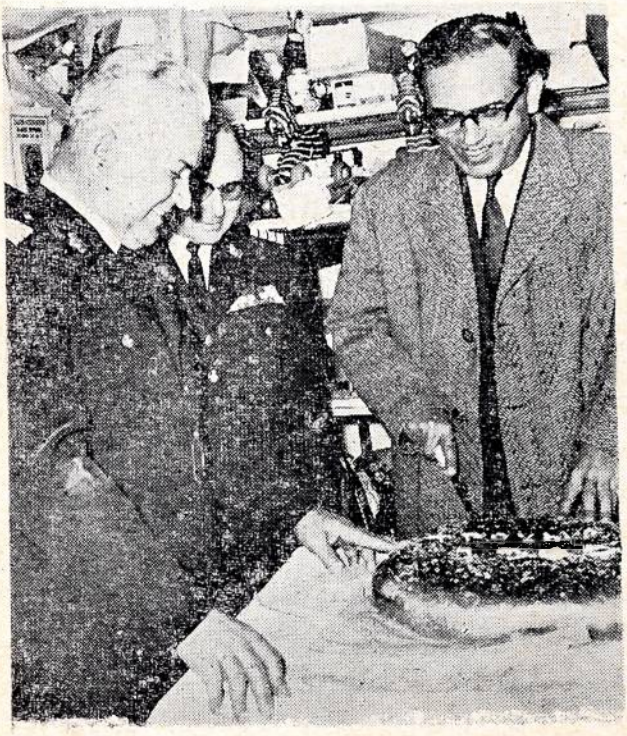
Ὁ Ὑπουργὸς κ. Π. Πολυχρονίδης, ὁ Γ. Γραμματεὺς κ. Π. Γεωργόπουλος καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ε. Καραμπέτσος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὁμιλίας τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τροχαίας.

χρονίδης, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου μας κ. Π. Γεωργόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας κ. Ε. Ἀρχοντουλάκης, οἱ τ. Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταί, Διοικηταὶ Τροχαίας, κ.κ. Οἰκονομάκος, Ἀρχιμανδρίτης καὶ Μαρκόπουλος, ὁ Διοικητὴς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Γ. Ταμιωλάκης, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Β. Ἀρβανίτης, οἱ Ἀστυνόμοι κ.κ. Κάρτσωνας, Μαραβελάκης, Λιόντος, Κανελλόπουλος, Ἀθανασούλης, Ἀγγελόπουλος (Διοικητὴς Ἀμέσου Δράσεως), Καραθανάσης, Χαχλάκης καὶ Γεωργακόπουλος, οἱ ἀστυνομικοὶ συντάκτες κ.κ. Λεωτσάκος, Μηλιάδης, Μαλάτος, Ξυπολιτίδης, Χιόνης, Παπαχριστοφίλου, Γεωργακάκος, Μαράκης καὶ Ἀργυρόπουλος, ὁ Διευθυντὴς Ο.Ε.Α.Σ. κ. Μητρόπουλος κ.ἄ.

Στὶς 1.45' τῆς Δευτέρας 11/1/1965, στὴν αἴθουσα συγκεντρώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τροχαίας, ἄρχισε ἡ γιορτὴ τῆς βασιλόπιττας καὶ τῆς διανομῆς τῶν δώρων,

μὲ τὴν καθιερωμένη ὁμιλία τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τροχαίας, Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Γ. Χατζηελευθερίου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑπουργὸ καὶ τοὺς λοιποὺς προσκεκλημένους γιὰ τὴν παρουσία τους, ἀνεφέρθη στὸ ἔθιμο τῶν δώρων, τὴν συμβολικὴ σημασία αὐτῶν, στὶς δυσκολίες τοῦ ἔργου τῆς Τροχαίας, στὶς προσπάθειες τῶν ὑπαλλήλων γιὰ τὴν εὔρυθμη κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων καὶ ὑπεσχέθη, ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὑπαλλήλων του, ὅτι θὰ συνεχισθοῦν οἱ προσπάθειες αὐτὲς γιὰ τὴν ἔτι περαιτέρω βελτίωσι τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος.

Μετὰ τὸν κ. Χατζηελευθερίου, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ κατ' ἀρχὴν ἐξέφρασε τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ του γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ παραστῆ σὲ μιὰ τέτοια γιορτή, ἐν συνεχείᾳ ὑπεγράμμισε μὲ ζωντάνια τὸ ἐνδιαφέρον τόσον τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον καὶ τοῦ ἰδίου προσωπικῶς γιὰ τοὺς ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, τονίσας ἰδιαιτέρως τὸ γεγονὸς ποὺ παρατηρήθηκε στὴ Βουλὴ κατὰ τὴν τελευταία περὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας συζήτησι καὶ κατὰ τὸ ὁποῖο ὅλα τὰ κόμματα πλειοδότησαν ὑπὲρ ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. Τέλος ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη θερμὴ συμπαράστασι στὸ ἔργο τῆς Τροχαίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας γενικώτερα, σὰν ἐλάχιστο δεῖγμα ἀναγνωρίσεως τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρουν. Τὸν λόγο τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

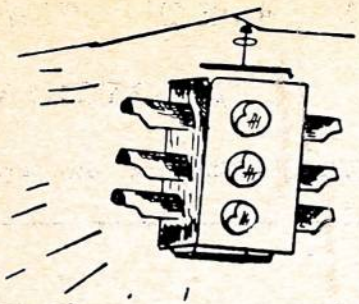

Ὁ Ὑπουργὸς κ. Π. Πολυχρονίδης κόπτει τὴν πίτταν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς παρεκλήθη καὶ ἔκοψε τὴν πίττα, ἀπὸ τὴν ὁποία ὅλοι πήραμε τὸ κομμάτι μας. Μετά, καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὰ διάφορα δῶρα, ἄρχισε ἡ κλήρωσις. Ὕστερα ἀπὸ τοὺς 3 πρώτους λαχνοὺς ποὺ ἀνέσυραν ἀπὸ τὴν κληρωτίδα ἰσάριθμοι ἀστυφύλακες, καὶ ἐνῶ συνεχιζόταν ἡ κλήρωσις, ἀνεβήκαμε ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι στὸ γραφεῖο τοῦ κ. Χατζηελευθερίου, ὅπου, κατὰ τὰ καθιερωμένα πλέον, προσεφέρθηκαν ἀναψυκτικὰ καὶ ἐκλεκτοὶ μεζέδες. Μέσα σὲ μιὰ ἐγκάρδια ἀτμόσφαιρα, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἀνταλλάξουμε εὐχὲς γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο, ἀλλὰ καὶ συνεχοῦς προόδου τῆς Τροχαίας καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος γενικώτερα.

Κλείνοντας τὴν καμπάνια μας, θεωροῦμε ἀπαραίτητο νὰ συγχαροῦμε ὅλους ἐκείνους ποὺ φρόντισαν καὶ ἐπιμελήθηκαν τὴν ὡς ἄνω γιορτὴ καὶ εἰδικώτερα τὸν κ. Χατζηελευθερίου, ὁ ὁποῖος μᾶς ὑποδέχθηκε μὲ τὴν γνωστή του καταδεκτικότητα καὶ εὐγένεια. Εὐχόμαστε σ' ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας, ἀλλὰ καὶ στοὺς δωρητάς, ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος χαρίση σ' αὐτοὺς καὶ τὶς οἰκογένειές τους ὑγεία καὶ κάθε εὐτυχία. Καὶ τοῦ χρόνου μὲ ὑγεία ἀγαπητοὶ φίλοι.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΣΤΟ 31ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Πρεβέζης—Ἰωαννίνων, λόγω τῆς ὀλισθηρότητος τοῦ καταστρώματος, ἐξ αἰτίας τῆς βροχῆς, ἔγινε σύγκρουσις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 52803 λεωφορείου μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 51149 φορτηγό. Ἐτραυματίσθησαν ἐν συνόλω 16 ἄτομα σοβαρὰ καὶ ἄλλα ἐλαφρότερα.

* ΤΡΑΓΙΚΟ θάνατο βρῆκαν οἱ ἐπιβάτες τοῦ λειφορείου, ποὺ στὶς 3—12—1964, ἐκτελώντας συγκοινωνία μεταξὺ τοῦ χωρίου Σπαρτιᾶ καὶ Ἀγρινίου, ἔπεσε σὲ χαράδρα βάθους 350 μέτρων. Ἀπὸ τοὺς 7 ἐπιβάτες, οἱ πέντε σκοτώθηκαν. Ἦταν ὁ ὁδηγός, ὁ εἰσπράκτορας καὶ τρεῖς ἐπιβάτες. Δύο ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τραυματίσθηκαν θανάσιμα. Τὸ λεωφορεῖο διελύθη. Ἡ πτῶσις τοῦ λεωφορείου ἔγινε τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ ὁδηγός, φθάνοντας μπροστὰ στὸ σχολεῖο τῆς Σπαρτιᾶς, προσπάθησε νὰ κάνη μανούβρα ὄπισθεν γιὰ νὰ σταθμεύση καὶ ἀποβιβάση τοὺς ἐπιβάτες. Ἀλλὰ τὸ ἔδαφος εἶχε μαλακώσει ἀπὸ τὶς βροχὲς καὶ οἱ πίσω τροχοὶ ἐβυθίσθησαν στὸ ἔδαφος καὶ τὸ παρέσυραν πρὸς τὴ χαράδρα. Δύο ἀπὸ τοὺς νεκροὺς ἦσαν παιδιὰ τοῦ σχολείου, ποὺ εἶχαν μπῆ στὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴ χαρὰ μιᾶς μικρῆς διαδρομῆς μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

* ΣΤΟ ΔΑΦΝΙ δύο στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα συνεκρούσθησαν. Ἀποτέλεσμα ὁ βαρὺς τραυματισμὸς ἑνὸς ὁδηγοῦ καὶ ἑνὸς στρατιώτου ποὺ ἐπέβαινε.

* ΤΡΑΓΙΚΗ ἐκδίκησι ἔδωσε τὸ θῦμα στὸν Ἀμερικανὸ ὑπαξιωματικὸ Ὄβεν Τόμσον, ὁ ὁποῖος, τρέχοντας μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα στὴ λεωφόρο Συγγροῦ, κτύπησε ἔξω ἀπὸ τὸ Ἱπποδρόμιο τὸν γέροντα ὁδηγὸ μοτοποδηλάτου Γ. Ξάγκα. Ἦταν τόσο τρομερὸ τὸ κτύπημα, ὥστε τὸ θῦμα τινάχθηκε στὸν ἀέρα καὶ κατόπιν, πτῶμα πλέον, ἔπεσε στὸ παράπλευρο κάθισμα τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω. Ἔπαθε τέτοιο σὸκ ὁ Ἀμερικανὸς ὁδηγός, ὥστε ἐγκατέλειψε τὸ αὐτοκίνητό του καὶ σαστισμένος παρηκολούθησε τοὺς πολίτες ποὺ ἔτρεξαν καὶ βρῆκαν τὸ πτῶμα δίπλα στὸ κάθισμά του. Κατεδικάσθη σὲ 18 μηνῶν φυλάκισι.

* ΣΤΑΜΑΤΗΜΕΝΟ τὸ φορτηγό, τὴ νύκτα τῆς 10-12-64, στὴ Νέα Φιλαδέλφεια, λόγω βλάβης τοῦ ἐλαστικοῦ. Εἶχεν ἀναμμένα τὰ φῶτα πορείας. Τὸ Ι.Χ. «Φὸξ-Βάγκεν» μὲ ἐπιβάτες τὸν Μ.Μ. καὶ τὴν δίδα Χ.Β., τρέχοντας μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα καὶ ὑπερβολικὴ ἀπροσεξία τοῦ ὁδηγοῦ, ἴσως λόγω ἀπασχολήσεως ἀπαγορευμένης κατὰ τὴν ὁδήγησιν, σφηνώθηκε κυριολεκτικὰ στὸ πίσω μέρος τοῦ φορτηγοῦ. Ἡ νέα βρῆκε τὸ θάνατο καὶ ὁ ὁδηγὸς βαρειὰ τραυματισμένος, μετεφέρθη στὸ νοσοκομεῖο, ὅπου ὕστερα ἀπὸ λίγες ὧρες ἀπέθανε.

* ΣΤΙΣ 16 Δεκεμβρίου, ὥρα 10.30′ νυκτερινή, ἕνα περίπτερο στὸν Κολωνὸ δέχθηκε τὴν ἐπίθεσι ἑνὸς Ι.Χ. καὶ διελύθη. Τὸ Ι.Χ. εἶχε ἀλλάξει πορεία καὶ ἀνέβηκε στὸ πεζοδρόμιο, ὕστερα ἀπὸ σύγκρουσι μὲ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4635 ταξί, στὴν διασταύρωσι τῶν ὁδῶν Ἰωαννίνων καὶ Ἀλεξανδρείας. Αἰτία : κανένας ὁδηγὸς δὲν ἔδωσε προτεραιότητα στὸν ἄλλο. Ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθῆ σοβαρῶς ὁ περιπτεριοῦχος, καὶ μιὰ κοπέλλα ποὺ ἦταν στὸ περίπτερο καὶ τηλεφωνοῦσε.

Ν. Α.

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΑΛ

ΠΡΟΫΠΟΛ

Οἰκονομικοῦ ἔτους 1965, ἤτοι ἀπὸ 1ης

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ				3.302.000
Ἄρθρον	1	Μηνιαῖαι εἰσφοραὶ	3.000.000	
»	2	Δικαίωμα ἐγγραφῆς	210.000	
»	3	Διαφορὰ προαγωγῆς	92.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ				305.000
Ἄρθρον	1	Ἀποζημίωσις ἐκτὸς ἕδρας	28.000	
»	2	» Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν	21.000	
»	3	» Λαθρεμπορίου	36.000	
»	4	» Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας	220.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ				5.028.000
Ἄρθρον	1	Διάθεσις ἀστυνομικοῦ ἐνσήμου	2.700.000	
»	2	Δικαιώματα σφραγίσεως μέτρων καὶ σταθμῶν	400.000	
»	3	» Ἱπποδρόμου	1.900.000	
»	4	Παράβολα Θεάτρων καὶ Κινηματογράφων	28.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ				440.000
Ἄρθρον	1	Τόκοι Τραπεζῶν	160.000	
»	2	» Δανείων	150.000	
»	3	Ἐνοίκια ἀκινήτου	130.000	
				9.075.000

Ἐνεκρίθη
Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τῆς 18-11-1964. Ἀριθ. Πρακτικοῦ 281. Ἀριθ. ἀποφ. VII.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23-11-1964

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.
Ε. ΜΑΝΟΣ
Ἀστυνόμος Α'.

ΛΗΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΟΓΙΣΜΟΣ

Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1965

				ΕΞΟΔΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΠΑΡΟΧΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ				10.020.000
Ἄρθρον	1	Ἐφ' ἅπαξ βοηθήματα	10.000.000	
»	2	Ἐπιστροφαὶ κρατήσεων	20.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ				70.000
Ἄρθρον	1	Ἀποζημίωσις μελῶν Δ.Σ. καὶ Νομ. Συμβούλου	10.000	
»	2	Γραφικὴ ὕλη	3.000	
»	3	Γενικὰ ἔξοδα	57.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ				550.000
Ἐνίσχυσις Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων				
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV. ΔΑΠΑΝΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ				90.000
Ἄρθρον	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ Ἀκινήτου	5.000	
»	2	Γενικὰ ἔξοδα »	80.000	
»	3	Συντήρησις »	5.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ				8.000
Ἄρθρον	1	Τακτικὸν ἀποθεματικὸν	5.000	
»	2	Ἔκτακτον »	3.000	

Ἔσοδα	Δραχμαὶ	9.075.000
Ἔξοδα	»	10.738.000
Ἔλλειμμα	»	1.663.000

Κεφάλαια κατατεθειμένα 10.738.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 1964

Ὁ Διευθυντὴς	Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Λογιστὴς
Δ. ΔΟΥΒΑΡΑΣ	Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ	Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστυν. Δ/ντὴς Β'	Ἀρχηγὸς Ἀστυν. Σώματος	Ἀστυνόμος Α'

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΥΠΑΛΛΗ

ΠΡΟΫΠΟΛ

Οἰκονομικοῦ ἔτους 1965, ἤτοι ἀπὸ 1ης

ΕΣΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ			4.590.000
Ἄρθρον 1 Κρατήσεις ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων		3.750.000	
α' Ὑπαλλήλων πόλεως Ἀθηνῶν	2.650.000		
β' » » Πειραιῶς	800.000		
γ' » » Πατρῶν	200.000		
δ' » » Κερκύρας	100.000		
Ἄρθρον 2 Κρατήσεις ἐκ τῶν συνταξιούχων		840.000	
α' Συνταξιούχων πόλεως Ἀθηνῶν	650.000		
β' » » Πειραιῶς	120.000		
γ' » » Πατρῶν	30.000		
δ' » » Κερκύρας	40.000		
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ			5.000
Ἄρθρον 1 Δωρεαὶ—Κληρονομίαι—Κληροδοσίαι			
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΠΡΟΣΟΔΟΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ			40.000
Ἄρθρον 1 Τόκοι Τραπεζῶν			
			4.635.000

Ἐνεκρίθη
Κατὰ τὴν Συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς
18-11-64. Ἀριθ. Πρακτικοῦ 46. Ἀριθ. Ἀποφ. V.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 21-11-1964
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δ.Σ.
Ε. ΜΑΝΟΣ
Ἀστυνόμος Α'

ΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΟΓΙΣΜΟΣ

Ἰανουαρίου μέχπι 31ης Δεκεμβρίου 1965

ΕΞΟΔΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ					3.530.000
Ἄρθρον	1	Δαπάνη φυσιολογικοῦ τοκετοῦ		—	
»	2	»	ἐξωνοσοκομειακῆς καὶ φαρμακευτικῆς περιθάλψεως	2.000.000	
»	3	»	νοσηλείας εἰς Δημοσ. Νοσηλ. Ἱδρύματα	80.000	
»	4	»	» » Ψυχιατρ., Ἀντικαρκιν. Ἱδρύμ. κλπ.	70.000	
»	5	»	» » Νοσηλ. Ἱδρυμ. Ι.Δ. Ἀγαθ. Πρωτοβ.	300.000	
»	6	»	» » Ἰδιωτικὰς Κλινικὰς	600.000	
»	7	»	ἀγορᾶς ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν	—	
»	8	»	ὀδοντιατρικῆς θεραπευτικῆς περιθάλψεως	30.000	
»	9	»	ὀδοντιατρικῶν ἐργασιῶν	—	
»	10	»	μελῶν οἰκογενειῶν συνταξιούχων	450.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ. ΔΑΠΑΝΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ					450.000
Ἄρθρον	1	Ἀποζημίωσις μελῶν Διοικ. Συμβουλίου καὶ καθαριστρίας		20.000	
»	2	Ἐνοίκιον — Κοινόχρηστα — Ἠλεκτρικὸν ρεῦμα		120.000	
»	3	Γραφικὴ ὕλη — Ἔντυπα — Βιβλία — Σφραγῖδες — Διάφορα ἔξοδα		20.000	
»	4	Τηλεφ. καὶ ταχυδρ. τέλη — Συνδρομαὶ ἐφημερίδων		15.000	
»	5	Παραρτήματος Πατρῶν — Κερκύρας		5.000	
»	6	Ἀστυνομικὸν Νοσοκομεῖον		270.000	
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ					8.000
Ἄρθρον	1	Τακτικὸν ἀποθεματικὸν		5.000	
»	2	Ἔκτακτον »		3.000	
Ἔσοδα δραχμαὶ		4.635.000			
Ἔξοδα	»	3.988.000			
Περίσσευμα δραχ.		647.000			
Κεφάλαια κατατεθειμένα					3.988.000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 1964

Ὁ Διευθυντὴς	Ὁ Πρόεδρος	Ὁ Λογιστὴς
Δ. ΔΟΥΒΑΡΑΣ	Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ	Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ
Ἀστ. Δ/ντὴς Β'	Ἀρχηγὸς Ἀστυν. Σώματος	Ἀστυνόμος Α'

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον π.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ Πάτρας & Κέρκυραν :

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἱκοι ..	1.968	Μέλη
2) » εἰς ἰατρεῖα » » »	2.289	»
3) Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	859	»
4) Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις & Κερκύρᾳ	19	»
5) Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	154	»
6) Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	22 νέα	»
7) Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	2.986	»
8) Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 9.536 δρχ. εἰς ..	41	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	8.338	»

9) Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6.551 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Νοέμβριος 1964 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	416.405,20
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	1.066.675,20
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.483.080,40
Ἔξοδα	»	652.016,20
Πλεόνασμα	»	831.064,20

Β) Κατωτέρω κοινοποιοῦμεν ὑμῖν ἀπόφασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀφορῶσαν τὴν δι' ἐνέσεων θεραπείαν πρὸς γνῶσιν :

«Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 665/62 Β.Δ/τος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 566/62 Β.Δ/τος, 2) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 683/48 Ν.Δ. «Περὶ ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν καὶ Νοσοκόμων», 3) τὴν ἀνάγκην τῆς παροχῆς πλήρους ἐξωνοσοκομειακῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου περιθαλπομένους ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς κατοχυρώσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑτέρου, 4) τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀπαιτεῖται παρατεταμένη εἰδικὴ δι' ἐνέσεων ὑποδορίων καὶ ἐνδομυικῶν θεραπεία, αἱ ἐνέσεις εἴθισται νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ νοσοκόμων, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ὑπὸ πρακτικῶν τοιούτων,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Ὁρίζομεν ὅπως, εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς, μετὰ γνωμάτευσιν πάντοτε τοῦ θεράποντος ἰατροῦ καταχωρουμένην ἐν τῷ βιβλιαρίῳ, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ δι' ἐνέσεων ὑποδορίων ἢ ἐνδομυικῶν θεραπεία εἰς περιθαλπομένους εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, αἱ ἐνέσεις αὗται ἐκτελῶνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ διπλωματούχων Ἐπισκεπτριῶν ἀδελφῶν, νοσοκόμων τριετοῦς ἢ μονοετοῦς φοιτήσεως καὶ Μαιῶν, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῶν Ἐλεγκτῶν Ἰατρῶν τῆς Υ.Υ.Π.Υ.Σ.Δ., παρεχομένην δι' εἰδικῆς γνωματεύσεως, κατὰ τὸ σύστημα τῆς παροχῆς περιθάλψεως ὑπὸ μὴ συμβεβλημένων ἰατρῶν κ.λ.π., ἄνευ ὅμως ὑποβολῆς αἰτήσεως, τῆς νομίμου ἀμοιβῆς τούτων καταβαλλομένης ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων καὶ εἰσπραττομένης ὑπ' αὐτῶν

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

✱ ΟΛΑ μπορεῖ νὰ τὰ μεριμνῇ κανεὶς ἀπὸ ἕναν ποὺ ἔχει ἔρθει στὸ «τσακὶρ κέφι» πίνοντας ρετσίνα. Ἀλλὰ τὸ νὰ κάνῃ χαρακίρι, εἶναι πρωτάκουστο. Καὶ ὅμως ὁ Π.Μ., ἐτῶν 30, γλεντώντας στὴν Ἁγυιᾶ Πατρῶν μὲ φίλους του, γιὰ νὰ συνεχισθῇ τὸ γλέντι σηκώθηκε λέγοντας «πάω νὰ φέρω παϊδάκια». Οἱ κρεοπῶλες ὅμως ὅπου πῆγε τοῦ δήλωσαν ὅτι δὲν ὑπάρχουν, γιατὶ ἀπαγορεύεται ἡ σφαγὴ ἀρνιῶν τοῦ γάλακτος. Τότε ὁ Π.Μ., ἐξαιρετικὰ εὔθικτος, θεώρησε προσβολὴ νὰ γυρίσῃ στὴν παρέα του χωρὶς παϊδάκια καὶ ἅρπαξε ἕνα χασαπομάχαιρο ποὺ τὸ ἔμπηξε στὴν κοιλιά του, λέγοντας : «Ὄχι, δὲν θὰ ντροπιαστῶ στοὺς φίλους μου». Ἡ συνέχεια στὸ νοσοκομεῖο Πατρῶν ὅπου γιὰ νὰ σωθῇ, τοῦ ἔγινε ἐγχείρησις.

✱ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΟ ἱερὸ καὶ τρίχες εἶχαν τὰ μπουκαλάκια ποὺ παρουσίαζε σὰν σωτήριο φάρμακο ἡ γιάτρισσα Μάρθα Σπύρου. Κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὴν ἀφελῆ ἰδιοκτήτρια ζαχαροπλαστείου Θ.Μ. ὅτι πάσχει ἀπὸ φανταστικὴ ἀρρώστεια καὶ ὅτι θὰ ἐθεραπεύετο μὲ τὰ γιατροσόφια της. Ἔτσι τῆς ἀπέσπασε 30.000 δραχμές. Εὐτυχῶς ἡ Ἀστυνομία τὴν συνέλαβε καὶ τὴν παρέδωσε στὸν Εἰσαγγελέα. Τὸ θῦμα καλὸν εἶναι νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ κανονικὸ γιατρό, γιατὶ πραγματικὰ πάσχει. ὄχι ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια ποὺ βοῆκε ἡ γιάτρισσα, ἀλλὰ ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀφέλεια καὶ ἀνοησία.

✱ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ἐπιστροφῆς στὸν πρωτόγονο ἄγριο ἄνθρωπο ἀποτελοῦν μερικὰ ἐγκλήματα τοῦ τελευταίου καιροῦ. Στὸ ἸΑγρίνιο (χωριὸ Πεντάλοφο) ὁ βοσκὸς Ε. Κατσούλας εἶχε δανεισθῇ ἀπὸ πολὺ καιρὸ 100 κιλὰ καλαμπόκι ἀπὸ τὸν Τσαλίκα, πατέρα 8 παιδιῶν. Ὁ Τσαλίκας ζητοῦσε νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ ὁ Κατσούλας τὸ καλαμπόκι καὶ ἐκεῖνος ὠργίσθη γιὰ τὴν προσβολὴ καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸν σκοτώσῃ. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ Τσαλίκας εὑρίσκετο στὸ παντοπωλεῖο τοῦ Σ. Δημητρίου, στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ, καὶ συζητοῦσε μὲ τὸν πατέρα τοῦ καταστηματάρχου, ξαφνικὰ μπῆκε ὁ Κατσούλας, μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἤθελε νὰ ἀγοράσῃ ἕνα ξυραφάκι. Χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξι ἐπροχώρησε πρὸς τὸν Τσαλίκα καὶ τὸν ἅρπαξε μὲ τὸ ἀριστερὸ χέρι ἀπὸ τὸ μουστάκι, ἐνῶ στὸ δεξὶ κρατοῦσε τὸ μαχαίρι του. Τὸ θῦμα νόμισε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀστείου καὶ εἶπεν ὅτι δὲν τὸν φόβιζε τὸ μαχαίρι. Πρωτοῦ ὅμως τελιώσῃ τὴ φρᾶσι του, ὁ Κατσούλας τοῦ τὸ ἔμπηξε στὴν καρδιὰ καὶ τὸν ἄφησε στὸν

βάσει τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ἡ παροῦσα ἰσχύει διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης».

Α. ΚΟΚΚΕΒΗΣ

Οἱ μέτοχοι τοῦ Κλάδου Ὑγείας Α.Π., πραγματοποιοῦντες δαπάνας ἀφορώσας καὶ τὴν διὰ ἐνέσεων θεραπείαν, ὀφείλουσιν ὅπως ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ τὸ ταχύτερον, καθ' ὅσον, καθυστερημένα τοιαῦτα δὲν γίνονται δεκτὰ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ὑγειονομικῆς Περιθάλψεως τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ παραλαμβάνωνται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

τόπο, ἀμέσως δὲ μετὰ τὸ ἔγκλημα ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ ἐξηφανίσθη σὲ δασώδη περιοχή.

✱ ΟΙ «ΔΡΑΚΟΙ» τὰ τελευταῖα χρόνια ἔγιναν τῆς μόδας. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶχε τὸ «δράκο» της. Ἔπρεπε νὰ τὴν ἀκολουθήση καὶ ἡ Ἀθήνα καὶ τὸν ἀπέκτησε. Εὐτυχῶς γιὰ λίγο καιρό. Ἦταν ὁ Ἠλίας Βενετίκογλου, 20 ἐτῶν, ποὺ εἶχε ἐν συνόλω ἐπιτεθῆ, ὅπως ὡμολόγησε, σὲ 15 γυναῖκες (νέες). Τὴν τελευταία φορά, στὶς 6 τὸ πρωί, ἐπετέθη κατὰ τῆς Λ.Π., ἐτῶν 20, τὴν ὥρα ποὺ ἔτρεχε νὰ προλάβη τὸ λεωφορεῖο νὰ πάη στὴ δουλειά της σὲ φαρμακεῖο τοῦ Νέου Ἡρακλείου, ὅπου ἐργαζόταν. Στὴν ὁδὸ Ἀρδηττοῦ, κοντὰ στὸ «Μέτς», τῆς ἐπετέθη ὁ «δράκος». Ἀντεστάθη, ἀλλὰ ἐδέχθη ἕνα κτύπημα στὸ κεφάλι καὶ πρός στιγμὴν ἔχασε τὶς αἰσθήσεις της. Ὁ «δράκος» τὴν ἔσυρε ἀπὸ τὰ μαλλιὰ σὲ ἀπόστασι 10 μέτρων σ' ἕνα ἀπόμερο σημεῖο καὶ ἄρχισε νὰ τῆς ξεσχίζη τὰ ἐνδύματα. Ξαναβρῆκε πρὸς στιγμὴν τὶς αἰσθήσεις της ἡ κοπέλλα καὶ ἄρχισε, παλαίοντας, νὰ φωνάζη. Ὁ «δράκος» πρὸ τοῦ κινδύνου νὰ συλληφθῆ ἐτράπη εἰς φυγήν. Ἡ κοπέλλα σὲ κακὰ χάλια, πῆγε στὸ Ἀστυνομικὸ Τμῆμα, ὅπου εἶχε προηγηθῆ ἡ καθαρίστρια Β.Α. ἐτῶν 45. Αὐτὴ εἶχε δεχθῆ τὴν ἐπίθεσι τοῦ «δράκου» στὴν ἴδια περιοχὴ κοντὰ στὸ Ζάππειο, τὴν 5.30' πρωινή. Ὁ ἀνώμαλος τύπος τὴν ἐγκατέλειψεν ὅταν τῆς ἔβγαλε τὸ «τσεμπέρι» καὶ εἶδε πὼς δὲν ἦταν πολὺ νέα.

Ἡ Ἀστυνομία συνέλαβε 50 περίπου ἀνωμάλους τύπους. Ἀπὸ αὐτοὺς ὁ Ἠλίας Βενετίκογλου, 20 ἐτῶν, φάνηκε περισσότερο ὕποπτος, γιατὶ εἶχε στὸ πρόσωπο μικροτραύματα ἀπὸ τὰ νύχια τῶν δύο γυναικῶν. Τὸν ἀνεγνώρισαν τὰ θύματά του καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ὁμολογήση 15 περιπτώσεις ἐπιθέσεών του. Ἀπὸ τὶς ἄλλες παθοῦσες ἀρκετὲς δὲν εἶχαν καταθέσει τὸ γεγονὸς στὴν Ἀστυνομία. Ὁ «δράκος» παρεπέμφθη στὸν Εἰσαγγελέα. Πρὶν δύο μῆνες εἶχε καταδικασθῆ σὲ 1 1/2 μηνὸς φυλάκισι, γιατὶ «ἠνώχλησε» νέα.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ «δράκο» τῆς Ἀθήνας ποὺ συνελήφθη, παρουσιάσθηκαν κρούσματα ἐπιθέσεως κατὰ γυναικῶν τὶς νυκτερινὲς ὧρες καὶ στὴ Θεσαλία. Ὁ «δράκος» κρατοῦσε μαχαίρι, καὶ στὴ μιὰ περίπτωσι προσπάθησε νὰ βιάση τὸ θῦμα του. Ἀκόμη δὲν συνελήφθη.

✱ ΣΤΟ ΧΩΡΟ μεταξὺ Ἀμαρουσίου καὶ Κηφισσίας, ἔγινε ἀπὸ ἄγνωστο κακοποιὸ ἁρπαγὴ τῆς τσάντας τῆς καθαριστρίας Ἄννας Πλάκας στὶς 6.30 π.μ. τῆς 15-12-64 ὅταν πήγαινε στὴ δουλειά της. Ὁ κακοποιός, ἐπειδὴ ἀντεστάθη ἡ γυναίκα, τὴν κτύπησε μὲ ἕνα σίδερο στὸ κεφάλι καὶ κατόπιν πῆρε τὴ τσάντα της καὶ ἐξηφανίσθη. Μέσα στὴν τσάντα ὑπῆρχαν 50 δραχμές.

✱ ΣΑΝ ΝΑ μὴ ἔφθαναν οἱ Ἕλληνες διαρρῆκτες, φιλοξενοῦμε τώρα στὶς φυλακές μας καὶ τοὺς Γερμανοὺς διαρρῆκτες Ντούκρωβ Κὰρλ καὶ Φίντλερ Μιχαὴλ ποὺ ἦλθαν ὡς τουρίστες στὴν Ἑλλάδα. Αὐτοὶ στὶς 17 Ὀκτωβρίου εἶχαν διαρρήξει τὴ βίλλα τοῦ κ. Νομικοῦ στὸ Καβούρι ἀπ' ὅπου ἀφήρεσαν τὸ χρηματοκιβώτιο, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν εἶχε χρήματα, ἀλλὰ διάφορα ἄλλα εἴδη. Οἱ ἴδιοι εἶχαν κλέψει καὶ στὴ Θεσσαλονίκη τὸ αὐτοκίνητο τοῦ πολιτευτοῦ κ. Ι. Μπράβου, τὸ ὁποῖον ἐπώλησαν μὲ πλαστοὺς τίτλους στὴν Καβάλα. Συνελήφθησαν κατὰ τὸν ἔλεγχο στὴν Εἰδομένη, ὅταν μὲ πλαστὰ ἐπίσης διαβατήρια ἐπρόκειτο νὰ φύγουν γιὰ τὴ Γερμανία.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μασσαλίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 48, στὸ Δημοτικὸ νοσοκομεῖο «Ἐλπίς».

Ἡ Μασσαλία, πόλις τῆς Γαλλίας, πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ Μπούς-ντύ-Ρών, θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος, μετὰ τὴν Χάβρην, ἐμπορικὸς λιμὴν τῆς Γαλλίας καὶ ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τῆς Μεσογείου. Εἶναι ἡ μεγαλυτέρα, μετὰ τὸ Παρίσι, πόλις τῆς Γαλλίας.

Ἱδρύθη περὶ τὸ 600 π.Χ. ὑπὸ τῶν Φωκαέων καὶ ὑπῆρξε σημαντικώτατο κέντρο τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ στὴ Δύσι. Οἱ Μασσαλιῶτες ἐκυβερνῶντο ἀριστοκρατικῶς καὶ ἐλάτρευον, κατ' ἐξοχήν, τὸν Δελφίνιον Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἐφεσίαν Ἄρτεμιν. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Αἰγάλεω),

Μαστραχᾶ Φραγκιᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀμβροσίου Φραντζῆ 84, στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Κυνοσάργους».

Ὁ Φραγκιᾶς Μαστραχᾶς, γενναῖος ὁπλαρχηγὸς ἀπὸ τὴν Κρήτη, γεννήθηκε τὸ 1792 στὴ Γέργερη Καινουργίου (νομὸς Ἡρακλείου) καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς στὴν Κρήτη ἀρχηγούς της. Ἔλαβε μέρος σ' ὅλες τῆς κατὰ τὸ διάστημα 1821—1866 ἐπαναστάσεις τῆς Κρήτης καὶ ἐφονεύθη μαχόμενος τὸ 1868.

Μάτεσι Ἀντωνίου.

Συνέχεια τῆς ὁδοῦ Καβάφη, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Ἐλευθέριο» τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ὁ Ἀντώνιος Μάτεσις (1794—1875), Ζακυνθηνὸς ποιητής, ἔγραψεν ἐλεγεῖα, τὸ ἠθογραφικὸ δρᾶμα «Βασιλικὸς» καὶ μετέφρασεν, ἀπὸ τὴν ἰταλική, τοὺς «Τάφους» τοῦ Φωσκόλου. Τὰ «Ἅπαντά» του, ἐξεδόθησαν στὴ Ζάκυνθο τὸ 1881.

Ματρόζου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βείκου 84, στὸ «Κουκάκι».

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν Ἰωάννην Ματρόζον, ἀπὸ τὴν Ὕδρα, καὶ στὸν Λέκ-

κα Ματρόζον, ἀπὸ τὶς Σπέτσες, ναυμάχους τοῦ 1821, ποὺ προσέφερον πολύτιμες ὑπηρεσίες κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐξ αὐτῶν, ὁ Στέφανος, ἀπέθανε στὸν Πειραιᾶ, σὲ βαθύτατο γῆρας, τὸ 1868.

Ματσούκα Σπυρίδωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 364, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν τρόλλεϋ τῆς γραμμῆς «Πατήσια—Ἐρυθρός».

Ὁ Σπῦρος Ματσούκας, λαϊκὸς ποιητὴς καὶ πατριώτης, γεννήθηκε τὸ 1870 στὴν Ὑπάτη. Μετὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμο τοῦ 1897, περιήρχετο τὰ σχολεῖα καὶ ἀπήγγειλε διάφορα πατριωτικὰ ποιήματά του, γιὰ νὰ ἐμφυσήσῃ ἐνθουσιασμὸ στὴν σπουδάζουσα νεολαία. Ἵδρυσε τὸν «Λευκὸν Σταυρόν», ἀπὸ τὸ ταμεῖο τοῦ ὁποίου ἐπροικίζοντο οἱ ἀπὸ τὸν πόλεμο ὀρφανὲς κόρες, καὶ μὲ ἔρανο ποὺ διενήργησε στὴν Ἀμερική, ἠγοράσθη τὸ ἀντιτορπιλλικὸ «Νέα Γενεὰ» καὶ ἡ ὁμώνυμη πυροβολαρχία. Ἔργα του: «Πατριωτικὰ τραγούδια», «Σαλπίσματα», «Γλυκοχαράματα», «Κατάρα Θεοῦ» κ.ἄ. Ἀπὸ τοῦ 1918 ἔτυχε τιμητικῆς συντάξεως. Ἀπέθανε τὸ 1928.

Μαυρικίου Φλαβίου—Τιβερίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 167, κοντὰ στὴ στάσι «Βουλγαροκτόνου».

Ὁ Μαυρίκιος, Βυζαντινὸς αὐτοκράτωρ (582—602) ἀπὸ τὴν Καππαδοκία, γεννήθηκε τὸ 540 περίπου. Διεξήγαγε νικηφόρους πολέμους κατὰ τῶν Περσῶν, τῶν Σηλαβηνῶν, τῶν Ἀβάρων κ.ἄ. καὶ ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἐσωτερικὴ του διοίκησις ὑπῆρξεν ἐπιτυχής, ἰδίως ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικά. Πρῶτος αὐτὸς καθιέρωσε τὸν τίτλο

Μαυροβουνιώτου Βασιλείου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ζαχαρίτσα 34, στὴν «Γαργαρέτα».

Ὁ Βασίλειος Μαυροβουνιώτης, στρατηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἔλαβε μέρος σὲ πολλὲς μάχες ποὺ διεξήχθησαν στὴν περιοχὴ τῆς Ἀττικῆς καὶ διεκρίθη γιὰ τὴν τόλμη καὶ τὸν ἡρωσμό του.

Μαυρογένους Μαντώς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 146, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Παντελεήμονα».

Ἡ Μαντὼ Μαυρογένους, ἡ γνωστὴ ἡρωὶς τῆς Ἐπαναστάσεως, ἦταν κόρη τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδοβλαχίας Νικολάου. Ὅταν ἐξερράγη ἡ Ἐπανάστασις, εὑρισκομένη στὴν Τῆνον, ἔσπευσε στὴ Μύκονο, ὅπου, ἀφοῦ ἐξώπλισε, μὲ δικά της ἔξοδα δύο πλοῖα καὶ συγκρότησε δύναμι 800 ἀνδρῶν, ἔλαβε μέρος σὲ διάφορες μάχες, καθὼς καὶ τῆς ἐκστρατείας τῆς Καρύστου. Ἐπολέμησε στὸ Πήλιο, ἐναντίον τοῦ Σελὶμ πασᾶ τῆς Ἀδριανουπόλεως, καὶ στὴν Φθιώτιδα. Διέθεσε γιὰ τὸν Ἀγώνα ὁλόκληρη τὴν περιουσία της καὶ γιὰ τὶς ὑπηρεσίες της τῆς ἀπενεμήθη ὁ ἐπίτιμος βαθμὸς τοῦ ἀντιστρατήγου. Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου (1832), ἐπέστρεψε στὴ Μύκονο καὶ ἀπέθανε τὸ 1848, πάμπτωχη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στοῦ Ζωγράφου).

(Συνεχίζεται)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν, ὅτι τὴν βιβλιοδεσίαν τῶν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» ἐδέχθη νὰ πραγματοποιῇ, μὲ σχετικὴν ἔκπτωσιν, ἤτοι: δερματόδετον ἀντὶ 27 καὶ πανόδετον ἀντὶ 17 δραχμῶν, ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσολογγίου 53 καὶ Τζαβέλλα (Ἐξάρχεια) βιβλιοδέτης κ. Δημήτριος Πιπερῆς, τηλέφ. 625.796.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ

Διὰ Β.Δ/τος ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήνας τὴν 29-12-1964 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 257 Φ.Ε.Κ. (τ. Α') τῆς 30-12-1964, βάσει τῶν διατάξεων : 1) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ν. 4447/64, 2) τοῦ ἄρθρου 52 § 1, ἐδάφ. γ' τοῦ Κ. Ν. 2458/53 «περὶ Ο.Σ.Α.Π.» καὶ 3) τῆς ὑπ' ἀριθμ. 852/64 γνωμοδοτήσεως τοῦ Σ.τ.Ε., παρετάθη τὸ ὅριον ἡλικίας ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 52 § 1, ἐδάφ. γ' τοῦ Κ.Ν. 2458/53 «περὶ Ο.Σ.Α.Π.», εἰς τὸ 61ον ἔτος.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων καὶ ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1964, προήχθησαν οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι :

1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' τάξεως : κ.κ. Μιχαὴλ Βούλγαρης, Ἰωάννης Κεφαλᾶς, Ἀθανάσιος Στρατῆς, Γεώργιος Ταμιωλάκης, Παναγιώτης Λυκούσης καὶ Ἀθανάσιος Καφαράκης, ἅπαντες κατ' ἐκλογήν.

2) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, οἱ Ἀστυνόμοι Α' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Γεώργιος Τσατούχας, Βασίλειος Ἀρβανίτης, Γεώργιος Λυμπέρης, Σπυρίδων Κάκος, Κωνσταντῖνος Σταθόπουλος, Κωνσταντῖνος Πολίτης, Κωνσταντῖνος Τσιοῦγκος, Εὐθύμιος Μάνος, Ἠλίας Μπούρας, Γεώργιος Βλητάκης, Κωνσταντῖνος Δημητρόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Παπασπυρόπουλος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Τηλέμαχος Δημητρακῆς, Παῦλος Λάζος, Γεώργιος Ἀγγελόπουλος καὶ Χρῖστος Καμπούρης.

3) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α' τάξεως, οἱ Ἀστυνόμοι Β' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Τηλέμαχος Βασιλάκης, Ἀναστάσιος Ντουφεξῆς, Παναγιώτης Πυργάκης, Ἰωάννης Μπῖκος, Γεώργιος Καλτσᾶς, Ἀπόστολος Μαντούβαλος, Παναγιώτης Μαυροζούμης, Ἐπαμεινώνδας Παναγόπουλος, Ἀνδρέας Κωσταρᾶς, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Χρῖστος Δημακόπουλος, Ἰωάννης Ροδολάκης, Ἀναστάσιος Γαρδίκας, Παντελῆς Ντιρογιάννης, Γεώργιος Ἀνδρικόπουλος, Νικόλαος Δασκαλόπουλος, Γεώργιος Ρουμελιώτης, Δημήτριος Ταραβήρας, Νικόλαος Παπάζογλου, Πάτροκλος Νίκας, Γεώργιος Μαραβέλιας, Ἀνδρέας Σῖνος καὶ Ἐλευθέριος Ἀρχατζικάκης.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Παναγιώτης Πολίτης, Ἀθανάσιος Ραγκαβᾶς, Ἰωάννης Κοσσέρης, Νικόλαος Φακιολᾶς, Κωνσταντῖνος Τριλιανός, Ἀθανάσιος Βοϊβόνδας, Θεόδωρος Τσαλτάκης καὶ Βασίλειος Κολινιάτης.

4) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β' τάξεως, οἱ Ὑπαστυνόμοι Α' τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Νικόλαος Λατίνης, Παναγιώτης Λεκάκος, Μιχαὴλ Πετούσης, Παναγιώτης Μουντζούρης, Ἀχιλλεὺς Τσιπρούδης, Μιχαὴλ Θεοφίλου, Ὄθων Βασιλείου, Κωνσταντῖνος Οἰκονομάκος, Γεώργιος Ξουραφᾶς, Γεώργιος Πίτσιος, Νικόλαος Τσουγκράνης, Σπυρίδων Ζωγράφος, Νικόλαος Παπαϊωάννου, Γεώργιος Γεωργακόπουλος, Ἰωάννης Παπασπύρου, Ἠλίας Σιγάλας, Κωνσταντῖνος Μαντζῶρος, Γεώργιος Σκουρτζῆς, Κωνσταντῖνος Γκίκας, Σαράντης Διακουμάκος, Γεώργιος Γεωργίου, Κωνσταντῖνος Λεμονῆς, Ἀνδρέας Σκαρμάλιωράκης καὶ Σωτήριος Κατσιμπάρος.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Εὐστάθιος Μιχαλᾶς, Ἀνδρέας Παπαχαραλάμπους, Δημήτριος Ντομαντσᾶς, Κωνσταντῖνος Λίβας, Μιχαὴλ Μανιδάκης, Γεώργιος Παναγόπουλος, Δημήτριος Πλέσσας, Κωνσταντῖνος Παρασκευόπουλος, Γεώργιος Σκαραφίγκας, Γεώργιος Σμυρλῆς, Κωνσταντῖνος Χαχλάκης, Γεώργιος Ζάββος,

Ἰωάννης Καψαρίδης, Ἀναστάσιος Σταματόπουλος, Φώτιος Βασιλόπουλος καὶ Κωνσταντῖνος Ἀϊδίνης.

5) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, οἱ Ἀρχιφύλακες :

α) Κατ' ἐκλογήν : κ.κ. Χαρίλαος Παπαλάμπρου, Βασίλειος Μπακούλας, Χρῖστος Κωστάκης, Σταῦρος Φωκᾶς, Θωμᾶς Ἀποστόλου, Φραγκούλης Σάββας, Γεώργιος Καλογερόπουλος, Ἰωάννης Σπῖνος, Ἰωσὴφ Τσιμιτάκης, Ἀθανάσιος Νίτσος, Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλόπουλος, Σπυρίδων Ἀσημακόπουλος, Νικόλαος Καραγκούνης καὶ Φώτιος Γαλανάκης.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : κ.κ. Γεώργιος Παρασκευόπουλος, Ἀλβέρτος Μιράμπιτας, Νικόλαος Παππᾶς, Ἀλέξανδρος Ἀλεξόπουλος, Λουκᾶς Μακρῆς, Σπυρίδων Παπουτσῆς, Μᾶρκος Κεραμιδᾶς καὶ Γεώργιος Μπεάκος.

6) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος, οἱ Ἀστυφύλακες : κ.κ. Σταῦρος Ναούμ, Σοφοκλῆς Κουμπούζης, Ἀντώνιος Παπουτσᾶς, Γεώργιος Κωνσταντίνου, Κωνσταντῖνος Τζήλιος, Νικόλαος Λυκούσας, Μιχαὴλ Πιτσιλινάκος, Κωνσταντῖνος Μπουντούνης, Θεόδωρος Σάσσας, Νικόλαος Πολίτης, Ἰωάννης Γρίβας, Γεώργιος Τσιφτσῆς, Μιχαὴλ Ρεσβάνης, Βασίλειος Δούκας, Δημήτριος Καρδάρας, Γεώργιος Ἀλικάκος, Εὐάγγελος Μπότσαρης, Γεώργιος Μπλέτσας, Ἰωάννης Ἀνδριανόπουλος, Γεώργιος Κοτσίρης, Ἀθανάσιος Σπυρόπουλος, Γεώργιος Χρυσανθακόπουλος, Θέμελης Τεζάρης, Σταῦρος Γιαννακός, Παναγιώτης Κυριαζῆς, Ἀλέξανδρος Λίβας, Παναγιώτης Φουντάλας, Φραγκῖσκος Χαριλάου, Βασίλειος Ἀγγελόπουλος, Δημήτριος Μαυρομιχάλης, Κωνσταντῖνος Καφίρης, Παναγιώτης Μπούρας, Ἰωάννης Τσελέντης, Ἀναστάσιος Γιαννίσης, Μιχαὴλ Δράκος, Ἰωάννης Γαρύφαλλος, Δημήτριος Τσιφτσῆς, Ἰωάννης Καραΐνδρος, Ἰωάννης Κοντός, Βασίλειος Μωραγιάννης, Σωτήριος Δημητρίου, Στέφανος Στεφανόπουλος, Σταῦρος Παράσχος, Παναγιώτης Ροῦσσος καὶ Δημήτριος Μανώλης.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, προήχθησαν, κατ' ἀρχαιότητα, οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι τῆς Μ.Δ. κ.κ. Ἀθανάσιος Στανίτσας καὶ Ἀριστείδης Ἐγγλέζος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 7-7-1964, ἀφ' ἧς προήχθησαν οἱ νεώτεροί των, διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις πλὴν τῆς λήψεως ἀποδοχῶν, καὶ ἐντάσσονται μεταξὺ τῶν τότε συναδέλφων των καὶ ἤδη Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως κ.κ. Παναγιώτου Μανδέλου καὶ Εὐθυμίου Κουτσοσίμου.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ—ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπὸ 1-1-1965, ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι :

1) Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας κ. Θεόδωρος Ρακιντζῆς.

2) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως : κ.κ. Ἀριστείδης Παπαδόπουλος, Ἰωάννης Καραχάλιος, Ἀδὰμ Ἀδαμόπουλος, Ἀνδρέας Μουρούσιας, Εὐάγγελος Ἀναστασίου καὶ Γεώργιος Γρηγορέας.

3) Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β' τάξεως : κ.κ. Γεώργιος Κανέλλος, Δημήτριος Δουβάρας, Δημήτριος Μόρος, Ἀπόστολος Κατσώλης, Ἠλίας Φίλος, Βασίλειος Δημόπουλος, Εὐάγγελος Διαβάτης, Γεώργιος Ἀναστασόπουλος, Λεονάρδος Μενίδης καὶ Σπυρίδων Τσάλτας.

4) Ἀστυνόμοι Α' τάξεως : κ.κ. Θεόδωρος Ἀναγνωστόπουλος, Σταῦρος Κωτσιόπουλος, Γεώργιος Βουνισέας, Διονύσιος Ζαμπλάρας, Γεώργιος Σπηλιόπουλος καὶ Γεώργιος Σέττας.

5) Ἀστυνόμοι Β' τάξεως : κ.κ. Χρῖστος Εὐθυμίου καὶ Κωνσταντῖνος Τσάκωνας.

6) Ἀνθυπαστυνόμοι : κ.κ. Νικόλαος Λαγγούσης καὶ Χρύσανθος Πέππας.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω, ἐκτὸς τῶν κ.κ. Θεοδώρου Ρακιντζῆ, Γεωργίου

Βουνισέα, Γεωργίου Σέττα καὶ Κωνσταντίνου Τσάκωνα, ἀπενεμήθη ὁ ἀνώτερος τοῦ ὃν κέκτηνται βαθμός, ὡς συμπληρώσαντες τὸν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτούμενον χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὸν τοιοῦτον παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

7) Ἀρχιφύλακες: κ.κ. Γρηγόριος Κούβαρης καὶ Γεώργιος Τζαβέλλας, καὶ

8) Ὑπαρχιφύλακες: κ.κ. Ἰωάννης Ἀλευρᾶς, Σπυρίδων Μαράτος καὶ Χαράλαμπος Παπούλιας.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀποχωρήσαντας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, λόγω ὁρίου ἡλικίας, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των.

Σημείωσις: α) Οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, καίτοι κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, παραμένουν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, πρὸς συμπλήρωσιν 35ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας. Ἐκ τούτων οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι θὰ παραμείνουν μέχρις τῆς 31-12-1965.

1) Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως: κ.κ. Δημήτριος Παλούκης, Γεώργιος Ἀρμύρος, Νικόλαος Ἀθανασόπουλος, Νικόλαος Ψαλλίδας, Ἰωάννης Κορρές, Χριστόφορος Σταυρόπουλος, Ἡλίας Πολίτης, Ἀναστάσιος Μαροῦτσος καὶ Θεόδωρος Προεστός.

2) Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως: κ.κ. Ἰωάννης Μασαούτης, Ἐπαμεινώνδας Ἀναγνώστου, Δημήτριος Κατσίγερας, Δημήτριος Δελῆς, Ἰωάννης Μιχαηλίδης, Παναγιώτης Κυριακέας καὶ Σωτήριος Γιαννουλάκης.

3) Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως: κ.κ. Ἐμμανουὴλ Ξαρχογιάννης καὶ Ρήγας Σκορδαλὸς.

4) Ὑπαστυνόμος Β΄ τάξεως κ. Σωτήριος Δογάνης καὶ

5) Ἀνθυπαστυνόμοι: κ.κ. Θεόδωρος Φραγκούλης, Κωνσταντῖνος Μαυρουδέας, Ἄγγελος Μεγρέμης, Δημήτριος Κωστάκης, Ἀσημάκης Τίγκας, Βασίλειος Τριανταφυλλόπουλος, Παναγιώτης Χροῦσος, Κωνσταντῖνος Ταμπάκης, Παναγιώτης Γεωργίου, Ἀνδρέας Παπαδόπουλος, Νικόλαος Τσέκος, Δημήτριος Καρναβέζος, Διονύσιος Κόκκινος, Δημήτριος Γραμμένος, Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Ἰωάννης Νικολινάκος, Γεώργιος Κακανάτσος, Ἀγαμέμνων Ἀραβαντινὸς καὶ Πέτρος Καντῆρος.

β) Οἱ κάτωθι κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, καίτοι κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, παραμένουν προσωρινῶς μέχρι τῆς 31-3-1965 ἐν ὑπηρεσίᾳ, προκειμένου νὰ ρυθμισθῇ ὁριστικῶς τὸ θέμα τῆς περαιτέρω παραμονῆς των ἢ μὴ πρὸς συμπλήρωσιν χρόνου πλήρους συντάξεως.

1) Ἀρχιφύλακες: κ.κ. Μενέλαος Σαρρῆς, Στυλιανὸς Ρολόγης, Γεώργιος Θαλασσῆς, Ἡλίας Καρπενησιώτης, Ἀριστομένης Μπούρας καὶ Ἀνδρέας Παπαποστόλου.

2) Ὑπαρχιφύλακες: κ.κ. Στυλιανὸς Κάμαρης, Χρῖστος Πάζας, Παναγιώτης Καλογερόπουλος, Δημήτριος Σιδέρης, Κωνσταντῖνος Σιώρης, Κωνσταντῖνος Καρδάρας, Δημήτριος Μανωλιός, Μελέτιος Πανταζῆς, Θεοφάνης Ἀντωνόπουλος, Ἀναστάσιος Κωστακόπουλος ἢ Γεωργίου, Νικόλαος Σαλάντης, Κωνσταντῖνος Μουτσούλας, Γεώργιος Χριστοδουλέας, Ἀθανάσιος Σταθόπουλος, Στέφανος Πανδῆς, Βασίλειος Ζαχαρούλης, Εὐάγγελος Παπακώστας, Δημήτριος Γκούτης, Σπυρίδων Δρουμπούκης,Βασίλειος Κολοβός, Γεώργιος Φούντης, Κωνσταντῖνος Τσεντοῦρος, Θεόδωρος Εὐαγγελίου, Φαίδων Σίνης, Δημήτριος Ἀράπης, Διονύσιος Γεωργάτος, Δημήτριος Γουλάρας, Ἰωάννης Σπέγγος, Κωνσταντῖνος Γιαννακόπουλος, Γεώργιος Μπαμπάτσικος, Στέφανος Σαλβάνος, Γεώργιος Κονδυλόπουλος, Ἀθανάσιος Δαναλάτος, Παναγιώτης Φουντωτός, Εὐάγγελος Τσιώνας, Γεώργιος Κρανιάδης, Κίμων Τσαμτσούρης, Γεράσιμος Βουτσινᾶς, Βασίλειος Χατζησπύρου, Κωνσταντῖνος Παπαπέτρος καὶ Νικόλαος Εὐαγγελάτος.

3) Ἀστυφύλακες: κ.κ. Ἀπόλλων Νικολαΐδης, Ἡλίας Καρβελᾶς, Σπυρί-

δων Σπυρόπουλος, Λουκᾶς Δημητριάδης, Μιχαὴλ Κυραγιάννης καὶ Γεώργιος Σταματόπουλος.

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγείας : 1) Ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Ἰωάννης Πριόβολος καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 5ετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου. Ὡσαύτως ἐξεφράσθη αὐτῷ ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, καὶ 2) ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Δημήτριος Ἀράπης.

—Διεγράφησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31-12-1963 καταληφθέντες καὶ διατηρηθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, πρὸς συμπλήρωσιν 35ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἣν καὶ συνεπλήρωσαν : 1) Ὑγειονομικὸς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Θεμιστοκλῆς Κισκήρας καὶ 2) Ἀστυνόμοι Β΄ κ.κ. Ἀθανάσιος Τσιλίκας καὶ Παναγιώτης Κυριακόπουλος. Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω ἀπενεμήθη ὁ ἑπόμενος βαθμός, συντρεχουσῶν τῶν πρὸς τοῦτο σχετικῶν διατάξεων καὶ ἐξεφράσθη αὐτοῖς, ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ, εὐαρέσκεια, διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οἱ Ἀστυφύλακες : κ.κ. Ἀθανάσιος Σφυρῆς, Παναγιώτης Βαβουλογιάννης, Πέτρος Καροῦτσος, Κωνσταντῖνος Βενιώτης, Ἀντώνιος Δρακάκης καὶ Θεόδωρος Μπαμπούσης.

***

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Μιχαὴλ Κασταμονίτης ἐτοποθετήθη ὡς ὑπόλογος διαχειριστὴς Χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει Κερκύρας, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. Ἰωάννου Μονόπωλη.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐτέθη εἰς 6μηνον διαθεσιμότητα, τῇ αἰτήσει του διὰ λόγους ὑγείας, ὁ Ἀστυνόμος Β΄ κ. Γεώργιος Τσιοῦγκος. Οὗτος κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαθεσιμότητος θὰ λαμβάνῃ πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐνεργείᾳ συναδέλφων του.

***

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Α΄) Εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Γεώργιος Κανελλάκης, ἐκ τῆς Διευθύνσεως Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

Β΄) Εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν Πολιτικῆς Ἀμύνης Χώρας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Νικόλαος Νικητάκης, ἐκ τῆς Γ.Δ.Ε.Α.

Γ΄) Εἰς Διεύθυνσιν Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Γεώργιος Χαλοῦλος, ἐκ τῆς Α. Δ. Ἀθηνῶν.

Δ΄) Εἰς Διεύθυνσιν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Κωνσταντῖνος Τασιγιῶργος, ἐκ τῆς Γ.Δ.Ε.Α.

Ε΄) Εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Ἀθανάσιος Κωτσιᾶς, ἐκ τοῦ Α.Α.Π., καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Μιχαὴλ Βούλγαρης, ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν.

ΣΤ΄) Εἰς Διεύθυνσιν Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Κωνσταντῖνος Τουζένης, ἐκ τῆς Α. Δ. Πατρῶν.

Ζ΄) Εἰς Ἀρχηγεῖον Α. Π., ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ κ. Δημήτριος Ὑφαντῆς, ἐκ τῆς Α. Δ. Ἀθηνῶν (Υ.Γ.Α.), καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Παῦλος Λάζος, ἐκ τῆς Υ.Π.Ε.Ν.

Η') Εἰς Ὑπηρεσίαν Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ἰωάννης Κεφαλᾶς, ἐκ τῆς Γ.Δ.Α.Π.

Θ') Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν (Υ.Γ.Α.), ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Γεώργιος Ταμιωλάκης.

Ι') Εἰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Παναγιώτης Λυκούσης, ὡς Διοικητὴς αὐτῶν.

ΙΑ') Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πατρῶν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Ἀθανάσιος Καφαράκης, ὡς Προϊστάμενος αὐτῆς.

ΙΒ') Εἰς Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς:

1. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Παναγιώτης Ἀναγνωστόπουλος, ἐκ τῆς Α.Δ. Ἀθηνῶν.

2. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Γεώργιος Ἀγγελόπουλος, ἐκ τῆς Δ.Ε.Υ.

3. » » » κ. Βασίλειος Ἀρβανίτης, ἐκ τῆς Α.Δ. Ἀθηνῶν

4. Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Γεώργιος Βλητάκης, ἐκ τῆς Α.Δ. Ἀθηνῶν. (Εἰς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς).

—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἔληξεν ἡ περαιτέρω εἰς Α.Δ. Κερκύρας ἀπόσπασις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Κωνσταντίνου Παπασπυροπούλου.

***

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, τὰ Ἀστυνομικὰ Συμβούλια διὰ τὸ ἔτος 1965 συνεκροτήθησαν ὡς ἀκολούθως :

Α' Ἀστυνομικὸν

Ι. Τακτικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μενέλαος Σκουλίκης.

β) Μέλη, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, Γεώργιος Κανελλάκης, Νικόλαος Βερελῆς καὶ Γεώργιος Χαλοῦλος, καὶ

γ) Γραμματεύς, ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Ἀναστάσιος Γαρδίκας.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀρεοπαγίτης κ. Μιχαὴλ Ζαφειρόπουλος.

β) Μέλη, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' τάξεως κ.κ. Κωνσταντῖνος Τουζένης καὶ Δημήτριος Βασιλάκος καὶ

γ) Γραμματεύς, ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Ἰωάννης Ροδολάκης.

Β' Πειθαρχικὸν

Ι. Τακτικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Ἀνδρέας Λαλιώτης.

β) Μέλη : ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Στέφανος Χατζάκης καὶ ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Θεοδόσιος Τζαμτζῆς, καὶ

γ) Γραμματεύς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Χαράλαμπος Σταμάτης.

ΙΙ. Ἀναπληρωματικὰ μέλη :

α) Πρόεδρος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Δημήτριος Κρίντας.

β) Μέλη : ὁ Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Κωνσταντῖνος Σούτης καὶ ὁ Ἀστυνόμος Β' τάξεως κ. Ταξιάρχης Ἀδαμόπουλος, καὶ

γ) Γραμματεύς, ὁ Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Κωνσταντῖνος Μῖχος.

***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ :

Σ.Α. : Ποίημά σας ἐλήφθη, πλὴν δὲν ἐκρίθη δημοσιεύσιμον.

Π.Ι.Π. : Συνεργασία σας ἐλήφθη. Λόγω ἀνεπικαιρότητος, δὲν δημοσιεύεται. Ἀσχοληθῆτε μὲ σύγχρονα θέματα.

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30′ μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.